

PREDLOG
(EVA 2022-1711-0027)

ZAKON O SPREMEBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH
(ZTuj-2I)

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr., 105/22 – ZZNŠPP in 48/23, v nadaljnjem besedilu: zakon ali ZTuj-2) ureja vstop tujcev v Republiko Slovenijo, pridobivanje vizumov in dovoljenj za prebivanje, zapustitev države, vračanje in odstranjevanje tujcev, posebnosti glede postopka in organe, pristojne za izvajanje določb zakona. Posebni poglavji sta namenjeni vključevanju tujcev v Republiko Slovenijo in evidencam.

Ker se pogoji za vstop in prebivanje državljanov Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), njihovih družinskih članov ter družinskih članov slovenskih državljanov razlikujejo od pogojev, ki jih morajo izpolnjevati drugi tujci, so ti pogoji urejeni v posebnem poglavju.

Temeljni razlog za pripravo predloga sprememb in dopolnitev zakona je prenos Direktive 2021/1883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2021 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namen visokokvalificirane zaposlitve in razveljavitvi Direktive Sveta 2009/50/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2021/1883) v nacionalni pravni red. Gre za tako imenovano prenovitveno direktivo, s katero se nadomešča do sedaj veljavna Direktiva Sveta 2009/50/ES.

Z Direktivo 2021/1883 se določa obveznost priznavanja poklicnih izkušenj, ki jih je pridobil tujec v določenem poklicu, kot dokaz o visokih poklicnih kvalifikacijah, kar je do sedaj veljalo za opcijsko izbiro držav članic. V Republiko Slovenijo so se visoke poklicne kvalifikacije lahko izkazale le z dokazili o formalnih kvalifikacijah (diploma oz. druga dokazila o uspešno zaključenem programu terciarnega izobraževanja).

Do pridobitve modre karte EU so skladno z Direktivo 2021/1883 upravičeni tudi upravičenci do mednarodne zaščite in sezonski delavci, pri čemer direktiva tudi niža zahtevani plačni prag za visokokvalificirano zaposlitev oziroma le tega določa v razponu med 1,0 - 1,6 kratnika povprečne bruto letne plače.

Direktiva uvaja tudi olajšane pogoje za mobilnost znotraj držav članic EU in sicer uvaja kratkoročno in dolgoročno mobilnost. Za prebivanje in opravljanje dela v okviru kratkoročne mobilnosti (do 90 dni v 180 dnevem obdobju), imetniku veljavne modre karte EU, izdane s strani ene izmed držav članic EU, druga država članica, v kateri izvaja mobilnost, ni potrebno pridobiti nobenih dodatnih dovoljenj; zadošča veljavna modra karte EU, ki je bila tujcu izdana v prvi državi članici. V okviru dolgotrajne mobilnosti predmetna direktiva uvaja pomembno novost, in sicer lahko tujec, ki ima izdano modro karto EU v drugi državi članici, v državi članici, v kateri izvaja mobilnost, opravlja delo tudi v času, ko odločitev o izdaji modre karte EU še ni sprejeta. Skrajšuje se tudi obdobje prebivanja v drugi državi

članici, za izvajanje dolgotrajne mobilnosti, ki je imetniku modre karte EU omogočena že po 12 mesecih zakonitega prebivanja v prvi državi članici, kot imetnik modre karte EU.

Na novo se omogoča tudi seštevanje obdobj prebivanja tujca v različnih državah članicah za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas. V to obdobje se všteva čas, ko je tujec v drugih državah članicah prebival ne samo kot imetnik modre karte EU, temveč tudi kot študent, raziskovalec ali upravičenec do mednarodne zaščite.

S predlogom se zagotavlja realizacijo priporočila št. 19 Varuha človekovih pravic iz letnega poročila za leto 2021, ki nalaga pripravo zakonodajnih sprememb, s katerimi bo vsem tujcem iz ZTuj-2, ki so skladno z Direktivo Sveta 2003/109/ES upravičeni do pridobitve tega statusa, omogočeno neovirano in dejansko priznanje in uveljavljanje tega statusa.

Odpravlja se neusklajenost med posameznimi določbami ZTuj-2 in ZZSDT, in sicer na način, da se na izkaznici enotnega dovoljenja, ki je izdano na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev ali delo (t. i. bivše osebno delovno dovoljenje), ki ga poda Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje v skladu z ZZSDT, v opombi navede to soglasje, kar bo tujcu omogočalo, da se bo lahko v času veljavnosti enotnega dovoljenja zaposlil, samozaposlil ali opravljal delo brez potrebe po izdaji nadaljnjega dovoljenja za prebivanje zaradi drugega namena prebivanja (npr. enotnega dovoljenja za opravljanje dela kot samozaposlena oseba).

Z uvedbo dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada se zagotavlja realizacijo zaveze iz programa za delo koalicije 2022-2026 in strategije Vlade - Digitalna Slovenija 2030, da se spodbuja prihod digitalnih nomadov.

Med kategorije tujcev, ki lahko združujejo družinske člane takoj oziroma brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja se dodaja tujca, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada, tujca, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje na podlagi 48. člena ZTuj-2 in tujca, ki je neposredno pred pridobitvijo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu prebival v Republiki Sloveniji na podlagi priznane začasne zaščite po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb (ZZZRO). Ob tem se družinskemu članu tujca, ki spada v eno izmed izjem, ki mu omogoča takojšnjo združitev družine, in za katerega ZTuj-2 tega še ne določa, omogoča izdajo potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine, kar bo družinskemu članu omogočilo prebivanje v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji.

Za tujce, ki niso prosilci v Republiki Sloveniji in so prosilci za mednarodno zaščito v drugi državi članici Evropske unije ali pristopnice k Uredbi (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (prenovitev) (UL L 180, 29.6.2013, str. 31, v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 604/2013) se ureja pristojnost policije za izvedbo postopka predaje in omejitev gibanja v skladu z Uredbo (EU) 604/2013.

Odpravlja se določene pomanjkljivosti pri implementaciji Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (UL L 158, 30.4.2004, str. 77) ter Sporazuma o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL L 29, 31.1.2020, str. 7).

Predlog vsebuje tudi druge spremembe, ki so redakcijske narave.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Spremembe in dopolnitve zakona so potrebne zaradi prenosa Direktive 2021/1883 v nacionalni pravni red. Gre za tako imenovano prenovitveno direktivo, s katero se nadomešča do sedaj veljavna Direktiva Sveta 2009/50/ES in katere namen je okrepitev in spodbuditev sistema modre karte EU ter privabljanje visokokvalificiranih delavcev iz tretjih držav, med drugim tudi z olajšanim sistemom mobilnosti med državami članicami, priznavanjem poklicnih izkušenj kot dokazila o visoki poklicni usposobljenosti in olajšanim sistemom ocenjevanja ter potrjevanja visoke poklicne usposobljenosti za namene izdajanja modre karte EU.

Cilj predloga sprememb in dopolnitev zakona je tudi vključitev sprememb, ki so nujne zaradi izpolnjevanja obveznosti iz Uredbe (EU) 2018/1240, zagotavlja se realizacijo priporočila št. 19 Varuha človekovih pravic iz letnega poročila za leto 2021, odpravlja se neusklajenost med nekaterimi določbami ZTuj-2 in ZZSDT in odpravlja se določene pomanjkljivosti pri implementaciji Direktive 2003/86/ES, Direktive 2004/38/ES in Sporazuma o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od načel, ki so bila vodilo pri pripravi osnovnega zakona.

2.3 Poglavitne rešitve

Temeljni razlog za pripravo predloga sprememb in dopolnitev zakona je prenos Direktive 2021/1883 v nacionalni pravni red. Gre za tako imenovano prenovitveno direktivo, s katero se nadomešča do sedaj veljavna Direktiva Sveta 2009/50/ES.

Z Direktivo 2021/1883 se določa obveznost priznavanja poklicnih izkušenj, ki jih je pridobil tujec v določenem poklicu, kot dokaz o visokih poklicnih kvalifikacijah, kar je do sedaj veljalo za opcijsko izbiro za države članice. V Republiki Sloveniji so se visoke poklicne kvalifikacije lahko izkazale le z dokazili o formalnih kvalifikacijah (diploma oz. druga dokazila o uspešno zaključenem programu terciarnega izobraževanja).

Do pridobitve modre karte EU so upravičeni tudi upravičenci do mednarodne zaščite in sezonski delavci. Skladno z Direktivo 2021/1883 lahko države članice uvedejo nižji plačni prag kot je to veljalo do sedaj in sicer je le ta določen v razponu med 1,0 - 1,6 kratnikom povprečne bruto letne plače.

Direktiva uvaja tudi olajšane pogoje za mobilnost znotraj držav članic EU in sicer uvaja kratkoročno in dolgoročno mobilnost. Za prebivanje in opravljanje dela v okviru kratkoročne mobilnosti (do 90 dni v 180 dnevem obdobju), imetniku veljavne modre karte EU, izdane s strani ene izmed držav članic EU, druga država članica v kateri izvaja mobilnost, ni potrebno pridobiti nobenih dodatnih dovoljenj, razen veljavne modre karte EU, ki je bila tujcu že izdana v prvi državi članici. V okviru dolgotrajne mobilnosti predmetna direktiva uvaja pomembno novost, in sicer lahko tujec, ki ima izdano modro karto EU v drugi državi članici, v državi članici, v kateri izvaja mobilnost, opravlja delo tudi v času, ko odločitev o izdaji modre karte EU še ni sprejeta. Skrajšuje se tudi obdobje prebivanja v drugi državi članici, za izvajanje dolgotrajne mobilnosti, ki je imetniku modre karte EU omogočena že po 12-mesecih zakonitega prebivanja v prvi državi članici kot imetnik modre karte EU.

Na novo se omogoča tudi seštevanje obdobji prebivanja tujca v različnih državah članicah za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas (v to obdobje se vštevata čas, ko je tujec v drugih državah članicah prebival ne samo kot imetnik modre karte EU, temveč tudi kot študent, raziskovalec ali upravičenec do mednarodne zaščite).

Zagotavlja se realizacijo priporočila št. 19 Varuha človekovih pravic iz letnega poročila za leto 2021, da se pripravi zakonodajne spremembe, s katerimi bo vsem tujcem iz ZTuj-2, ki so skladno z Direktivo

Sveta 2003/109/ES upravičeni do statusa rezidenta za daljši čas, omogočeno neovirano in dejansko priznanje in uveljavljanje tega statusa.

Odpravlja se neusklajenost med posameznimi določbami ZTuj-2 in ZZSDT, in sicer na način, da se na izkaznici enotnega dovoljenja, ki je izdano na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev ali delo (t. i. bivše osebno delovno dovoljenje), ki ga poda Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje v skladu z ZZSDT, v opombi navede to soglasje, kar bo tujcu omogočalo, da se bo lahko v času veljavnosti enotnega dovoljenja zaposlil, samozaposlil ali opravljal delo brez potrebe po izdaji nadaljnega dovoljenja za prebivanje zaradi drugega namena prebivanja (npr. enotnega dovoljenja za opravljanje dela kot samozaposlena oseba).

Z uvedbo dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada se zagotavlja realizacijo zaveze iz programa za delo koalicije 2022-2026 in strategije Vlade - Digitalna Slovenija 2030, da se spodbuja prihod digitalnih nomadov.

Med kategorije tujcev, ki lahko združujejo družinske člane takoj oziroma brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja se dodaja tujca, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada, tujca, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje na podlagi 48. člena ZTuj-2 in tujca, ki je neposredno pred pridobitvijo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu prebival v Republiki Sloveniji na podlagi priznane začasne zaščite po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb (ZZZRO). Ob tem se družinskemu članu tujca, ki spada v eno izmed izjem, ki mu omogoča takojšnjo združitev družine, in za katerega ZTuj-2 tega še ne določa, omogoča izdajo potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine, kar bo družinskemu članu omogočilo prebivanje v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji.

Za tujce, ki niso prosilci v Republiki Sloveniji in so prosilci za mednarodno zaščito v drugi državi članici Evropske unije ali pristopnice k Uredbi (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (prenovitev) (UL L 180, 29.6.2013, str. 31, v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 604/2013) se ureja pristojnost policije za izvedbo postopka predaje in omejitev gibanja v skladu z Uredbo (EU) 604/2013.

V XIII. in XIII.A poglavju ZTuj-2 se odpravlja določene pomanjkljivosti pri implementaciji Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (UL L 158, 30.4.2004, str. 77) ter Sporazuma o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL L 29, 31.1.2020, str. 7).

Predlog vsebuje tudi druge spremembe, ki so redakcijske narave.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima predvidenih posledic za javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

/

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Večina držav članic EU Direktive 2021/1883 še ni prenesla v nacionalni pravni red in so še v procesu priprave oziroma noveliranja nacionalnih predpisov. Glede postavitve plačnega praga je večina držav članic se v procesu usklajevanja s socialnimi partnerji. Rok za prenos direktive je 18. 11. 2023.

V nadaljevanju povzemamo nameravane ureditev v nekaterih državah članicah EU in sicer:

Francija

Francija je še v postopku implementacije zadevne direktive. Glede plačnega praga imajo trenutno določen količnik 1,5 povprečne bruto letne plače in vse kaže na to, da bo količnik ostal enak. Glede nacionalnih shem za visokokvalificirano zaposlitev imajo posebne sheme, ki pa vključujejo ne zgolj visokokvalificirano zaposlitev, temveč tudi inovatorje, investitorje.

Španija

Španija predvideva implementacijo zadevne direktive v nacionalni pravni red do konca leta 2023. Glede postavitve plačnega praga še niso dosegli dogovora, trenutno so v pogajanjih s socialnimi partnerji. Glede opcijske možnosti zahtevati dokazilo o ustreznem zdravstvenem zavarovanju v primeru dolgotrajne mobilnosti imetnika modre karte EU, pa so se odločili za to možnost.

Ciper

Prenos direktive v nacionalno zakonodajo planirajo do meseca novembra 2023. Glede postavitve plačnega praga so še v procesu usklajevanj. Glede nacionalnih shem za visokokvalificirano zaposlitev imajo posebne sheme, ki pa vključujejo tudi inovatorje. Glede opcijske možnosti zahtevati dokazilo o ustreznem zdravstvenem zavarovanju v primeru dolgotrajne mobilnosti imetnika modre karte EU, so to opcijo predvideli v nacionalni zakonodaji.

Avstrija

Predlog zakona, ki vključuje prenos direktive, je bil že predmet parlamentarne procedure in je že stopil v veljavo s 1.10.2022. Glede plačnega praga so določili količnik 1,0 povprečne bruto letne plače. Imajo tudi sheme oziroma izdajajo nacionalna dovoljenja za visokokvalificirano zaposlitev (t.i. red – white – red card za visokokvalificirano zaposlitev). Glede možnosti oziroma zahteve po predložitvi dokazila o ustreznem zdravstvenem zavarovanju v primeru dolgotrajne mobilnosti imetnika modre karte EU, te možnosti v zakonodaji niso predvideli.

Finska

Sprejem zakonodaje, s katero se bo implementirala zadevna direktiva, pričakujejo do sredine leta 2023. Glede plačnega praga še niso sprejeli končne odločitve, tendence gredo v smeri, da bo plačni prag nižji od 1,5 kratnika, predvsem iz razloga, ker izdajajo tudi nacionalna dovoljenja za visokokvalificirano zaposlitev, kjer je prag postavljen nižje.

Nemčija

Prenos direktive v nacionalno zakonodajo je še v fazi priprave. Glede plačnega praga so še v procesu pogajanj, pričakuje pa se, da bo plačni prag nižji od dosedanjega (bistveno nižji). Glede nacionalnih shem za visokokvalificirano zaposlitev le te obstajajo. Glede možnosti zahteve po predložitvi dokazila o zdravstvenem zavarovanju v primeru dolgotrajne mobilnosti, to možnost še preučujejo.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejetje zakona ne vpliva na obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejetje zakona ne vpliva na obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Sprejetje zakona ne vpliva na okolje, ki vključuje prostorske in varstvene vidike.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Sprejetje zakona vpliva na gospodarsko področje in sicer se zaradi uvedbe olajšane mobilnosti za imetnike modre karte UE ter znižanje plačnega praga za visokokvalificirano zaposlitev pričakuje večje število tujcev, ki bodo v Republiki Sloveniji izvajali visokokvalificirano zaposlitev.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Sprejetje zakona ne vpliva na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Sprejetje zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja

6.6 Presoja posledic za druga področja

Sprejetje zakona ne bo imelo drugih posledic.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Predstavitev sprejetega zakona

Sprejeti zakon bo objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletnih straneh predlagatelja oziroma eDemokraciji. Predlagatelj bo zakon predstavljal v okviru obstoječih orodij (usmeritve upravnim enotam, <https://infotujci.si/> in drugo).

Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje predpisa bosta spremljali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in ministrstvo, pristojno za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog je bil objavljen na spletni strani eDemokracija dne 15. 12. 2023.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

Boštjan Poklukar, minister za notranje zadeve,
Tina Heferle, državna sekretarka na Ministrstvu za notranje zadeve,

Helga Dobrin, državna sekretarka na Ministrstvu za notranje zadeve,
Matej Torkar, generalni direktor Direktorata za migracije,
mag. Senad Jušić, generalni direktor Policije,
Marko Gašperlin, direktor Uprave uniformirane policije na Generalni policijski upravi

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr., 105/22 – ZZNŠPP in 48/23) se v 1. členu v drugem odstavku enajsta alineja spremeni tako, da se glasi:

»- Direktivo 2021/1883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2021 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namen visokokvalificirane zaposlitve in razveljavitvi Direktive Sveta 2009/50/ES;«

V tretjem odstavku v sedmi alineji pika nadomesti s podpičjem, za sedmo alinejo pa se doda nova, osma alineja, ki se glasi:

»- Uredbe (EU) 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva (prenovitev) (UL L 180, 29.6.2013, str. 31, v nadaljnjem besedilu: Uredba 604/2013/EU).«.

2. člen

V 2. členu se v 22. točki za besedilom »prisilnega dela,« doda besedilo »beračenja,«.

Za 43. točko se doda nova 44. točka, ki se glasi:

»Digitalni nomad je tujec, ki ni državljan EU, in je zaposlen, opravlja delo ali opravlja delo kot samozaposlena oseba na daljavo preko komunikacijske tehnologije pri poslovnem subjektu s sedežem izven Republike Slovenije, ki ni vpisan v poslovni register Republike Slovenije in ki ne pridobiva dohodka oziroma neposredno ne opravlja prodaje ali izvaja storitev v Republiki Sloveniji.«

Dosedanja 44. in 45. točka postaneta novi 45. in 46. točka.

3. člen

V 3. členu se v petem odstavku za besedilom »s katerim se ureja začasno zatočišče,« doda besedilo »za osebe, ki so zaprosile za začasno zaščito v Republiki Sloveniji.«.

4. člen

V 12. členu se v četrti alineji beseda »in« nadomesti z besedo »ali«.

5. člen

V 20. členu se v prvem odstavku prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»- ki je družinski član državljana EU, družinski član slovenskega državljana ali družinski član državljana Združenega kraljestva iz XIII.A poglavja tega zakona in namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi združitve družine z državljanom EU, slovenskim državljanom ali državljanom Združenega kraljestva, če za vstop v Republiko Slovenijo potrebuje vizum;«

6. člen

V 26. členu se v prvem odstavku v dvanajsti alineji za besedilom »zakonska zveza« črta vejica in besedilo »partnerska skupnost«, za besedilom »partnerska zveza sklenjena« pa se črta besedilo »ali registrirana«.

7. člen

V 35. členu se v drugem odstavku v sedmi alineji pika nadomesti z vejico in doda nova osma alineja, ki se glasi:

»- digitalnemu nomadu.«

8. člen

V 37. členu se v četrtem odstavku za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Če ima tujec dovoljenje, izdano na podlagi mednarodnega sporazuma, ki se v postopku pridobitve enotnega dovoljenja šteje kot soglasje k izdaji enotnega dovoljenja, se enotno dovoljenje iz prejšnjega odstavka po poteku veljavnosti podaljša za čas veljavnosti dovoljenja, izdanega na podlagi mednarodnega sporazuma.«

9. člen

V 37.b členu se v drugem odstavku za besedilom »postopka izdaje« doda besedilo »in veljavnosti«.

10. člen

V 38.c členu se v osmem odstavku za besedilom »družinskemu članu raziskovalca iz« doda besedilo »prvega in«.

11. člen

V 39. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi visokokvalificirane zaposlitve, se lahko izda modra karta EU, če ima veljavno potno listino, ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, če pristojni organ poda soglasje k izdaji modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, če je soglasje pogoj za izdajo modre karte EU, in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega člena in iz pete, šeste, desete, enajste, dvanajste ali štirinajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

V drugem odstavku se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Če je veljavnost potne listine tujca krajša od obdobja, za katerega se lahko izda modra karta EU skladno s prejšnjim stavkom, se modra karta EU izda za čas veljavnosti potne listine tujca.«.

V četrtem odstavku se besedilo »prvih dveh letih« nadomesti z besedilom »prvem letu«.

Šesti odstavek se črta.

Za dosedanjim sedmim odstavkom, ki postane novi šesti odstavek, se dodajo novi sedmi do deveti odstavek, ki se glasijo:

»(7) Modra karta EU, izdana tujcu, s priznanim statusom mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji, vsebuje opombo »Mednarodna zaščita priznana v Republiki Sloveniji dne (datum)«. Če je tujcu, imetniku modre karte EU, ki vsebuje opombo iz prejšnjega stavka, mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji odvzeta, pristojni organ tujcu veljavno izkaznico modre karte EU, zamenja za novo izkaznico, ki te opombe ne vsebuje.

(8) Modra karta EU, izdana tujcu, s priznanim statusom mednarodne zaščite v drugi državi članici EU, vsebuje opombo »Mednarodna zaščita priznana v (država članica) dne (datum)«. Pred vpisom te opombe na izkaznico dovoljenja za prebivanje, mora pristojni organ, preko ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, državo članico Evropske unije, ki bo navedena v opombi, seznaniti, da namerava tujcu izdati modro karto EU, in pridobiti podatek, če ima tujec v tej državi članici še vedno priznan status mednarodne zaščite. Rok za posredovanje tega podatka je najkasneje en mesec od prejema zaprosila. Če je tujcu, imetniku modre karte EU, mednarodna zaščita v drugi državi članici odvzeta s pravnomočno odločbo, pristojni organ tujcu veljavno izkaznico modre karte EU, zamenja za novo izkaznico, ki te opombe ne vsebuje.

(9) Če je odgovornost za mednarodno zaščito imetnika modre karte EU s priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici EU, prenesena na Republiko Slovenijo potem, ko je pristojni organ Republike Slovenije izdal modro karto EU z oznako iz prejšnjega odstavka, pristojni organ Republike Slovenije najkasneje v treh mesecih po prenosu odgovornosti za mednarodno zaščito na Republiko Slovenijo spremeni opombo na izkaznici modre karte EU z opombo »Odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo dne (datum)«.

12. člen

V 40. členu se v četrtem odstavku za besedilom »zdravstvenem zavarovanju« doda vejica in besedilo »ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije«. Za besedilom »dokazilo o izobrazbi« se doda besedilo »ali visoki poklicni usposobljenosti«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

(6) Če soglasje k izdaji modre karte EU ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU zavrne, razen v primeru, če v postopku podaljšanja modre karte EU soglasje pristojnega organa ni podano iz razloga na strani delodajalca, in sicer zaradi neizplačanih prispevkov za socialno varnost ali prepovedi zaposlovanja pri istem delodajalcu, skladno z določili zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. V tem primeru pristojni organ tujcu izda potrdilo o vloženi prošnji za podaljšanje modre karte EU, ki mu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji za namen iskanja nove visokokvalificirane zaposlitve za čas treh mesecev od vročitve potrdila oziroma za čas šestih mesecev, če je bil imetnik modre karte EU v Republiki Sloveniji zaposlen vsaj dve leti pred zavrnitvijo soglasja s strani pristojnega organa.«.

13. člen

Za 40. členom se doda nov 40.a člen, ki se glasi:

»40.a člen

(kratkotrajna premestitev imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici EU)

(1) Tujec, z veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, lahko na podlagi veljavne modre karte EU, ki jo je izdala druga država članica EU, in veljavne potne listine, vstopi in prebiva v Republiki Sloveniji za namene opravljanja poslovne dejavnosti, podrobneje opredeljene v deveti točki drugega odstavka 5. člena zakona, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev, v obdobju do 90 dni v katerem koli 180 dnevem obdobju, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180 dnevem obdobju.

(2) Tujec, z veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, lahko na podlagi veljavne modre karte EU, ki jo je izdala druga država članica EU in veljavne potne listine, vstopi in prebiva v Republiki Sloveniji za namene opravljanja poslovne dejavnosti, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev, v obdobju do 90 dni v katerem koli 180 dnevem obdobju, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180 dnevem obdobju. Če imetnik modre karte EU za prihod v Republiko Slovenijo prečka notranjo mejo, za katero nadzor še ni bil odpravljen, lahko organ mejne kontrole pri vstopu v Republiko Slovenijo od tujca zahteva, da predloži dokazilo o bivanju za namene opravljanja poslovne dejavnosti.«.

14. člen

V 41. členu se v prvem odstavku besedilo »18 mesecev« nadomesti z besedilom »12 mesecev«. Za besedo »če« se doda dvopičje in črta besedilo »izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 39. člena tega zakona.« ter postavi podpičje in doda besedilo:

- »- ima veljavno modro karto EU, ki jo je izdala druga država članica EU;
- ima veljavno potno listino, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije;
- predloži veljavno pogodbo o zaposlitvi, sklenjeno za obdobje najmanj šestih mesecev;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji modre karte EU;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.«

V drugem odstavku se za besedilom »ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje« doda besedilo »in tujcu dovoljuje, da v Republiki Sloveniji prebiva in dela«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) O odločitvi o prošnji za izdajo modre karte EU iz prvega odstavka tega člena mora pristojni organ Republike Slovenije, preko nacionalne kontaktne točke, najkasneje v roku 30 dni od prejema popolne prošnje za izdajo modre karte EU oziroma v roku 60 dni od prejema popolne prošnje, kadar je potreben poseben ugotovitveni postopek, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je modro karto EU izdala. V uradnem obvestilu se navedejo vsi razlogi za zavrnitev prošnje, ki se nanašajo na zavrnitev prošnje na podlagi pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Odločitev pristojnega organa Republike Slovenije se vroči vlagatelju prošnje iz prvega odstavka tega člena in tujcu, kadar ni vlagatelj.«.

Za tretjim odstavkom se dodajo novi četrti do šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Če tujcu pristojni organ v Republiki Sloveniji zavrne izdajo modre karte EU, mora tujec takoj prenehati z delom in se nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od dokončnosti odločbe, izdane v postopku zavrnitve izdaje modre karte EU, vrniti v državo članico Evropske unije, ki je tujcu izdala modro karto EU. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(5) Če tujec, ki ima veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, prečka notranjo mejo, za katero nadzor še ni bil odpravljen, lahko organ mejne kontrole pri vstopu v Republiko Slovenijo od tujca dodatno zahteva, da predloži veljavno modro karto EU, ki jo je izdala prva država članica in pogodbo o zaposlitvi oziroma zavezujočo ponudbo za visokokvalificirano zaposlitev v Republiki Sloveniji, sklenjeno za obdobje vsaj šestih mesecev.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se lahko imetnik modre karte EU, izdane v prvi državi članici EU, ponovno preseli v Republiko Slovenijo, pod pogoji iz tega člena, po šestmesečnem obdobju zakonitega prebivanja v prvi državi članici, kot imetnik modre karte EU. To pravico imajo tudi njegovi družinski člani, skladno s pogoji iz 42. člena tega zakona.«.

15. člen

V 42. členu se v drugem odstavku v tretjem stavku besedilo »dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona ter nadomesti z besedilom »veljavno potno listino družinskega člana, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja družinskega v Republiki Sloveniji,«. Za besedilom »članici Evropske unije« se doda besedilo »in dokazilo, da ima družinski član ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije«.

V tretjem odstavku se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Pristojni organ prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici, obravnava istočasno kot prošnjo za izdajo modre karte EU, če je prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati visokokvalificirano zaposlitev, vložena istočasno.«.

Za petim odstavkom se dodata nova šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) Če tujca, ki ima veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, v okviru premestitve v Republiko Slovenijo spremljajo družinski člani in prečkajo notranjo mejo, za katero nadzor še ni bil odpravljen, lahko organ mejne kontrole pri vstopu v Republiko Slovenijo od družinskih članov tujca dodatno zahteva, da predložijo dovoljenja za prebivanje kot družinski član imetnika modre karte EU, ki so bila izdana v prvi državi članici.

(7) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za družinske člane imetnikov modre karte EU, ki so upravičenci do mednarodne zaščite, če gre za imetnika modre karte EU, ki je upravičenec do mednarodne zaščite z izdano modro karto EU v drugi državi članici in vstopi ter prebiva v Republiki Sloveniji kot tujec, imetnik modre karte EU, na podlagi mednarodne zaščite, ki mu je bila priznana v drugi državi članici.«.

16. člen

V 43. členu se v prvem odstavku besedilo »oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU v Republiki Sloveniji, Republika Slovenija dovoli vstop v državo« nadomesti z besedilom »oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU v Republiki Sloveniji, oziroma je bila modra karta EU, izdana v Republiki Sloveniji, v času odločanja v drugi državi članici Evropske unije, razveljavljena, Republika Slovenija na zaprosilo druge države članice, dovoli vstop v državo«.

Za tretjim odstavkom se dodajo novi četrti do šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Kadar se imetnik modre karte EU, izdane v Republiki Sloveniji preseli v drugo državo članico zaradi visokokvalificirane zaposlitve, Republika Slovenija ne sme razveljaviti ali odvzeti modre karte EU, izdane v Republiki Sloveniji, dokler druga država članica ne sprejme odločitve o izdaji modre karte EU, imetniku modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije.

(5) Če Republika Slovenija zavrne podaljšanje ali razveljavi modro karto EU, ki je izdana tujcu, s priznanim statusom mednarodne zaščite v drugi državi članici EU in tujcu izda ukrep izгона iz države, državo članico, ki je tujcu priznala mednarodno zaščito, preko nacionalne kontaktne točke zaprosi za potrditev, ali je tujec še vedno upravičenec do mednarodne zaščite v tej državi članici. Druga država članica mora na zaprosilo odgovoriti v roku enega meseca od prejema zaprosila.

(6) Če druga država članica zavrne podaljšanje ali razveljavi modro karto EU, ki je izdana tujcu, s priznanim statusom mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji in tujcu izda ukrep izгона iz države, mora Republiko Slovenijo zaprositi za potrditev, ali je tujec še vedno upravičenec do mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji. Pristojni organ Republike Slovenije preko nacionalne kontaktne točke poda odgovor v roku enega meseca od prejema zaprosila. Če je tujec še vedno upravičenec do mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji, Republika Slovenija tujcu in njegovim družinskim članom dovoli vstop v državo.«.

17. člen

V 44. členu se v prvem in tretjem odstavku za besedilom »študijske programe« doda vejica in besedilo »ki omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe,«.

V petem odstavku se za besedilom »delo študentov« pika nadomesti z vejico in doda besedilo »ter opravlja delo kot samozaposlena oseba pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.«

18. člen

V 44.a členu se v prvem odstavku v prvi alineji za besedilo »tega zakona« doda vejica in besedilo »pri čemer se kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje upoštevajo tudi sredstva, ki jih izobraževalna organizacija nameni tujcu«.

19. člen

V 45. členu se v četrtem odstavku za besedilom »tega zakona« pika nadomesti z vejico in doda besedilo, ki se glasi: pri čemer se kot delodajalca iz prvega odstavka 37.a člena tega zakona šteje zakonitega zastopnika obeh pogodbenih strank iz prvega odstavka tega člena.«

20. člen

V 45.e členu se v tretjem odstavku za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Pristojni organ družinskemu članu osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe iz prvega odstavka tega člena, ki ob vložitvi prošnje zakonito prebiva na območju Republike Slovenije, izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.«.

21. člen

V 47. členu se v prvem odstavku v četrtem stavku za besedilom »45.d člena tega zakona,« črta beseda »in«, za besedilom »oziroma drugega državnega organa« se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada, tujec, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje na

podlagi 48. člena tega zakona in tujec, ki je neposredno pred pridobitvijo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu prebival v Republiki Sloveniji na podlagi priznane začasne zaščite po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb.«, šesti stavek pa se črta.

V drugem odstavku se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Pristojni organ družinskemu članu tujca, pri katerem je združitev družinskega člana v interesu Republike Slovenije, digitalnega nomada, tujca, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti, tujca, ki je neposredno pred pridobitvijo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu prebival v Republiki Sloveniji na podlagi začasne zaščite po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb, in mladoletnemu neporočenemu otroku iz petega stavka prvega odstavka tega člena, ki ob vložitvi prošnje zakonito prebiva na območju Republike Slovenije, izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.«

V tretjem odstavku se v prvi, tretji in peti alineji črta besedilo »partnerski skupnosti oziroma«.

V šestem odstavku se v šestem stavku za besedilom »partnerski zvezi« črta besedilo »oziroma partnerski skupnosti«, za besedilom »od otrokove polnoletnosti« pa se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »polnoletnim neporočenim otrokom tujca in staršem tujca, zakonca ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, katere je tujec, zakonec, partner v partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati, pa se ne more izdati ali podaljšati za daljši čas kot velja dolžnost preživljanja.«

V osmem odstavku se za besedilom »zakonska skupnost,« črta besedilo »partnerska skupnost oziroma«.

22. člen

V 47.a členu se v drugem odstavku v prvi, tretji in četrti alineji črta besedilo »partnerski skupnosti oziroma«.

23. člen

V 47.b členu se v drugem odstavku v prvi, tretji in četrti alineji črta besedilo »partnerski skupnosti oziroma«.

V šestem odstavku se v prvem stavku beseda »ali« nadomesti z besedo »in«.

V sedmem odstavku se za drugim stavkom doda nov, tretji stavek, ki se glasi: »Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko podaljša tudi v primeru, če je oseba s priznano subsidiarno zaščito umrla ali če je zakonska skupnost oziroma partnerska zveza ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. V teh primerih se lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta.« Dosedanji tretji stavek postane četrti stavek. Za dosedanjim tretjim stavkom, ki postane četrti stavek se doda nov, peti stavek, ki se glasi: »Pristojni organ postopek podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu s sklepom prekine do pravnomočne odločitve o prošnji za podaljšanje subsidiarne zaščite tujcu, ki mu je priznana pravica do združitve družine z družinskimi člani v skladu s tem členom. Postopek se nadaljuje, ko postane odločitev o tem predhodnem vprašanju pravnomočna.«

24. člen

V 49. členu se v prvem in drugem odstavku beseda »treh« nadomesti z besedo »dveh«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje, izdano v skladu s tem členom in dovoljenje za stalno prebivanje, izdano v skladu s tem členom otroku, ki v času odločanja o izdaji dovoljenja za stalno prebivanje ne prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega v skladu s tem členom, velja od otrokovega rojstva dalje.«

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Za vročitev dovoljenja za prebivanje, izdanega na podlagi tega člena, se smiselno uporabljata določbe peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.«

25. člen

V 49.a členu se v prvem in tretjem odstavku beseda »treh« nadomesti z besedo »dveh«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Za vročitev dovoljenja za prebivanje, izdanega na podlagi tega člena, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

26. člen

V 50. členu se v osmem odstavku za besedilom »izdano dovoljenje za začasno prebivanje« doda besedilo »ali potrdilo o pravočasno vloženi prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenje za začasno prebivanje iz tega člena«.

27. člen

V 51. členu se v drugem odstavku za besedilom »izdano dovoljenje za začasno prebivanje« doda besedilo »ali potrdilo o pravočasno vloženi prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenje za začasno prebivanje iz tega člena«.

28. člen

Za 51. členom se doda nov 51.a člen, ki se glasi:

»51.a člen

(dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada)

(1) Tujcu se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada, če:

- je zaposlen, opravlja delo ali opravlja delo kot samozaposlena oseba na daljavo preko komunikacijske tehnologije pri poslovnem subjektu s sedežem izven Republike Slovenije, ki ni vpisan v poslovni register Republike Slovenije in ki ne pridobiva dohodka oziroma neposredno ne opravlja prodaje ali izvaja storitev v Republiki Sloveniji, kar dokazuje s predložitvijo pogodbe o zaposlitvi, pogodbe o opravljanju dela oziroma dokazila o samozaposlitvi in izjave delodajalca oziroma v primeru samozaposlitve izjave tujca, da opravlja delo na daljavo preko komunikacijske tehnologije,
- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji,
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije,
- ima zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v državi, mesečno najmanj v višini dvakratnika povprečne mesečne neto plače v Republiki Sloveniji, nazadnje objavljene v Uradnem listu Republike Slovenije, kar dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja ali s sredstvi na računu, odprtem pri banki ali hranilnici v Republiki Sloveniji ali v tujini,
- ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, desete, enajste in dvanajste alineje 55. člena tega zakona.

(2) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali vizuma D, ki ga izda pristojni organ druge države članice Evropske unije kot digitalnemu nomadu, lahko vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) Tujec iz prejšnjega odstavka mora prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega prebivanja v Republiki Sloveniji. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano potrdilo dovoljuje tujcu prebivanje v Republiki Sloveniji kot digitalnemu nomadu. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega

nomada pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada se izda za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar ne dlje od enega leta in v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »digitalni nomad«.

(5) Dovoljenja za začasno prebivanje iz prejšnjega odstavka ni mogoče podaljšati, lahko pa tujec za dovoljenje ponovno zaprosi po šestih mesecih od poteka veljavnosti dovoljenja iz prejšnjega odstavka.«

29. člen

V 52. členu se .v drugem odstavku za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»V čas petletnega zakonitega prebivanja se šteje tudi čas prebivanja tujca na območju Evropske unije kot imetnika nacionalnega dovoljenja modre karte EU, imetnika modre karte EU, ki v drugi državi članici izvaja mobilnost, raziskovalca, študenta, raziskovalca ali študenta, ki v drugi državi članici izvajata mobilnost, ali upravičenca do mednarodne zaščite, pri čemer se čas prebivanja tujca na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali zaradi študija v okviru izvajanja mobilnosti, v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično.«.

Za dosedanjim drugim stavkom, ki postane nov tretji stavek, se doda nov četrti stavek, ki se glasi:

»Pristojni organ imetniku modre karte EU, ki je rezident za daljši čas in njegovim družinskim članom, s statusom rezidenta za daljši čas, ki so iz ozemlja držav članic Evropske unije odsotni skupaj več kot 18 mesecev in ne več kot 24 zaporednih mesecev v petletnem obdobju, izkaznico dovoljenja za stalno prebivanje zamenja z novo izkaznico dovoljenja za stalno prebivanje, na katero vnese opombo »nekdanji imetnik modre karte EU,« pri čemer te odsotnosti iz ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinejo obdobja petletnega zakonitega prebivanja.«.

V tretjem odstavku se v tretjem stavku za besedilom »sedme ali« beseda »osme« nadomesti z besedo »devete«, beseda »tretjega« se nadomesti z besedo »petega«, za besedilom »dovoljenja za stalno iz« se beseda »osme« nadomesti z besedo »devete«, beseda »tretjega« pa se nadomesti z besedo »petega«.

V šestem odstavku se za besedilom »dnevni delovni migrant« doda vejica in besedilo »razen če gre za tujca iz tretjega odstavka tega člena, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije.«

V sedmem odstavku se za besedilom »prvega«, doda besedilo »drugega,«.

30. člen

V 54. členu se v prvem odstavku drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Enotno dovoljenje, dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav, višjega in visokega šolstva in modro karto EU, lahko izdaja in podaljšuje tudi upravna enota, kjer je sedež delodajalca oziroma raziskovalne organizacije, višješolskega in visokošolskega zavoda ali kjer se opravlja dejavnost.«

Za drugim stavkom se dodata nova, tretji in četrti stavek, ki se glasita:

»Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija lahko izdaja in podaljšuje tudi upravna enota, kjer je sedež izobraževalne organizacije. Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja prostovoljskega dela lahko izdaja in podaljšuje tudi upravna enota, kjer je sedež prostovoljske organizacije ali organizacije s prostovoljskim programom.«

31. člen

V 55. členu se v prvem odstavku v osmi alineji za besedilom »zakonska zveza« črta vejica in besedilo »partnerska skupnost«, za besedilom »partnerska zveza sklenjena« pa se črta besedilo »ali registrirana«.

V trinajsti alineji se pika nadomesti s podpičjem in za njo doda nova štirinajsta alineja, ki se glasi:

»- se v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za prebivanje ugotovi, da je bilo delodajalčevo podjetje ustanovljeno ali deluje predvsem z namenom olajšanja vstopa državljanom tretjih držav.«

V tretjem odstavku se za besedilom »ki jih vodijo prekrškovni organi« črta vejica in besedilo »podatkov o vloženih pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravnomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče«.

32. člen

V 56. členu se tretjem odstavku za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Modra karta EU se v primeru zaradi prenehanja zaposlitve tujca ne razveljavi, razen če je skupno obdobje brezposelnosti tujca, ki je imetnik modre karte manj kot dve leti, daljše od treh mesecev ali če skupno obdobje brezposelnosti tujca, ki je imetnik modre karte vsaj dve leti, daljše od šestih mesecev.«.

V četrtem odstavku beseda »četrtga« nadomesti z besedo »petega«.

33. člen

V 58. členu se v prvem odstavku za tretjim stavkom doda nov četrti stavek, ki se glasi:

»Za vročitev nove izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.«

V devetem odstavku se za prvim stavkom dodata nova drugi in tretji stavek, ki se glasita:

»Za vročitev nove izkaznice dovoljenja za prebivanje se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona. Če odločitev organa, katerega pristojnost določi zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o pravici do dostopa na trg dela po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev ni potrebna, pristojni organ tujcu v postopku zamenjave in v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, pravico do dostopa na trg dela označi na podlagi predložene pogodbe o zaposlitvi ali opravljanju dela, podpisane s strani delodajalca.«

Dosedanji tretji stavek postane novi četrti stavek.

V desetem odstavku se doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Za vročitev nove izkaznice dovoljenja za prebivanje se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.«.

Za desetim odstavkom doda nov enajsti odstavek, ki se glasi:

»Na enotnem dovoljenju iz 37., 37.b, 46. in 48. člena tega zakona, k izdaji ali podaljšanju katerega je bilo podano soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, se pod opombo na zadnji strani izkaznice vpiše »soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo«. Če je tujcu v postopku zamenjave delodajalca, delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih iz petega odstavka 37. člena tega zakona podano soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojni organ tujcu po uradni dolžnosti zamenja izkaznico enotnega dovoljenja za novo izkaznico, na kateri se pod opombo na zadnji strani izkaznice vpiše »soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo.«.

34. člen

V 60.a členu se v tretjem odstavku tretji stavek spremeni tako, da se glasi:

»Rok za prostovoljni odhod se ne določi v sklepu ali odločbi, izdani tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali varnost države, ali pri katerem obstaja nevarnost pobega ali tujcu iz petega odstavka 14. člena tega zakona, v odločbi o zavrnitvi prošnje za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje, izdani v skladu s šestim odstavkom 55. člena tega zakona in v odločbi o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, izdani v skladu s šestim odstavkom 56. člena tega zakona.«

V petem odstavku se za besedo »dokončna« črta vejica, besedilo »v primeru izdaje enotnega dovoljenja pa pravnomočna« pa se nadomesti z besedilom »v primeru enotnega dovoljenja pa pravnomočen«.

Deseti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Pristojni organ mora odločbo ali sklep iz tretjega odstavka tega člena, razen odločbe ali sklepa, izdanega tujcu iz petega odstavka 14. člena tega zakona, ki na podlagi odločitve ne potrebuje zapustiti Republike Slovenije, nemudoma posredovati policijski upravi, na območju katere tujec prebiva oziroma na območju katere je imel tujec prijavljeno zadnje začasno ali stalno prebivališče. Pristojni organ nemudoma obvesti pristojno policijsko upravo iz prejšnjega stavka tudi o vloženi pritožbi oziroma tožbi v upravnem sporu zoper odločbo ali sklep iz tretjega odstavka tega člena ter o nastopu dokončnosti oziroma pravnomočnosti odločbe ali sklepa iz tretjega odstavka tega člena.«

35. člen

V 61. členu se v drugem odstavku v tretji alineji podpičje nadomesti s piko in črta četrta alineja.

36. člen

Za 63. členom se doda nov 63.a člen, ki se glasi:

»63.a člen

(predaja tujca v odgovorno državo članico Evropske unije za obravnavo njegove prošnje za mednarodno zaščito)

(1) Če policija na podlagi meril, določenih v Uredbi 604/2013/EU, ugotovi, da je za obravnavo prošnje za mednarodno zaščito tujca, ki ni prosilec za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, odgovorna druga država članica Evropske unije ali pristopnica k Uredbi 604/2013/EU, tujcu izda odločbo o njegovi predaji v skladu z Uredbo 604/2013/EU.

(2) V postopku izdaje odločbe o predaji iz prvega odstavka tega člena se glede pravice do prevajalske pomoči in brezplačnega pravnega svetovanja smiselno uporabljata četrti odstavek 64. člena tega zakona.

(3) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločbo o predaji iz prvega odstavka tega člena ima tujec pravico do brezplačne pravne pomoči pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč, ne glede na pogoj vzajemnosti.

(4) Zoper odločbo o predaji iz prvega odstavka tega člena se lahko vloži tožba v upravnem sporu v treh dneh od vročitve odločbe.

(5) Če po izvršljivi odločbi o predaji iz prvega odstavka tega člena odgovorna država članica tujca ne sprejme na svoje ozemlje oziroma ga v odgovorno državo članico ni možno predati zaradi drugih razlogov, policija odločbo o predaji razveljavi in tujca obravnava v skladu z določbami tega zakona.«

37. člen

V 64. členu se v prvem odstavku v tretji alineji za besedilom »v postopku« doda besedilo »predaje«, za besedilom »na podlagi« pa doda besedilo »Uredbe 604/2013/EU«,.

V tretjem odstavku se doda nov, tretji stavek, ki se glasi:

»V primeru izdane odločbe o vrnitvi iz prejšnjega odstavka, se določi ukrep odstranitve tujca in prepoved vstopa, ki je vezan na ozemlje Republike Slovenije.«.

38. člen

V 67. členu se v tretjem odstavku v peti alineji pika nadomesti s podpičjem in doda nova, šesta alineja, ki se glasi:

»- humanitarnih razlogov ali interesov Republike Slovenije.«.

39. člen

V 73. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Zadrževanje po tem zakonu pomeni ugotovitev organa, da tujca, ki se ga mora odstraniti, ni mogoče odstraniti iz države in se mu dovoli, da začasno ostane v Republiki Sloveniji.

(2) Postopek se uvede po uradni dolžnosti, ko so izpolnjeni pogoji za odstranitev tujca iz 69. člena tega zakona, če se med postopkom odstranitve ugotovi oziroma izve, da odstranitve ni mogoče izvršiti, ker:

- tujčeva odstranitev iz države v skladu s prejšnjim členom ni dovoljena;
- se izkaže, da bi zaradi njegovega življenjsko ogrožajočega zdravstvenega stanja v fazi odstranitve lahko prišlo do izpostavljenosti hudemu in nepopravljivemu poslabšanju zdravstvenega stanja;
- tujec nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je, če za tujca veljavne potne listine države, katere državljan je, ne more pridobiti organ, ki vodi postopek odstranitve ali če niso izpolnjeni pogoji za izdajo Evropske potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav;
- tujca država, katere državljan je, ali država, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, ni pripravljena sprejeti;
- odstranitev ni možna, ker ni mogoče zagotoviti prevoza tujca iz države po kopenski, zračni ali vodni poti.«

40. člen

V 74. členu se v prvem odstavku v četrti alineji besedilo »šestega« nadomesti z besedilom »petega«.

41. člen

V 76. členu se v prvem odstavku v prvi alineji črta podpičje in doda besedilo: »in pri katerem obstaja nevarnost pobega ali se tujec izogiba ali ovira pripravo vrnitve ali postopek odstranitve;«.

Za drugim odstavkom se doda nov, tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Z namenom izvedbe postopkov za predajo v skladu z Uredbo 604/2013/EU lahko policija tujcu izreče omejitve gibanja v skladu z 28. členom Uredbe 604/2013/EU in nastanitev v centru. Glede načina izreka ukrepa, neposrednega nadzora nad izvajanjem ukrepa s strani upravnega sodišča, rokov za vložitev tožbe in odločitev upravnega sodišča glede odreditve omejitve gibanja ter glede okoliščin, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da bo tujec pobegnil, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja mednarodno zaščito, ki urejajo odreditev ukrepa omejitve gibanja in okoliščine nevarnosti pobega.«

Dosedanji tretji do dvanajsti odstavek postanejo novi četrti do trinajsti odstavek.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane novi četrti odstavek, se za besedo »prvega« doda vejica in črta besedo »ali«, za besedo »drugega« pa se doda besedilo »ali tretjega«.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane novi sedmi odstavek, se doda nov, drugi stavek, ki se glasi: »Omejitev gibanja iz tretjega odstavka tega člena traja čim manj časa in ne sme trajati dlje, kot je razumno potrebno za izvedbo potrebnih postopkov vse do izvršitve predaje v skladu z Uredbo 604/2013/EU.«

V dosedanjem sedmem odstavku, ki postane novi osmi odstavek, se za besedo »prvega« doda vejica in črta beseda »in«, za besedo »drugega« pa se doda besedilo »in tretjega«.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane novi deveti odstavek, se za besedo »drugega« postavi vejica in črta beseda »in«, za besedo »tretjega« pa se doda besedilo »in četrtega«.

42. člen

»V 76.b členu se v tretjem odstavku v trinajsti alineji pika nadomesti z vejico in doda nova štirinajsta alineja, ki se glasi:

- avdio in video snemanje brez soglasja.«.

43. člen

V 79. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Zoper odločbo o podaljšanju omejitve gibanja je mogoče vložiti tožbo na upravno sodišče v treh dneh po vročitvi odločbe, ki o tožbi odloči v osmih dneh. Tožba ne zadrži izvršitve odločbe o podaljšanju omejitve gibanja.«

44. člen

79.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»79.a člen (preizkus utemeljenosti omejitve gibanja v centru)

(1) Policija pred iztekom prvega in vsakega nadaljnega trimesečnega obdobja od odreditve omejitve gibanja, odločbo o omejitvi gibanja po 78. ali 79. členu tega zakona, po uradni dolžnosti posreduje v preizkus utemeljenosti omejitve gibanja upravnemu sodišču. V primeru, da sodišče ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja niso več podani, policiji naloži, da tujca nemudoma izpusti iz centra.

(2) Policija upravnemu sodišču posreduje dokumentacijo o postopkih v okviru vračanja tujca petnajst dni pred iztekom vsakokratnega preizkusnega obdobja. Poleg dokumentacije policija upravnemu sodišču poda tudi svoje mnenje o upravičenih pričakovanjih glede uspešnosti vračanja in sporoči druge pomembne okoliščine.

(3) Upravno sodišče policiji in tujcu posreduje svojo odločitev najkasneje en dan pred iztekom preizkusnega obdobja. Upravno sodišče lahko zahteva udeležbo tujca in drugih oseb, ki so sodelovali v postopku s tujcem, na glavni obravnavi.

(4) Zoper odločitev upravnega sodišča, da je omejitev gibanja še vedno utemeljena, ima tujec pravico do pritožbe na Vrhovno sodišče Republike Slovenije. V pritožbi lahko navaja nova dejstva in priloži nove dokaze.«.

45. člen

V 80. členu se v prvem odstavku beseda »tretjega« nadomesti z besedo »četrtga«.

46. člen

V 81. členu se v prvem odstavku za besedo »prvega« doda vejica in črta beseda »oziroma«, za besedo »drugega« pa se doda besedilo »oziroma tretjega«.

47. člen

V 84. členu se v prvem odstavku črta besedilo »svojega preživljanja in«.

Za prvim stavkom se doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Strošek nastanitve se tujcu obračuna skladno z internim aktom ministrstva pristojnega za notranje zadeve, ki ureja osnove za izdelavo kalkulacij – stroškovnikov ter postopkovnikom za izvajanje tega člena, ki ga pripravi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.«.

48. člen

V 86. členu se v tretjem odstavku za besedilom »62. člena tega zakona,« doda besedilo »za izvajanje postopkov predaje tujcev odgovorni državi članici Evropske unije za obravnavo njihove prošnje za mednarodno zaščito v skladu z Uredbo 604/2013/EU,«.

49. člen

V 87. členu se v petem odstavku za besedilom »v zvezi z izvajanjem« doda besedilo »63.a,«.

V šestem odstavku se besedilom »sodnega varstva po« doda besedilo »63.a.«.

50. člen

V 88. členu se v prvem odstavku za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Tujec, ki se zna in se zmore podpisati in je dopolnil osem let starosti, mora prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje podati tudi lastnoročni podpis. Tujcu se lahko lastnoročni podpis zajame preko digitalne podpisne tablice. Glede izjem, ko lastnoročni podpis tujca ni potreben, se uporabljajo določbe enajstega odstavka 111. člena tega zakona.«.

51. člen

V 90. členu se drugi in tretji odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(2) Tujec, nastanjen v centru, mora poleg spoštovanja obveznosti iz prejšnjega odstavka, sodelovati s policijo, diplomatskimi predstavništvi in konzulati pri ugotavljanju njegove istovetnosti. V primeru, da tujec ne spoštuje obveznosti iz prejšnjega odstavka in s tem onemogoča izvajanje ukrepa ugotavljanja njegove istovetnosti, se lahko izvede vsebinski pregled elektronskih in z njo povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov, kot so telefon, telefaks, računalnik, disketa, optični mediji in spominske kartice, zaradi pridobitve podatkov v elektronski obliki. Če obstaja utemeljena verjetnost, da elektronska naprava vsebuje elektronske podatke, na podlagi katerih je mogoče tujca identificirati, policija s sklepom odredi pregled te naprave. Vsebinski pregled naštetih naprav izvede za to pristojna in ustrezno usposobljena uradna oseba na ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve. Pridobljene podatke se zabeleži v uradnem zaznamku. Če se pridobi podatke ki se ne nanašajo na identifikacijo, se jih takoj izbriše in to zabeleži v uradnem zaznamku.«.

(3) Če je postopek po tem zakonu uveden po uradni dolžnosti ali na zahtevo oziroma prošnjo tujca, njegovega delodajalca, raziskovalne organizacije, višješolskega ali visokošolskega zavoda, izobraževalne organizacije ali prostovoljske organizacije oziroma organizacije s prostovoljskim programom in ga ni mogoče končati brez njegovega sodelovanja, se njegov molk šteje za umik zahteve oziroma se postopek, uveden po uradni dolžnosti, ustavi, če kljub opozorilu pristojnega organa v postavljenem roku ne opravi nobenega dejanja za nadaljevanje oziroma dokončanja postopka oziroma, če se iz opustitve teh dejanj da sklepati, da ni več zainteresiran za nadaljevanje postopka.«.

52. člen

V 92. členu se za petim odstavkom doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Po odstranitvi tujca, ki je vstopil v Republiko Slovenijo kljub veljavni prepovedi vstopa ali tujca, ki ni zapustil Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije in območja držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku, določenem za prostovoljni odhod, policija, z namenom izvajanja določb šestega odstavka 67. člena tega zakona, obvesti ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, in pristojni organ ministrstva, pristojnega za notranje zadeve.«.

53. člen

V 95. členu se v osmi alineji pika nadomesti z vejico in doda nova, deveta alineja, ki se glasi:

»- ali če mu je izrečen ukrep iz tretjega odstavka 76. člena ali ukrep iz drugega odstavka 81. člena tega zakona.«.

54. člen

V 98. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Za izdajo potnega lista za tujca, ki je v državi, je pristojna upravna enota, na območju katere tujec prebiva, za izdajo potnega lista za tujca, ki je v tujini, pa je pristojno diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini.«.

Dosedanji tretji do osmi odstavek postanejo novi četrti do deveti odstavek.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane novi četrti odstavek, se za besedilom »vloži tujec« doda vejica in besedilo »ki je v državi«, za besedilom »osebno pri upravni enoti« pa se doda vejica in besedilo »tujec, ki je v tujini, pa pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini«.

55. člen

V 99. členu se črta drugi odstavek.

Dosedanji prvi odstavek postane besedilo člena 99. člena.

56. člen

V 102. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Za zajem, hrambo in arhiviranje biometričnih podatkov, za zajem in podajo lastnoročnega podpisa ter za vrnitev in odvzem samostojne listine v primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje se uporabljajo določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 58. člena, enajstega odstavka 111. člena ter prvega in drugega odstavka 115. člena tega zakona. Za pogrešitev, izgubo ali tatvino dovoljenja za prebivanje se uporabljajo določbe 59. člena tega zakona.«

57. člen

V 110. členu se v drugem odstavku črta besedilo »pete, šeste, sedme, osme, enajste, dvanajste, štirinajste«.

V tretjem odstavku se za besedilom »iz prvega odstavka tega člena« doda besedilo »oziroma se z njimi povezuje, v kolikor jih potrebuje za upravljanje evidenc iz tega odstavka«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Policija upravlja evidenco iz tretje, pete, šeste, sedme, osme, enajste, dvanajste, trinajste, štirinajste, petnajste in osemnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena oziroma se z njimi povezuje, v kolikor jih potrebuje za upravljanje evidenc iz tega odstavka.«

Za trinajstim odstavkom se doda nov štirinajsti odstavek, ki se glasi:

»(14) Iz Registra tujcev Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije za namen urejanja socialnih zavarovanj tujcev pridobiva podatke o prijavah prebivanja in izdanih dovoljenjih za prebivanje (številka, vrsta, razlog ali namen prebivanja, obdobje veljavnosti, vročitev), o datumih vloženih prošnjah za izdajo dovoljenja za prebivanje in datumih dokončnosti ter pravnomočnosti odločitev o teh prošnjah, o prenehanju prebivanja (razlogi oziroma podlaga za prenehanje, dokončnost in pravnomočnost odločitve) ter o izdanih potrdilih o pravočasno vloženih prošnjah za podaljšanje enotnega dovoljenja in prošnjah za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, o pravočasno vloženih prošnjah za podaljšanje dovoljenja za prebivanje in za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje. Register tujcev se za pridobivanje teh podatkov poveže z evidenco o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja.«

58. člen

V 111. členu se v prvem odstavku v 16. točki pika nadomesti s podpičjem in dodata novi 17. in 18. točka, ki se glasita:

»17. lastnoročni podpis, ki ga poda tujec, ki se zna in se zmore podpisati in je dopolnil osem let starosti. Če je vlagatelj prošnje zakoniti zastopnik, skrbnik ali družinski član tujca, za katerega vlaga prošnja za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje ali njegov delodajalec, ali druga fizična ali pravna oseba, ki jo tujec pooblasti za vložitev prošnje, se na obrazec prošnje podpiše vlagatelj;«.

V enajstem odstavku se v prvem stavku za besedilom »podoba tujca« črta beseda »in«, za besedilom »za njun digitalni zajem« pa se doda vejica in besedilo »razen v primeru, če se prstna odtisa hranita v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in lastnoročni podpis, kot to določa 17. točka prvega odstavka tega člena«. Za sedmim stavkom se dodajo novi stavki, ki se glasijo: »Lastnoročni podpis tujca ni potreben, če je tujec mlajši od 8 let ali če se tujec ne zna ali ne zmore podpisati. V tem primeru dovoljenje za prebivanje ne vsebuje podpisa. Dovoljenje za začasno ali stalno prebivanje, izdano družinskemu članu tujca s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, v primeru, ko družinski član ni v Republiki Sloveniji, ne vsebuje tujčevega podpisa. Družinski član, ki se zna in zmore podpisati in je dopolnil starost 8 let, mora nato v enem mesecu po prihodu v Republiko Slovenijo pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, dati lastnoročni podpis. Tujcu se lahko lastnoročni podpis zajame preko digitalne podpisne tablice.«.

V trinajstem odstavku se v prvem stavku za besedilom »zapisanih v digitalni obliki« doda vejica in besedilo »in tujca, kateremu dovoljenje za prebivanje ni bilo izdano, katerega prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje je bila zavržena ali je bil postopek izdaje dovoljenja za prebivanje ustavljen«.

V drugem stavku se za besedilom »in dokončnosti« doda besedilo »ter pravnomočnosti«.

V petnajstem odstavku se v peti alineji besedo »drugi« nadomesti z besedo »enajsti«.

Za dosedanje šesto alinejo se doda nov sedma alineja, ki se glasi:

»- lastnoročni podpis tujca in datum zajema podpisa;«

V dosednji sedmi alineji, ki postane nova osma alineja, se za besedilom »ki je« doda besedilo »lastnoročni podpis tujca in«.

59. člen

V 113. členu se v prvem odstavku v prvem stavku za besedo »11.« doda vejica in črta beseda »in«, za besedo »16.« se doda besedilo »in 17.«, besedilo »dve fotografiji« se nadomesti z besedo »fotografijo«, beseda »kažeta« pa se nadomesti z besedo »kaže«. Za petim stavkom se doda nov šesti stavek, ki se glasi: »Lastnoročni podpis tujca ni potreben v primerih, določenih v enajstem odstavku 111. člena tega zakona.«.

60. člen

V 114. členu se v tretjem odstavku za besedilom »razlogu nastanitve«, doda vejica in črta beseda »in«, za besedo »fotografijo« pa se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »kopijo osebnega dokumenta in dokumentacijo o zdravstvenem in psihosocialnem stanju tujca v zvezi z nastanitvijo v Centru za tujce.«.

Osmi odstavek se spremeni, tako da se glasi:

»(8) Evidenca o izdanih odločbah o vrnitvi (evidenca iz štirinajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki, datumu, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe, organu oziroma enoti, ki je odločbo izdala, roku za prostovoljno vrnitev, če je ta določen ali podaljšan in trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena ali začasno odložena, preklicana ali skrajšana, podatek o podobi obraza in prstnih odtisih tujca.«

V enajstem odstavku se za besedilom »Republike Slovenije« beseda »ter« nadomesti z vejico. Za besedilom »Republiki Sloveniji« se črta pika in doda besedilo »ter podatek o podobi obraza in prstnih odtisih tujca.«.

61. člen

V 115. členu se v tretjem stavku črta besedilo »v primeru pogrešitve ali odtujitve dovoljenja za prebivanje«.

V enajstem odstavku se v drugem stavku za besedo »pogrešitve« črta vejica in doda besedo »ali«, za besedo »odtujitve« pa se črta besedilo »ali podaljšanja«.

V tretjem stavku pa se črta besedilo »v primeru pogošitve ali odtujitve potrdila o pravicah obmejnega delavca«.

62. člen

V 121.a členu se v prvem odstavku črta besedilo »z veljavnostjo šestih mesecev«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če se državljani EU v šestih mesecih od vročitve potrdila o prijavi prebivanja iz prvega odstavka tega člena ne zaposli ali samozaposli, mu potrdilo o prijavi prebivanja ostane v veljavi še največ šest mesecev, če s potrdilom pristojnega organa za zaposlovanje dokaže, da je še naprej vpisan v evidenci iskalcev zaposlitve oziroma brezposelnih oseb in ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list. Če se državljani v obdobju iz prejšnjega stavka ne zaposli, samozaposli ali začne z izvajanjem storitev, mu potrdilo o prijavi prebivanja preneha veljati. Državljan EU lahko za novo potrdilo o prijavi prebivanja kot iskalec zaposlitve ponovno zaprosi po dveh letih od poteka veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja, ki mu je bilo izdano kot iskalcu zaposlitve.«

63. člen

V 124. členu se v tretjem odstavku črta beseda »prvega«.

64. člen

125. člen se spremeni tako, da se glasi:

»125. člen (dovoljen čas prebivanja na podlagi potrdila o prijavi prebivanja)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja se državljanu EU izda za neomejeno časovno obdobje.

(2) Državljan EU ima pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji dokler izpolnjuje pogoje za izdajo potrdila o prijavi prebivanja.«

65. člen

V 126. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Državljan EU, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let, pridobi pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji. Na prošnjo državljan EU oziroma njegovega zakonitega zastopnika se mu izda potrdilo o prijavi stalnega prebivanja. V času odločanja o prošnji za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja mora državljani EU v Republiki Sloveniji prebivati zakonito. Potrdilo o prijavi stalnega prebivanja se državljanu EU ne izda, če obstaja utemeljen sum, da bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red ali varnost države.«

Pododstavek tretjega odstavka postane novi četrti odstavek.

Dosedanji četrti do šesti odstavek postanejo novi peti do sedmi odstavek.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane novi peti odstavek, se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »prvega odstavka tega člena«.

66. člen

V 127. členu se v prvem odstavku v prvi, tretji in peti alineji črta besedilo »partnerski skupnosti oziroma«.

Pododstavek prvega odstavka postane novi drugi odstavek.

Dosedanji drugi do osmi odstavek postanejo tretji do deveti odstavek.

V dosedanjem osmem odstavku, ki ostane novi deveti odstavek, se črta drugi stavek.

67. člen

V 128. členu se v prvem odstavku v šesti alineji za besedilom »zakonska zveza« črta vejica in besedilo »partnerska skupnost«, za besedilom »partnerska zveza« pa se črta besedilo »oziroma registrirana«.

V drugem odstavku se beseda »druge« nadomesti z besedo »tretje«.

V četrtem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Dovoljenje za prebivanje se družinskemu članu izda z veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od petih let.«

68. člen

V 129. členu se v prvem odstavku za besedilom »zakonske zveze, prenehanje« črta besedilo »partnerske skupnosti oziroma«.

V četrtem odstavku v prvi alineji črta besedilo »partnerska skupnost oziroma«, v četrti alineji pa se črta besedilo »partnerske skupnosti oziroma«.

Za četrtrim odstavkom se doda nov, peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Družinski član državljana EU ali slovenskega državljana v primerih iz tega člena ohrani pravico do prebivanja izključno na osebni podlagi.«

69. člen

V 129.a členu se v prvem odstavku za besedilom »v prvih« beseda »treh« nadomešča z besedo »dveh«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pristojni organ otroku iz prejšnjega odstavka, ki je državljan EU, najkasneje v dveh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda potrdilo o prijavi prebivanja, ki ostane v veljavi do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti, če imata otrokova mati ali otrokov oče oziroma otrokov skrbnik do dopolnjenega otrokovega 18. leta starosti veljavno potrdilo o prijavi prebivanja in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.«

V četrtem odstavku se za besedilom »najpozneje v« beseda »treh« nadomesti z besedo »dveh«.

V petem odstavku se za besedilom »najpozneje v« beseda »treh« nadomesti z besedo »dveh«, za besedilom »dovoljenje za stalno prebivanje« pa se doda besedilo »ali potrdilo o prijavi stalnega prebivanja«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Za otroka iz tega člena, ki ne pridobi slovenskega državljanstva in ni državljan druge države članice EU, se glede pridobitve statusa rezidenta za daljši čas uporabljajo določbe 52. člena tega zakona, glede naknadne pridobitve statusa rezidenta za daljši čas pa se uporabljajo določbe 53. člena tega zakona.«

70. člen

V 130. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Družinski član, ki ni državljan EU, in ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let, pridobi pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji. Na prošnjo državljana EU oziroma slovenskega državljana ali družinskega člana oziroma njegovega zakonitega zastopnika, se družinskemu članu izda dovoljenje za stalno prebivanje. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora družinski član prebivati v Republiki Sloveniji zakonito. Čas, ki

ga je družinski član prebil na prestajanju kazni zapora, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu ne izda, če obstaja utemeljen sum, da bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red ali varnost države.«

V šestem odstavku se črta besedilo »partnerski skupnosti oziroma«.

Sedmi odstavek se črta.

Dosedanji osmi in deveti odstavek postaneta nova sedmi in osmi odstavek.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane novi sedmi odstavek, se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu vroči osebno oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku pri pristojnem organu, ki je dovoljenje izdal.«

Za dosedanjim devetim odstavkom, ki postane novi osmi odstavek, se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(8) Za družinskega člana se glede pridobitve statusa rezidenta za daljši čas uporabljajo določbe 52. člena tega zakona, glede naknadne pridobitve statusa rezidenta za daljši čas pa se uporabljajo določbe 53. člena tega zakona.«

71. člen

Dosedanje besedilo 133. člena postane prvi odstavek.

V novem, prvem odstavku, se v četrti alineji za besedo »odreče« črta vejica in besedilo »in sicer z dnem podane izjave o odreku«.

V osmi alineji se za besedilom »dovoljenje za prebivanje podpičje nadomesti z vejico in doda besedilo »razen če pridobi status rezidenta za daljši čas ali dovoljenje za prebivanje po XIII.A poglavju tega zakona;«

Za prvim odstavkom se doda nov, drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Za prenehanje dovoljenja za prebivanje je pristojna upravna enota, ki ga je izdala, ali upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.«

72. člen

V 134. členu se v prvem odstavku v drugi alineji za besedo »odreče« črta vejica in besedilo »in sicer z dnem podane izjave o odreku«.

73. člen

Dosedanje besedilo 135. člena postane prvi odstavek.

V novem, prvem odstavku, se v peti alineji za besedo »odreče« črta vejica in besedilo »in sicer z dnem podane izjave o odreku«, v sedmi alineji se za besedilom »zakonska zveza sklenjena« črta besedilo »oziroma partnerska skupnost«, za besedilom »partnerska zveza sklenjena« se črta besedilo »ali registrirana«, beseda »predvsem« pa se nadomesti z besedo »izključno«.

Za prvim odstavkom se doda novi, drugi odstavek, ki se glasi:

(2) Kadar se o prenehanju dovoljenja za stalno prebivanje odloči z upravnim aktom, je za prenehanje dovoljenja za stalno prebivanje pristojna upravna enota, ki je dovoljenje izdala, upravna enota, na območju katere državljani EU oziroma družinski član prebiva ali upravna enota, na območju katere je državljani EU oziroma družinski član prebival pred zapustitvijo Republike Slovenije.«

74. člen

V 137. členu se v prvem odstavku v prvem stavku besedilo »katere veljavnost je pri potrdilu o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenju za stalno prebivanje za družinskega člana deset let« nadomesti z

besedilom »katere veljavnost je pri potrdilu o prijavi prebivanja in dovoljenju za prebivanje za družinskega člana pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od pet let, v primeru iz drugega odstavka in četrtega odstavka 129.a člena tega zakona pa najdlje do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti, pri potrdilu o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenju za stalno prebivanje za družinskega člana pa deset let«.

Za drugim stavkom se doda nov tretji stavek, ki se glasi:

»Državljan EU in njegov družinski član mora izkaznico potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana, pred potekom njene veljavnosti pri upravni enoti, ki je potrdilo oziroma dovoljenje izdala, ali pri upravni enoti, na območju katere prebiva, zamenjati za novo izkaznico potrdila oziroma dovoljenja.«

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Državljan EU, družinski član državljana EU in družinski član slovenskega državljana je dolžan prošnji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU, prošnji za izdajo in podaljšanje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ter prošnji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU in dovoljenja za stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca in lastnoročni podpis, kot to določa 17. točka prvega odstavka 111. člena tega zakona. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Družinski član državljana EU in družinski član slovenskega državljana je dolžan dati tudi dva prstna odtisa za njun digitalni zajem, razen v primeru, če se prstna odtisa še vedno hranita v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona). Za zajem prstnih odtisov družinskemu članu se smiselno uporabljajo določbe tretjega in petega odstavka 58. člena tega zakona. Za vrnitev in odvzem samostojne listine iz prvega odstavka tega člena v primeru prenehanja potrdila oziroma dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe šestega odstavka 58. člena tega zakona. Za pogrešitev, izgubo ali tatvino samostojne listine iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 59. člena tega zakona.«

75. člen

V 137.a členu se v drugem odstavku besedilo »izdanega v postopku obnove potrdila« nadomesti z besedilom »izdanega otroku državljana EU ali slovenskega državljana, rojenemu v Republiki Sloveniji«.

76. člen

V 141.b členu se v drugem odstavku beseda »šestega« nadomesti z besedo »sedmega«.

V enajstem odstavku se v prvem stavku besedilo »z veljavnostjo pet let« nadomesti z besedilom »za neomejeno časovno obdobje«. Za drugim stavkom se doda nov tretji stavek, ki se glasi: Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član mora izkaznico dovoljenja za začasno prebivanje, izdano v obliki samostojne listine iz prvega odstavka 141.g člena tega zakona, pred potekom njene veljavnosti pri upravni enoti, na območju katere opravlja gospodarsko dejavnost, zamenjati za novo izkaznico dovoljenja.«

Dvanajsti in trinajsti odstavek se črtata.

Dosedanji štirinajsti in petnajsti odstavek postaneta dvanajsti in trinajsti odstavek.

V dosedanjem štirinajstem odstavku, ki postane dvanajsti odstavek se črta besedilo »in podaljšanje«.

77. člen

V 141.c členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član, ki pred koncem prehodnega obdobja nima veljavnega potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za stalno

prebivanje za državljana EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU, in ki izpolnjuje pogoje iz prvega, drugega, tretjega oziroma četrtega odstavka 126. člena ali prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega oziroma šestega odstavka 130. člena tega zakona, pridobi pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji. Državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu se na njegovo prošnjo in ob izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega stavka izda dovoljenje za stalno prebivanje. Čas, ki ga je državljan Združenega kraljestva oziroma njegov družinski član prebil na prestajanju kazni zapora, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje.«

V tretjem odstavku se v drugem stavku za besedo »veljavnosti« doda besedilo »in zamenjave«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Za državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, ki ni državljan EU, se glede pridobitve statusa rezidenta za daljši čas uporabljajo določbe 52. člena tega zakona, glede naknadne pridobitve statusa rezidenta za daljši čas pa se uporabljajo določbe 53. člena tega zakona.«

78. člen

V 141.č členu se v tretjem odstavku beseda »prve« nadomesti z besedo »prvega«.

79. člen

V 141.d členu se v četrtem odstavku za besedilom »družinskemu članu« doda besedilo »zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red in varnost države«.

80. člen

141.e člen se spremeni tako, da se glasi:

»141.e člen (prenehanje dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje državljanu Združenega kraljestva ali njegovemu družinskemu članu preneha, če:

- je razveljavljeno;
- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;
- se dovoljenju odreče;
- pridobi pravico do stalnega prebivanja na podlagi določb tega poglavja zakona;
- če pridobi državljanstvo Republike Slovenije, razen če hkrati obdrži državljanstvo Združenega kraljestva;
- je namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja, ali če se ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska zveza sklenjena izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje;
- umre.

(2) Dovoljenje za stalno prebivanje državljanu Združenega kraljestva ali njegovemu družinskemu članu preneha, če:

- se izseli;
- ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno več kot pet let;
- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;
- mu je odpovedano prebivanje;
- pridobi državljanstvo Republike Slovenije, razen če hkrati obdrži državljanstvo Združenega kraljestva;
- se dovoljenju odreče;
- je namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja, ali če se ugotovi, da je bila zakonska zveza

sklenjena oziroma partnerska zveza sklenjena izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje;
- umre.«

(3) Kadar se o prenehanju dovoljenja za prebivanje odloči z upravnim aktom, je za prenehanje dovoljenja za prebivanje pristojna upravna enota, ki je dovoljenje izdala, upravna enota, na območju katere državljan Združenega kraljestva oziroma njegov družinski član prebiva ali upravna enota, na območju katere je državljan Združenega kraljestva oziroma njegov družinski član prebival pred zapustitvijo Republike Slovenije.«

81. člen

V 141.f členu se za besedilom »uporabljajo določbe« doda besedilo »XIII. poglavja«.

82. člen

V 141.g členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član je dolžan prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem, razen v primeru če se prstna odtisa še vedno hranita v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in lastnoročni podpis, kot to določa 17. točka prvega odstavka 111. člena tega zakona. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Za zajem prstnih odtisov se smiselno uporabljajo določbe tretjega in petega odstavka 58. člena tega zakona. Za vrnitev samostojne listine iz prvega odstavka tega člena v primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje se smiselno uporabljajo določbe šestega odstavka 58. člena tega zakona. Za pogrešitev, izgubo ali tatvino dovoljenja za prebivanje se smiselno uporabljajo določbe 59. člena tega zakona. Za hrambo in arhiviranje biometričnih podatkov se smiselno uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka 115. člena tega zakona.«

83. člen

V 141.h členu se v prvem odstavku v prvem stavku besedilo »Upravni enoti Ljubljana« nadomesti z besedilom »upravni enoti, na območju katere opravlja gospodarsko dejavnost«, drugi stavek pa se črta.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Potrdilo o pravicah obmejnega delavca se izda za neomejeno časovno obdobje. Izkaznica potrdila se izda z veljavnostjo pet let. Državljan Združenega kraljestva ali njegov zakoniti zastopnik mora izkaznico potrdila, izdano v obliki samostojne listine iz prvega odstavka 141.k člena tega zakona, pred potekom njene veljavnosti pri upravni enoti, na območju katere opravlja gospodarsko dejavnost, zamenjati za novo izkaznico potrdila.«

Tretji odstavek se črta.

84. člen

V 141.j členu se v prvi alineji črta besedilo »preteče njegova veljavnost, ali če«.

85. člen

V 141.k členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Državljan Združenega kraljestva je dolžan prošnji za izdajo potrdila o pravicah obmejnega delavca priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem, razen v primeru če se prstna odtisa še vedno hranita v evidenci o potrdilih o pravicah obmejnega delavca (evidenca iz 19. alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in lastnoročni podpis, kot to določa 17. točka prvega odstavka 111. člena tega zakona. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem

odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Za zajem prstnih odtisov se smiselno uporabljajo določbe tretjega in petega odstavka 58. člena tega zakona. Za vrnitev samostojne listine iz prvega odstavka tega člena v primeru prenehanja potrdila o pravicah obmejnega delavca se smiselno uporabljajo določbe šestega odstavka 58. člena tega zakona. Za pogrešitev, izgubo ali tatvino potrdila o pravicah obmejnega delavca se smiselno uporabljajo določbe 59. člena tega zakona.«

V četrtem odstavku se doda nova 12. točka, ki se glasi:

»12. lastnoročni podpis tujca, ki se zna in se zmore podpisati in je dopolnil osem let starosti, razen če je vlagatelj prošnje njegov delodajalec, ali druga fizična ali pravna oseba, ki jo tujec pooblasti za vložitev prošnje. V tem primeru se na obrazec prošnje podpiše vlagatelj.«

V šestem odstavku se besedilo »dovoljenja za začasno prebivanje« nadomesti z besedilom »osebne izkaznice državljanu Republike Slovenije z veljavnostjo pet let«.

86. člen

V 145. členu se v drugem odstavku besedilo v oklepaju »druga ali četrta alineja 60. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »60. člen tega zakona« .

87. člen

V 146. členu se drugi in tretji odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(2) Z globo od 3.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«.

»(3) Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«.

88. člen

Besedilo 147.b člena postane besedilo prvega odstavka.

V dosedanjem besedilu 147.b člena, ki postane besedilo prvega odstavka, se za besedo »petega« doda besedilo »odstavka 3. člena tega zakona, ki imajo v Republiki Sloveniji začasno zatočišče po zakonu, s kateri se ureja začasno zatočišče«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Za državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, za katerega se uporablja XIII.A poglavje tega zakona, se uporabljajo določbe tega poglavja, ki se uporabljajo za državljana EU, njegovega družinskega člana in družinskega člana slovenskega državljana.«

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

89. člen

(1) Potrdila o prijavi prebivanja, izdana na podlagi XIII. poglavja Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr., 105/22 – ZZNŠPP in 48/23), dovoljenja za začasno prebivanje in potrdila o pravicah obmejnega delavca, izdana na podlagi XIII.A poglavja Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr., 105/22 – ZZNŠPP in 48/23), ostanejo v veljavi za neomejeno časovno obdobje.

(2) Postopki, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno, se nadaljujejo in zaključijo po določbah Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. in 105/22 – ZZNŠPP), razen če so določbe tega zakona za stranko ugodnejše.

(3) Postopek za izdajo ali obnovo potrdila o prijavi prebivanja, začel pred začetkom uporabe tega zakona, se nadaljuje in zaključi po določbah Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr., 105/22 – ZZNŠPP in 48/23), ki veljajo za izdajo oziroma obnovo potrdila o prijavi prebivanja. Če so izpolnjeni pogoji za izdajo oziroma obnovo potrdila o prijavi prebivanja, se državljanu EU in državljanu države članice Evropskega gospodarskega prostora potrdilo o prijavi prebivanja izda za neomejeno časovno obdobje in v obliki iz prvega odstavka 137. člena zakona.

(4) Postopek za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje iz 141.b člena zakona, začel pred začetkom uporabe tega zakona, se nadaljuje in zaključi po določbah Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr., 105/22 – ZZNŠPP in 48/23), ki veljajo za izdajo oziroma podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje. Če so izpolnjeni pogoji za izdajo oziroma podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje, se državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu dovoljenje za začasno prebivanje izda za neomejeno časovno obdobje in v obliki iz prvega odstavka 141.g člena zakona.

(5) Postopek za izdajo ali podaljšanje potrdila o pravicah obmejnega delavca iz 141.h člena zakona, začel pred začetkom uporabe tega zakona, se nadaljuje in zaključi po določbah Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr., 105/22 – ZZNŠPP in 48/23), ki veljajo za izdajo oziroma podaljšanje potrdila o pravicah obmejnega delavca. Če so izpolnjeni pogoji za izdajo oziroma podaljšanje potrdila, se državljanu Združenega kraljestva potrdilo izda za neomejeno časovno obdobje in v obliki iz prvega odstavka 141.k člena zakona.

90. člen

Podzakonske predpise, izdane na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. in 105/22 – ZZNŠPP), je treba uskladiti s spremenjenim in dopolnjenim zakonom v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Podzakonski predpisi iz prejšnjega stavka se uporabljajo do izdaje predpisov iz tega zakona, če niso v nasprotju s tem zakonom.

91. člen

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne trideseti dan po njegovi uveljavitvi.

(2) Do začetka uporabe tega zakona se uporabljajo določbe Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. in 105/22 – ZZNŠPP).

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

V drugem odstavku se dodaja sklic na novo sprejeto Direktivo 2021/1883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2021 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namen visokokvalificirane zaposlitve in razveljavitvi Direktive Sveta 2009/50/ES, s katero se razveljavlja dosedanja Direktiva Sveta 2009/50/ES, ki je urejala pogoje za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namen visokokvalificirane zaposlitve.

K 2. členu

Predlagana je dopolnitev opredelitve žrtve trgovine z ljudmi. V skladu s tretjim odstavkom 2. člena Direktive 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ (v nadaljevanju: Direktiva 2011/36/EU) mora izkoriščanje v zvezi s trgovino z ljudmi namreč vključevati vsaj prostitucijo ali druge oblike spolnih zlorab, prisilno delo ali storitve, vključno z beračenjem, suženjstvom ali podobnimi praksami, služabništvo, izkoriščanje za kriminalne dejavnosti in odstranitev organov. Preliminarna ocena prenosa Direktive 2011/36/EU v notranjo zakonodajo iz marca 2022, ki jo je pripravila pisarna Koordinatorice Evropske unije za boj proti trgovini z ljudmi, je glede prenosa določb v materialno kazensko zakonodajo izpostavila pomanjkljivost glede opredelitve kaznivega dejanja trgovine z ljudmi po prvem odstavku 113. člena KZ-1, ki vključuje vse navedene oblike izkoriščanja oseb, razen beračenja, zato je s predlogom Zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (EVA: 2021-2030-0025) predvidena dopolnitev opisa kaznivega dejanja. Posledično pa se zaradi usklajenosti z Direktivo 2011/36/EU na enak način dopolnjuje tudi opredelitev žrtve trgovine z ljudmi v 22. točki 2. člena ZTuj-2.

V novi 44. točki se dodaja opredelitev digitalnega nomada, ki se s predlogom novega 51.a člena ZTuj-2 dodaja kot nov namen prebivanja, zaradi katerega se lahko tujcu izda dovoljenje za začasno prebivanje.

K 3. členu

V izogib podvajanju hkratnega imetništva različnih statusov glede prebivanja se z namenom poenotenja z ureditvijo iz tretjega odstavka tega člena, ki določa, da se ZTuj-2 ne uporablja za tujce, ki so zaprosili za mednarodno zaščito (prosilci za mednarodno zaščito), uporabo ZTuj-2 izključuje tudi za osebe, ki so zaprosile za začasno zaščito po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb (ZZZRO).

K 4. členu

Nadomestitev besede »in« z besedo »ali« v četrti alineji 12. člena ZTuj-2 je potrebna, ker lahko tujec vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji v nasprotju tudi zgolj s 7. ali 8. členom ZTuj-2 in ne v nasprotju z obema členoma hkrati.

K 5. členu

V primerjavi z veljavno prvo alinejo prvega odstavka 20. člena ZTuj-2 se alineja dopolnjuje z družinskim članom državljana Združenega kraljestva iz XIII.A poglavja ZTuj-2 (t. i. brexit poglavje), ki pred koncem prehodnega obdobja iz 126. člena Sporazuma o izstopu Združenega kraljestva iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL L 29, 31.1.2020, str. 7), ki se je končalo 31. decembra 2020, ni prebival v Republiki Sloveniji in se želi združiti z državljanom Združenega kraljestva, ki je pred koncem prehodnega obdobja zakonito prebival v Republiki Sloveniji in v državi zakonito prebiva tudi po koncu prehodnega obdobja. Na enak način kot družinski član državljana EU ali slovenskega državljana, ki ni državljan EU (127. člen ZTuj-2) mora tudi družinski član državljana Združenega kraljestva v skladu s tretjim odstavkom 141.b člena ZTuj-2 prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje vložiti pri upravni enoti, na območju katere prebiva, zato se s predlogom spremenjene

alineje določa, da se tudi njemu izda vizum D zaradi združitve družine z državljanom Združenega kraljestva.

K 6. členu

V skladu s prehodno določbo 5. člena Zakona o partnerski zvezi – ZPZ (Uradni list RS, št. 33/16) je z dnem začetka uporabe tega zakona prenehal veljati Zakon o registraciji istospolne partnerske skupnosti - ZRIPS (Uradni list RS, št. 65/05, 55/09 – odl. US in 18/16 – odl. US), uporabljal pa se je še šest mesecev po začetku uporabe tega zakona. Od začetka uporabe ZPZ ni bilo mogoče registrirati novih istospolnih partnerskih skupnosti po Zakonu o registraciji istospolne partnerske skupnosti (Uradni list RS, št. 65/05, 55/09 – odl. US in 18/16 – odl. US). Registrirana istospolna partnerska skupnost se je z ZPZ šest mesecev po dnevu začetka uporabe tega zakona preoblikovala v partnersko zvezo, če partnerja nista podala izjave, da ne želita preoblikovanja registrirane istospolne partnerske skupnosti v partnersko zvezo in če so izpolnjeni pogoji za nastanek partnerske zveze kot jih določa ZPZ. Upošteva se navedeno se iz določbe črta sklicevanje na partnersko skupnost iz ZRIPS, saj le-te ne obstajajo več.

K 7. členu

S predlogom novega 51.a člena ZTuj-2 se določa izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada, zato se ustrezno dopolnjuje tudi drugi odstavek 35. člena ZTuj-2.

K 8. členu

V izogib temu, da bi se enotno dovoljenje lahko podaljšalo za daljši čas kot je veljavnost dovoljenja, izdanega po sporazumu, se z novim drugim stavkom veljavnost podaljšanega enotnega dovoljenja časovno veže na veljavnost dovoljenja, izdanega po sporazumu. Bilateralna sporazuma o zaposlovanju državljanov Bosne in Hercegovine in Republike Srbije namreč določata časovno veljavnost delovnega dovoljenja, ki se v postopku izdaje ali podaljšanja enotnega dovoljenja šteje kot soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja. Tujec torej ne more biti zakonito zaposlen v Republiki Sloveniji, če nima veljavnega (delovnega) dovoljenja po sporazumu, razen v primerih določenih v četrtem odstavku 3. člena sporazuma z Bosno in Hercegovino in sporazuma z Republiko Srbijo.

K 9. členu

Z dopolnitvijo drugega odstavka z besedilom »in veljavnosti« se omogoča sklic na uporabo četrtega odstavka 37. člena ZTuj-2, ki omogoča podaljšanje enotnega dovoljenja za največ dve leti tudi v primeru podaljšanja enotnega dovoljenja za opravljanje dela kot samozaposlena oseba. Veljavni 37.b člen ZTuj-2 namreč ne omogoča uporabe te določbe, zato se za podaljšanje enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba uporablja generalna določba tretjega odstavka 35. člena, ki omogoča, da se podaljšano dovoljenje za začasno prebivanje izda z veljavnostjo največ enega leta.

K 10. členu

Z dopolnitvijo osmega odstavka 38.c člena s sklicem na družinskega člana raziskovalca iz prvega odstavka tega člena se tudi slednjemu omogoča izdaja potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja zaradi združitve družine. V skladu s prvim odstavkom 47. člena ZTuj-2 lahko namreč tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav, višjega in visokega šolstva po 38. členu ZTuj-2, družinske člane združuje takoj oziroma brez omejitev glede dolžine predhodnega prebivanja, zato je smiselno, da se v primeru, ko družinski član ob vložitvi prošnje (s strani sponzorja) že zakonito prebiva v Republiki Sloveniji (v praksi so namreč pogosti primeri, ko sponzor in družinski član vstopita v državo istočasno oziroma skupaj), omogoči izdajo potrdila o vloženi prošnji, ki mu velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

K 11. členu

V prvem odstavku se črtajo določeni sklici na zavrnilne razloge iz prvega odstavka 55. člena ZTuj-2, saj Direktiva 2021/1883 določenih razlogov, ki so navedeni v 39. členu ZTuj-2 ne določa kot zavrnilne razloge, iz katerih se lahko tujcu zavrne izdaja dovoljenja za prebivanje oziroma modre karte EU. Podrobneje so razlogi za zavrnitev prošnje za izdajo modre karte EU določeni v 7. členu predmetne

direktive (prvi odstavek). Dodatno se dodaja, da je pogoj za izdajo modre karte EU soglasje, če je to pogoj za izdajo modre karte EU, saj po prvem letu zaposlitve tujec prost na trgu dela, kar pomeni, da za podaljšanje oziroma izdajo modre karte EU po prvem letu zakonite zaposlitve, soglasja v postopku ne bo potrebno predložiti. Iz razloga, ki je naveden v tretjem odstavku te obrazložitve, se črta tudi pogoj, da mora biti potna listina veljavna najmanj za čas nameravanega prebivanja tujca v Republiki Sloveniji.

Kot dodaten razlog za zavrnitev izdaje modre karte EU pa se skladno z Direktivo 2021/1883 uvaja nov razlog za zavrnitev in sicer, da je bilo delodajalčevo podjetje ustanovljeno ali deluje predvsem z namenom olajšanja vstopa državljanom tretjih držav (sklic na novo štirinajsto alinejo prvega odstavka 55. člena ZTuj-2).

V drugem odstavku se dodaja novo določilo, ki ga določa Direktiva 2021/1883 (9. člen, drugi odstavek). Države članice določijo standardno obdobje veljavnosti modre karte EU, ki je vsaj 24 mesecev. Če je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajše obdobje, je modra karta EU veljavna vsaj za obdobje pogodbe o zaposlitvi plus tri mesece, vendar ne dlje od dveh let. V primeru, ko je obdobje veljavnosti potne listine imetnika modre karte EU krajše od obdobja veljavnosti modre karte EU, ki bi veljalo na podlagi prejšnjih dveh stavkov, pa direktiva določa, da mora biti modra karta EU veljavna vsaj za obdobje veljavnosti potne listine, kar se s predlogom dopolnitev drugega odstavka na novo uvaja.

S spremembo četrtega odstavka se krajša pogoj glede obdobja zaposlitve, ko mora tujec za zamenjavo delodajalca ali zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalca pridobiti pisno odobritev in sicer iz sedanjih dveh let zakonite zaposlitve na eno leto zakonite zaposlitve, kot to določa Direktiva 2021/1883 (15. člen, prvi in tretji odstavek). Po prvem letu zaposlitve bo imetnik modre karte EU prost na trgu dela, zaradi česar se črta besedilo šestega odstavka.

Z novimi sedmim do devetim odstavkom se ureja vpis opomb na izkaznice modre karte EU za tujce, ki imajo bodisi v Republiki Sloveniji, bodisi v drugi državi članici EU priznano mednarodno zaščito ter preverjanje teh podatkov v drugo državo članico. Gre za prenos določb Direktive 2021/1883 (9. člen, četrti in peti odstavek).

K 12. členu

Dopolnitev četrtega odstavka je redakcijski popravek v delu, ki se nanaša na krije vsaj nujnih zdravstvenih storitev na območju Republike Slovenije. Ta dikcija se uporablja pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju čez celoten zakon. Dodatno se dopolnjuje del, ki se nanaša na dokazilo o izobrazbi in sicer z dodatno navedbo da mora tujec k prošnji priložiti tudi dokazila o visoki poklicni usposobljenosti (to so dokazila o poklicnih izkušnjah, spretnostih in kompetencah), ki jih je potrebno skladno z Direktivo 2021/1883 upoštevati kot enakovredne dokazilom o izobrazbi. Postopek potrjevanja oziroma priznavanja poklicnih izkušenj, spretnosti in kompetenc bo potekal v okviru podaje soglasja s strani pristojnega organa za podajo soglasja k modri karti EU.

Z dopolnitvijo šestega odstavka se prenaša določilo šestega odstavka 8. člena direktive, ki določa, da v primeru, da je razlog za nepodaljšane modre karte EU na strani delodajalca, obveznost, da se imetniku modre karte EU določi razumen rok vsaj tri oziroma šest mesecev za iskanje nove visokokvalificirane zaposlitve.

K 13. členu

Z določbami novega 40.a člena se ureja kratkotrajna premestitev imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici EU. Kot določa Direktiva 2021/1883, od imetnikov modre karte EU v primeru kratkotrajne premestitve ni potrebno pridobiti nove modre karte EU, temveč je v tem primeru tujcu omogočeno prebivanje in delo na podlagi veljavne modre karte EU, ki je izdana s strani druge države članice EU. Ta možnost se nanaša na primere, ko tujec opravlja poslovno dejavnost v Republiki Sloveniji za čas do 90 dni. Z drugim odstavkom se dodatno določa, da v kolikor tujec prihaja iz države, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, da lahko v tem primeru organ mejne kontrole pri vstopu v Republiko Slovenijo od tujca zahteva, da predloži dokazilo o bivanju za namene opravljanja poslovne dejavnosti.

K 14. členu

S spremembo prvega odstavka se spreminja zahtevano 18- mesečno obdobje prebivanja imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici EU, na 12 mesecev, za pridobitev modre karte EU v Republiki Sloveniji. Dodatno se po alinejah dodajajo pogoji, ki jih mora tujec izpolnjevati za pridobitev modre karte EU, v kolikor je tujec že imetnik modre karte EU, izdane v drugi državi članici EU in želi opravljati visokokvalificirano zaposlitev v Republiki Sloveniji.

Z dopolnitvijo drugega odstavka se uvaja zahteva iz Direktive 2021/1883 (člen 21, prvi pododstavek tretjega odstavka), ki določa, da se imetniku modre karte EU dovoli začetek opravljanja dela v drugi državi članici najpozneje v 30 dneh po datumu vložitve popolne prošnje. Predlagana dopolnitev sledi ureditvi, ki je bila z Zakonom o tujcih že uvedena v primeru premeščencev znotraj gospodarsko povezanih družb (prvi odstavek 45.d člena), katerim se s potrdilom o vloženih prošnji za izdajo enotnega dovoljenja omogoča prebivanje in delo do pravnomočne odločitve o prošnji.

Z novim tretjim odstavkom se dodatno določajo zaveze iz Direktive 2021/1883 glede obveščanja druge države članice o odločitvi o prošnji za izdajo modre karte EU. V uradnem obvestilu drugi državi članici, ki se pošlje preko nacionalne kontaktne točke (Ministrstvo za notranje zadeve RS), je potrebno navesti vse razloge za zavrnitev prošnje, ki se nanašajo na zavrnitev prošnje na podlagi pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena zakona (razlogi za nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose, nevarnost za javno zdravje, nevarnost za teroristična dejanja, prirejena ali ponarejena dokazila). Dodatno se določa, da se odločitev pristojnega organa Republike Slovenije (torej obvestilo) vroči vlagatelju prošnje (tujcu ali delodajalcu) in v vsakem primeru tujcu, kadar ta ni vlagatelj.

Z določbo četrtega člena se določa postopek v primeru, da upravna enota zavrne izdajo modre karte EU. Glede na to, da je tujcu, ki ima v drugi državi članici EU izdano veljavno modro karto EU, potrebno v 30 dneh od vložitve popolne prošnje omogočiti za začne z opravljanjem dela v Republiki Sloveniji se določa, da lahko tujec takoj po vstopu začne z delom (potrdilo mu namreč dovoljuje prebivanje in delo). Dodatno se določa, da v primeru, če pristojni organ v Republiki Sloveniji zavrne izdajo modre karte EU, mora tujec takoj prenehati z delom in se nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od dokončnosti odločbe, izdane v postopku zavrnitve izdaje modre karte EU, vrniti v državo članico Evropske unije, ki je tujcu izdala modro karto EU. V tem primeru se določa, da posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

S petim odstavkom se določa postopek, ko tujec, ki ima veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, prečka notranjo mejo, za katero nadzor še ni bil odpravljen. V tem primeru lahko organ mejne kontrole pri vstopu v Republiko Slovenijo od tujca dodatno zahteva, da predloži veljavno modro karto EU, ki jo je izdala prva država članica in pogodbo o zaposlitvi oziroma zavezujočo ponudbo za visokokvalificirano zaposlitev v Republiki Sloveniji, sklenjeno za obdobje vsaj šestih mesecev.

S šestim odstavkom se določa možnost ponovne preselitve imetnika modre karte EU, izdane v prvi državi članici, v Republiko Slovenijo in sicer lahko to možnost ponovno izkoristi po šestmesečnem obdobju zakonitega prebivanja v prvi državi članici, kot imetnik modre karte EU.

K 15. členu

V drugem odstavku se črta pogoj, da morajo družinski član imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije, ki ima v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, za izdajo dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji izpolnjevati pogoje iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena, pri čemer se dodatno taksativno navaja, katere pogoje morajo izpolnjevati oziroma katere listine morajo predložiti v postopku izdaje dovoljenja (veljavno potno listino družinskega člana, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja družinskega v Republiki Sloveniji, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanega v drugi državi članici Evropske unije in dokazilo, da ima družinski član ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije (22. člen, četrti odstavek Direktive 2021/1883).

V dopolnjenem tretjem odstavku se dodatno določa, da obveznost istočasne obravnave prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici, kot tudi prošnje za izdajo modre karte EU, če so bile prošnje vložene istočasno.

Peti odstavek določa pristojnost organa mejne kontrole pri vstopu v Republiko Slovenijo, če tujca, ki ima veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, v okviru premestitve v Republiko Slovenijo spremljajo družinski člani in prečkajo notranjo mejo, za katero nadzor še ni bil odpravljen.

Sedmi odstavek določa, v katerih primerih se določbe 42. člena uporabljajo tudi za družinske člane imetnikov modre karte EU, ki so upravičenci do mednarodne zaščite. 42. člen se uporablja za družinske člane imetnikov modre karte EU, ki so upravičenci do mednarodne zaščite, samo, ko se ti imetniki modre karte EU preselijo in prebivajo v državi članici, ki ni država članica, ki jim je priznala mednarodno zaščito (22. člen Direktive 2021/1883, šesti odstavek).

K 16. členu

V prvem odstavku se dodatno določa, da se imetniku modre karte EU in njegovim družinskim članom omogoča ponovni vstop v državo tudi v primeru, če je bila modra karta EU, izdana tujcu v Republiki Sloveniji, v času odločanja v drugi državi članici Evropske unije, razveljavljena, kot to zahteva Direktiva. Prav tako se dodaja, da se ponovni vstop omogoči na zahtevo druge države članice, kot zahteva Direktiva (23. člen, drugi odstavek).

V določbah četrtega do šestega odstavka se prenašajo določbe Direktive iz 23. člena (prvi in peti odstavek). Če se imetnik modre karte EU, izdane v Republiki Sloveniji preseli v drugo državo članico zaradi visokokvalificirane zaposlitve, Republika Slovenija ne sme razveljaviti ali odvzeti modre karte EU, izdane v Republiki Sloveniji, dokler druga država članica ne sprejme odločitve o prošnji za dolgotrajno premestitev. Če Republika Slovenija zavrne podaljšanje ali razveljavi modro karto EU, ki je izdana tujcu, s priznanim statusom mednarodne zaščite v drugi državi članici EU in tujcu izda ukrep izгона iz države, mora državo članico, ki je tujcu priznala mednarodno zaščito predhodno zaprositi za potrditev, ali je tujec še vedno upravičenec do mednarodne zaščite v tej državi članici, pri čemer mora druga država članica na zaprosilo odgovoriti v roku enega meseca od prejema zaprosila. Če druga država članica zavrne podaljšanje ali razveljavi modro karto EU, ki je izdana tujcu, s priznanim statusom mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji in tujcu izda ukrep izгона iz države, mora ta država članica Republiko Slovenijo zaprositi za potrditev, ali je tujec še vedno upravičenec do mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji. Pristojni organ Republike Slovenije preko nacionalne kontaktne točke poda odgovor v roku enega meseca od prejema zaprosila. Če je tujec še vedno upravičenec do mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji, Republika Slovenija tujcu in njegovim družinskim članom dovoli (ponovni) vstop v državo. Zaposila se pošiljajo preko nacionalne kontaktne točke.

K 17. členu

Dopolnitev 44. člena s sklicem na programe, ki omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe je potrebna za usklajitev terminologije z zakonodajo na področju izobraževanja in za zamejitev nejasnosti, ki so se pojavile pri tolmačenju te določbe. Po 6. členu Zakona o izobraževanju odraslih (Uradni list RS, št. 6/18 in 189/20 – ZFRO; v nadaljevanju ZIO-1) so opredeljeni naslednji izobraževalni programi za odrasle: javnoveljavni izobraževalni program osnovne šole za odrasle (v nadaljnjem besedilu: program osnovne šole za odrasle), javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, in neformalni izobraževalni programi za odrasle. Vpis v razvid izvajalcev javnoveljavnih programov vzgoje in izobraževanja (v nadaljnjem besedilu: razvid) pri MIZŠ je potreben za izvajalce programa osnovne šole za odrasle (7. člen ZIO-1) in javnoveljavnih izobraževalnih programov za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba (18. člen ZIO-1). V razvid se lahko vpišejo izvajalci, ki izpolnjujejo pogoje, določene z zakonom. Javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, so programi za pridobivanje in zviševanje ravni pismenosti in temeljnih zmožnosti ter za izboljšanje splošne izobraženosti. Pripravljeni morajo biti po Izhodiščih za pripravo javnoveljavnih izobraževalnih programov za odrasle, na predlog Strokovnega sveta za izobraževanje odraslih pa jih sprejme minister, pristojen za izobraževanje. S potrdilom o usposabljanju, ki ga dobi udeleženec po uspešno opravljenem programu, posameznik dokazuje, da je usvojil in obvlada znanje in spretnosti, ki jih določata katalog znanja in izpitni katalog, kadar so programi pripravljene tako, da predvidevajo tudi zunanje preverjanje znanja. Potrdilo o usposabljanju izda izvajalec programa.

Javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, niso na noben način enakovredni ali primerljivi z javnoveljavnimi programi, po katerih se pridobi

javnoveljavna izobrazba. Niso primerljivi niti po številu ur niti po organizaciji izobraževanja. Javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, so glede na svojo zasnovo in izvedbeno obliko neformalni programi, četudi imajo javno veljavnost. Javna veljavnost pri teh programih pomeni nadzorovano pripravo programa, ki mora vsebovati zakonsko določene elemente (17. člen ZIO-1), nadzorovan postopek sprejema in objave programa, nadzorovane materialne in kadrovske pogoje izvajalca za izvedbo tovrstnih programov.

Javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, prispevajo k zviševanju ravni pismenosti in temeljnih zmožnosti ter izboljšanju splošne izobraženosti odraslih, sami po sebi pa ne prispevajo k pridobitvi stopnje javnoveljavne izobrazbe.

Javnoveljavni izobraževalni programi, po katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, so programi, za vključenost v katere je mogoče pridobiti vizum za dolgoročno bivanje, skladno z že obstoječimi določbami tretje alineje prvega odstavka 20. člena ZTuj-2. Gre namreč za vključenost v programe izobraževanja ali izpopolnjevanja, za katere tujec ne potrebuje in tudi ne more pridobiti dovoljenja za prebivanje zaradi študija (gre torej za programe, ki trajajo krajši čas od programov, po katerih se lahko pridobi javnoveljavna izobrazba, programe, ki so glede na svojo zasnovo in izvedbeno obliko neformalni programi, četudi imajo javno veljavnost, prispevajo pa k izboljšanju splošne izobraženosti odraslih; npr. učenje tujih jezikov in podobno). Vse te kategorije izobraževanja sodijo torej v sklop vsebine, ki jo ureja 20. člen ZTuj-2. Za izobraževanje ali študij na programih, ki omogočajo pridobitev javnoveljavne izobrazbe, pa se lahko tujcu, ob izpolnjevanju predpisanih pogojev na podlagi 44. člena ZTuj-2, izda dovoljenje za prebivanje zaradi študija.

Peti odstavek se dopolnjuje z možnostjo, da lahko tujec v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija opravlja tudi delo kot samozaposlena oseba, s čimer se določbo usklajuje oziroma se odpravlja medsebojno nasprotje z določbo 34. člena ZZSDT, ki med drugim določa, da se lahko tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje, ki ni izdano zaradi zaposlitve, samozaposlitve ali dela, samozaposli po enoletnem neprekinjenem zakonitem prebivanju v Republiki Sloveniji.

K 18. členu

S predlogom dopolnitve se tujcu, ki želi opraviti del študija v Republiki Sloveniji v okviru mobilnostnih programov Evropske unije ali večstranskih programov, omogoča, da pogoj zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje tudi s sredstvi, ki mu jih nameni izobraževalna organizacija, s čimer se njegov položaj z vidika dokazovanja pogoja zadostnih sredstev izenačuje s položajem tujca, ki vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija po 44. členu ZTuj-2 in ki lahko v skladu s prvim odstavkom 44. člena ZTuj-2 pogoj zadostnih sredstev za preživljanje dokazujejo tudi s sredstvi, ki mu jih nameni izobraževalna organizacija.

K 19. členu

Z dopolnitvijo četrtega odstavka 45. člena ZTuj-2 se omogoča, da prošnjo za izdajo in podaljšanje enotnega dovoljenja za napotnega delavca vloži tudi naročnik storitve iz Republike Slovenije, ki sklene pogodbo o izvajanju čezmejnih storitev s tujčevim delodajalcem s sedežem izven Republike Slovenije. To možnost je v preteklosti že vseboval sedmi odstavek 34. člena Zakona o tujcih (ZTuj-1) (Uradni list RS, št. 64/09 – uradno prečiščeno besedilo).

K 20. členu

Z dopolnitvijo tretjega odstavka 45.e člena ZTuj-2 se določa izdajo potrdila o vloženi prošnji tudi za družinskega člana tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.b člena ZTuj-2, saj lahko ta tujec v skladu s prvim odstavkom 47. člena ZTuj-2 družinskega člana združuje takoj oziroma brez omejitev glede dolžine predhodnega prebivanja, zato je smiselno, da se družinskemu članu, ki ob vložitvi prošnje (zanj s strani sponzorja) že zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, omogoči prebivanje v državi do dokončne odločitve o prošnji.

K 21. členu

Med kategorije tujcev, ki lahko združujejo družinske člane brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja se dodaja tujca, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada iz predloga novega 51.a člena ZTuj-2, tujca, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje

na podlagi 48. člena ZTuj-2 in tujca, ki je neposredno pred pridobitvijo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu prebival v Republiki Sloveniji na podlagi priznane začasne zaščite po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb (ZZZRO). Tujci, ki imajo priznano začasno zaščito v skladu z ZZZRO imajo namreč po ZZZRO tudi pravico do združitve družine, zato je po prenehanju začasne zaščite smiselno, da se tem tujcem, ki bodo ostali v Republiki Sloveniji in pridobili dovoljenje za prebivanje po ZTuj-2, hkrati omogoči, da v državi ostanejo tudi družinski člani, zato se s predlogom omogoča njihovo takojšnjo združitve po ZTuj-2.

Črtanje šestega stavka prvega odstavka, ki določa, da lahko mladoletni neporočeni otrok tujca prstne odtise da pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se predlaga zato, ker postane zaradi dopolnitve drugega odstavka z izdajo potrdila o vloženi prošnji mladoletnemu neporočenemu otroku brezpredmeten, saj bo lahko slednji v tem primeru vsa procesna dejanja v okviru postopka izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine opravil pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, kar vključuje tudi zajem prstnih odtisov.

Z dopolnitvijo drugega odstavka se omogoča izdajo potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje družinskim članom vseh preostalih kategorij iz prvega odstavka tega člena, ki niso urejeni že v posameznih členih in ki lahko družinske člane združujejo takoj oziroma brez omejitev glede dolžine predhodnega prebivanja, s čimer se jim omogoča, da v kolikor ob vložitvi prošnje (s strani sponzorja) že zakonito prebivajo v Republiki Sloveniji, da lahko na podlagi potrdila o vloženi prošnji prebivajo v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji.

Glede črtanja partnerske skupnosti v šestem odstavku glej obrazložitev k predlogu 8. člena tega zakona. Z dopolnitvijo v šestem odstavku, da se polnoletnim neporočenim otrokom tujca in staršem tujca, zakonca ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, katere je tujec, zakonec, partner v partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati, dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine ne more izdati ali podaljšati za daljši čas kot velja dolžnost preživljanja, pa se odpravlja nelogičnost v trenutni ureditvi, ki se je izkazala v praksi, ko se lahko dovoljenje družinskemu članu npr. podaljša za največ dve leti, ker ima tudi sponzor veljavno dovoljenje še dve leti, hkrati pa v vmesnem obdobju nastopi trenutek, ko pri sponzorju v skladu s pravom države, katere državljan je, preneha dolžnost preživljanja tega polnoletnega družinskega člana, npr. ker dopolni 26 let in ga sponzor ni več dolžan preživljati.

K 22. členu

Glede črtanja partnerske skupnosti glej obrazložitev k predlogu 8. člena tega zakona.

K 23. členu

Glede črtanja partnerske skupnosti glej obrazložitev k predlogu 8. člena tega zakona.

Sprememba v šestem odstavku je potrebna, ker naštetih zavrnitveni razlogi iz 55. člena ZTuj-2 niso alternativni, temveč kumulativni.

Dopolnitev sedmega odstavka z novim tretjim odstavkom je potrebna zaradi izenačitve položaja družinskega člana tujca in družinskega člana osebe s priznano začasno zaščito v primerih iz osmega odstavka 47. člena ZTuj-2, kateremu novi tretji stavek vsebinsko sledi. Nov peti stavek pa je potreben, ker odločitev o prošnji za podaljšanje subsidiarne zaščite sponzorju predstavlja predhodno vprašanje, brez njegove rešitve pa ni mogoče odločiti v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje njegovemu družinskemu članu, ki je vezana na priznano subsidiarno zaščito sponzorja, zato se predlaga prekinitve tega postopka do pravnomočne odločitve o prošnji za podaljšanje subsidiarne zaščite sponzorju.

K 24. členu

Skrajšanje časovnega obdobja - v katerem tujec, rojen v Republiki Sloveniji, ki ne pridobi slovenskega državljanstva, ne potrebuje dovoljenja za prebivanje – iz treh mesecev na dva meseca je potrebno zaradi težav glede uveljavljanja pravice do zdravstvenega varstva novorojenega otroka tujca. Če se otrok tujca (enako kot velja tudi za otroka državljan Republike Slovenije) rodi v Republiki Sloveniji, se lahko v prvih 60 dneh od rojstva otroka vse zdravstvene storitve otroka uveljavljajo s kartico zdravstvenega zavarovanja enega od staršev, če je starš vključen v sistem obveznega zdravstvenega zavarovanja v Republiki Sloveniji. Po preteku 60 dni, pa se otroka lahko vključi v obvezno zdravstveno

zavarovanje kot družinskega člana otroka le, če ima ta v Republiki Sloveniji prijavljeno vsaj začasno prebivališče z veljavnostjo vsaj še 3 mesece. Težave torej nastanejo, ko tak novorojenček dopolni starost 60 dni, zanj pa dovoljenje za prebivanje še ni bilo izdano (in se posledično ne more prijaviti začasno prebivališče), saj ga ne moremo vključiti v sistem obveznega zdravstvenega zavarovanja. Tak novorojenček tako ostane brez ustreznega zdravstvenega varstva. Glede na navedeno se predlaga skrajšanje roka za izdajo dovoljenja za prebivanje otroku po uradni dolžnosti s strani upravne enote iz treh mesecev v dva meseca od rojstva otroka v Republiki Sloveniji.

Določba veljavnega petega odstavka 49. člena ZTuj-2 je nelogična v situaciji podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje in izdaji dovoljenja za stalno prebivanje, ko ima otrok predhodno že veljavno dovoljenje za začasno prebivanje, izdano po tem členu, saj v takih primerih v skladu z veljavno določbo podaljšano dovoljenje za začasno prebivanje in izdano dovoljenje za stalno prebivanje velja tudi za nazaj, od otrokovega rojstva dalje, za kar pa ni nobene potrebe, saj v skladu s splošnim pravilom izdano dovoljenje velja od dneva izdaje za naprej, zato se s predlogom spremenjenega petega odstavka določa zgolj dve situaciji, ko je smiselna veljavnost izdanega dovoljenja za prebivanje za nazaj, tj. od otrokovega rojstva dalje, zaradi uveljavljanja drugih pravic, ki so povezana z veljavnostjo dovoljenja za prebivanje otroka (npr. prijava prebivališča, zdravstveno zavarovanje otroka, uveljavljanje pravic iz javnih sredstev s strani staršev otroka).

Z novim šestim odstavkom se glede vročitve izdanega dovoljenja za prebivanje določa sklic na smiselno uporabo petega in šestega odstavka 36. člena ZTuj-2, s čimer se poleg osebne vročitve pri pristojnem organu omogoča tudi vročitev osebno po pošti.

K 25. členu

Namen predlagane spremembe je enak predlogu spremembe iz prejšnjega člena, zato glej obrazložitev k prejšnjemu členu.

Z novim četrtem odstavkom se glede vročitve izdanega dovoljenja za prebivanje določa sklic na smiselno uporabo petega in šestega odstavka 36. člena ZTuj-2, s čimer se poleg osebne vročitve pri pristojnem organu omogoča tudi vročitev osebno po pošti.

K 26. členu

Z dopolnitvijo se jasno ureja situacija, ko tujcu v času odločanja o prošnji za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje veljavnost obstoječega dovoljenja za začasno prebivanje (ki ga podaljšuje) poteče in posledično nima več izdanega dovoljenja za začasno prebivanje, temveč le potrdilo o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje le-tega, ki pa ga ni mogoče šteti za izdano dovoljenje za začasno prebivanje, saj se v skladu s prvim odstavkom 58. člena ZTuj-2 dovoljenje za prebivanje izda v obliki samostojne listne kot izkaznico.

K 27. členu

Predlagana dopolnitev je enaka dopolnitvi iz prejšnjega člena predloga zakona, zato glej obrazložitev k prejšnjemu členu.

K 28. členu

Za namen realizacije zaveze iz programa za delo koalicije 2022-2026¹ in strategije Vlade - Digitalna Slovenija 2030², da se spodbuja prihod digitalnih nomadov, se s predlogom novega 51.a člena ZTuj-2 ureja izdaja dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada, ki ga predlog 2. člena tega zakona (nova 44. točka 2. člena ZTuj-2) opredeljuje kot tujca, ki ni državljan EU in je zaposlen, opravlja delo ali opravlja delo kot samozaposlena oseba na daljavo preko komunikacijske tehnologije pri poslovnem subjektu s sedežem izven Republike Slovenije, ki ni vpisano v poslovni register Republike Slovenije in ki ne pridobiva dohodka oziroma neposredno ne opravlja prodaje ali storitev v Republiki Sloveniji.

¹ Dostopen na: https://www.gov.si/assets/vlada/Vlada_predstavitev_dokumenti/Koalicijski-dogovor-2022-2026-Programski-del-18.5.2022.pdf

² Dostopna na: https://www.gov.si/assets/ministrstva/MDP/Dokumenti/DSI2030-potrjena-na-Vladi-RS_marec-2023.pdf

V drugih državah je bila večina shem za digitalne nomade vzpostavljena po letu 2020 kot odziv na potovalne omejitve, ki so bile posledica pandemije COVID-19.

Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) ugotavlja³, da države urejajo posebne vizume ali dovoljenja za začasno prebivanje za digitalne nomade predvsem zaradi gospodarskih koristi povezanih z (visoko) lokalno potrošnjo digitalnih nomadov, privabljanjem in spodbujanjem inovativnih in mobilnih talentov ter zmanjševanjem morebitnih zlorab turističnih vizumov za kratkoročno bivanje s strani digitalnih nomadov.

Tudi v skladu z ugotovitvami Strateškega sveta za digitalizacijo bi ureditev statusa digitalnih nomadov povečala pretok znanja in izkušenj, povečala prihodke v državni proračun in okrepila prepoznavnost Republike Slovenije.

Pogoji in postopek izdaje dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada se urejajo po vzoru ureditve digitalnih nomadov v hrvaškem zakonu o tujcih⁴, ki je strukturno in vsebinsko podoben ZTuj-2.

V petem odstavku se določa, da dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada ni mogoče podaljšati, saj gre za kategorijo tujcev, ki je izrazito mobilna in v posamezni državi prebiva zgolj določeno krajše časovno obdobje (npr. za čas poletne sezone). Če pa se bo digitalni nomad odločil, da želi nadaljevati s prebivanjem v Republiki Sloveniji pa bo lahko zaprosil za izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje z drugačnim namenom prebivanja. Enako ureditev glede nezmožnosti podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada in šestmesečno prekinitvijo za ponovno vložitev prošnje za izdajo tega dovoljenja ima tudi Republika Hrvaška.

K 29. členu

Z dopolnitvijo drugega odstavka se prenaša 18. člen direktive, ki v drugem odstavku določa, da se v petletno obdobje zakonitega in neprekinjenega prebivanja šteje ne zgolj prebivanje tujca na podlagi modre karte EU, temveč se štejejo tudi druga obdobja prebivanja (kot raziskovalec, študent v okviru t. i. prenovitvene direktive o študentih in raziskovalcih, kot upravičenec do mednarodne zaščite, ter kot upravičenec do nacionalne modre karte), kar se s predlogom novega drugega stavka dodaja. Ostaja pa pogoj, da mora za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas tujec v Republiki Sloveniji prebivati neprekinjeno zadnji dve leti pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje kot imetnik modre karte EU. Dodatno se določba dopolnjuje z dovoljeno možnostjo odsotnosti imetnika modre karte EU, ki je rezident za daljši čas in njegovih družinskih članov, s statusom rezidenta za daljši čas, iz ozemlja držav članic Evropske unije za skupno obdobje do 24 zaporednih mesecev v petletnem obdobju. V tem primeru je potrebno na izkaznico dovoljenja za stalno prebivanje vnesti opombo »nekdanji imetnik modre karte EU«.

V tretjem odstavku se popravlja očitno pomoto v veljavnem ZTuj-2 glede napačnega sklica na deveto alinejo petega odstavka 57. člena ZTuj-2, ki določa prenehanje dovoljenja za stalno prebivanje, če tujec v drugi državi članici Evropske unije pridobi status rezidenta za daljši čas.

V šestem odstavku se določa izjemo, da se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda tudi kategorijam tujcev iz šestega odstavka 52. člena ZTuj-2, če je njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji v interesu Republike Slovenije v skladu s tretjim odstavkom 52. člena ZTuj-2. Interes Republike Slovenije je namreč lahko podan tudi v primeru kategorij tujcev iz šestega odstavka 52. člena ZTuj-2, pri čemer pa tujec z izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v tem primeru ne pridobi statusa rezidenta za daljši čas, saj se Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas ne uporablja za tujca (UL L 016, 23.01.2004, str. 44, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/109/ES), ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, poklicnega usposabljanja, sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant.

³ Migration Policy Debates, No. 27, July 2022: Should OECD countries develop new Digital Nomad Visas?, dostopno na: <https://www.oecd.org/migration/mig/MPD-27-Should-OECD-countries-develop-new-Digital-Nomad-Visas-July2022.pdf>

⁴ <https://mup.gov.hr/gradjani-281562/moji-dokumenti-281563/stranci-333/privremeni-boravak-u-svrhu-boravka-digitalnih-nomada/286832>
https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2020_12_133_2520.html

K 30. členu

V spremenjenem drugem stavku se v primerjavi z veljavnim drugim stavkom prvega odstavka 54. člena ZTuj-2 usklajuje poimenovanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav, višjega in visokega šolstva s poimenovanjem iz 38. člena ZTuj-2.

V skladu s četrtem odstavkom 44. člena ZTuj-2 lahko prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija vložijo tudi izobraževalna organizacija, v skladu z drugim odstavkom 44. člena ZTuj-2 pa lahko prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja prostovoljskega dela vložijo tudi prostovoljska organizacija ali organizacija s prostovoljskim programom, zato se z novim tretjim in četrtem stavkom ureja pristojnost za izdajo ali podaljšanje zadevnih dovoljenj za začasno prebivanje na način, da jih lahko izdaja in podaljšuje tudi upravna enota, kjer je sedež izobraževalne organizacije oziroma upravna enota, kjer je sedež prostovoljske organizacije ali organizacije s prostovoljskim programom.

K 31. členu

Glede črtanja partnerske skupnosti glej obrazložitev k predlogu 8. člena tega zakona.

Z novo štirinajsto alinejo se uvaja nov razlog za zavrnitev izdaje modre karte EU, ko to določa Direktiva 2021/1883 v 7. členu, točka d).

V tretjem odstavku se črta obveznost, da pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete⁵ ali šeste⁶ alineje prvega odstavka tega člena ugotavlja tudi na podlagi podatkov o vloženih pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravnomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče. V skladu z domnevo nedolžnosti iz 27. člena Ustave RS namreč velja, da kdor je obdolžen kaznivega ravnanja, velja za nedolžnega, dokler njegova krivda ni ugotovljena s pravnomočno sodbo. Posledično vložena pravnomočna obtožnica in izdana nepravnomočna sodba (še) ne more vplivati na obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja na podlagi pete ali šeste alineje prvega odstavka 55. člena ZTuj-2, zato se obveznost pridobivanja teh podatkov črta.

K 32. členu

Z dopolnitvijo tretjega odstavka se prenaša določba 8. člena Direktive 2021/1883 (peti odstavek). Kot določa določba petega odstavka zadevne direktive, se modre karte EU ne odvzame oziroma razveljavi, če tujec nima več veljavne pogodbe o zaposlitvi ali ne dosega več zahtevanega plačnega praga, ki je v državi članici določen za visokokvalificirano zaposlitev in posledično nima več zadostnih sredstev za preživljanje. Izjema, ko se tujcu v teh primerih modra karta EU lahko razveljavi, je daljše skupno trajanje brezposelnosti (če ima modro karto EU manj kot dve leti, skupno obdobje brezposelnosti ne sme trajati več kot tri mesece, v kolikor ima modro karto EU vsaj dve leti, pa skupno obdobje brezposelnosti ne sme trajati več kot šest mesecev). Pogoj veljavne pogodbe o zaposlitvi in doseganje plačnega praga preverja organ, ki je pristojen za podajo soglasja k modri karti EU.

V četrtem odstavku se popravlja očitna pomota pri sklicu na peti odstavek tega člena.

K 33. členu

V novem četrtem stavku prvega odstavka, v novem drugem stavku devetega odstavka in v novem drugem stavku desetega odstavka se s sklicem na smiselno uporabo petega in šestega odstavka 36. člena ZTuj-2 omogoča možnost izbire, da se tudi nova izkaznica dovoljenja za stalno prebivanje, nova izkaznica dovoljenja za prebivanje, na kateri se označi pravico do dostopa na trg dela in nova izkaznica, izdana zaradi prenehanja pravice do dostopa na trg dela, vroča osebno pri pristojnem organu ali osebno po pošti.

Z novim tretjim stavkom devetega odstavka se ureja situacija, ko se odločitev organa, katerega pristojnost določi zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o pravici do dostopa na trg dela po

⁵ Obstoj razlogov za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj.

⁶ Obstoj razlogov za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije.

zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev ne izda, npr. v primerih zaposlitve tujcev iz 20. točke drugega odstavka 5. člena ZZSDT (ki se zaposlujejo pri delodajalcih s področja javnega sektorja, ki izvajajo zdravstveno dejavnost, v javnih zavodih, ki izvajajo institucionalno varstvo odraslih oseb, v posebnih socialno varstvenih zavodih za odrasle, v varstveno delovnih centrih in socialno varstvenih zavodih za usposabljanje, v javnih zavodih, ki izvajajo socialnovarstveno storitev pomoč družini na domu, in v javnih socialno varstvenih zavodih, ki izvajajo socialnovarstvene storitve), za katere se določbe ZZSDT ne uporabljajo, kar posledično pomeni, da se za njih ne uporablja niti III. poglavje ZZSDT, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo z dovoljenjem za začasno prebivanje, ki ni izdano zaradi zaposlitve, samozaposlitve ali dela. V takem primeru se zato z novim tretjim stavkom določa, da pristojni organ (upravna enota) tujcu v postopku zamenjave in v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, pravico do dostopa na trg dela označi na podlagi predložene pogodbe o zaposlitvi ali opravljanju dela, podpisane s strani delodajalca in ne na podlagi odločitve ZRSZ po ZZSDT, ki se v primeru kategorij tujcev, za katere se ZZSDT ne uporablja, ne izda.

Z novim enajstim odstavkom se določa novo opombo na zadnji strani izdane izkaznice enotnega dovoljenja iz 37., 37.b, 46. in 48. člena ZTuj-2, k izdaji ali podaljšanju katerega je bilo podano soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo po ZZSDT. S tem se vsebino izkaznice usklajuje z določbo 13. člena ZZSDT, ki tujcu z veljavnim enotnim dovoljenjem, izdanim ali podaljšanim na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev ali delo oziroma tujcu, ki mu je v postopku zamenjave delodajalca, delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih po petem odstavku 37. člena ZTuj-2 podano soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo po ZZSDT, omogoča, da v času veljavnosti enotnega dovoljenja opravlja delo na podlagi pogodb civilnega prava, se zaposli pri kateremkoli delodajalcu, se zaposli pri več delodajalcih ali se samozaposli, ne more pa na tej podlagi opravljati dela kot napoten delavec delodajalca s sedežem ali prebivališčem izven Republike Slovenije. Posledično tujec, ki bo imel izdano izkaznico dovoljenja za prebivanje s tako opombo ne bo potreboval pridobivati npr. nadaljnjega enotnega dovoljenja za opravljanje dela kot samozaposlena oseba iz 37.b člena ZTuj-2 (kot velja na podlagi veljavne ureditve ZTuj-2), če se bo želel v času veljavnosti enotnega dovoljenja za prebivanje in delo, izdanega na podlagi 37. člena ZTuj-2, samozaposliti.

K 34. členu

S spremembo v tretjem odstavku se jasno določajo primeri, v katerih se roka za prostovoljni odhod ne določi, saj iz veljavne določbe v delu, ki določa, da se roka za prostovoljni odhod ne določi tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali varnost države ni mogoče jasno razbrati na katere primere se nanaša.

S spremembo petega odstavka se začetek roka za prostovoljni odhod veže na trenutek pravnomočnosti v primeru vseh odločitev iz tretjega in četrtega odstavka 60.a člena ZTuj-2, izdanih glede enotnega dovoljenja ali modre karte EU in ne samo v primeru izdaje enotnega dovoljenja.

V desetem odstavku se spreminja prejemnik odločbe ali sklepa, in sicer bo pristojni organ dokončne oziroma pravnomočne odločbe in sklepe posredoval na policijsko upravo in ne več na policijsko postajo. Uredba (EU) 2018/1860 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o uporabi schengenskega informacijskega sistema za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav države članice zavezuje, da vnašajo v SIS razpise ukrepov za državljane tretjih držav, ki jim je bila izdana odločba o vrnitvi, za namene preverjanja, ali je bila obveznost vrnitve izpolnjena, in za podporo izvrševanju odločb o vrnitvi. Razpis ukrepa za vrnitev se brez odlašanja vnese v SIS po izdaji odločbe o vrnitvi. Poleg tega schengenski informacijski sistem ne omogoča vnašanja odločb o vrnitvi po poteku roka za prostovoljni odhod. Na ta način bo zagotovljeno, da bodo odločbe in sklepi pravočasno vneseni v schengenski informacijski sistem in vnosi po potrebi kasneje takoj ažurirani s podatkom, ali je bila odločba o vrnitvi začasno odložena oziroma ali je bila izvršitev odločbe odložena, zaradi vložitve pritožbe, da ne bi bila tujcu povzročena morebitna škoda ali kršena pravica.

K 35. členu

Neizpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena ZTuj-2 je v skladu s prvo alinejo prvega odstavka 55. člena v povezavi s prvo alinejo prvega odstavka 56. člena ZTuj-2 že razlog za razveljavitev dovoljenja za začasno prebivanje, zato je nepotrebno, da je neizpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje hkrati predpisano tudi kot razlog za odpoved prebivanja tujcu in se posledično predlaga črtanje četrte alineje drugega odstavka.

K 36. členu

Z novim 63.a členom se ureja izdaja odločitve o predaji v skladu z Uredbo (EU) 604/2013 v primeru tujca - ki ni prosilec za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji in se posledično zanj ne uporablja Zakon o mednarodni zaščiti (ZMZ-1) - odgovorni drugi državi članici Evropske unije ali pristopnici k Uredbi (EU) 604/2013.

Za namen izvajanja člena 27 (pravna sredstva) Uredbe (EU) 604/2013 se v nacionalnem pravu po vzoru ureditve v četrtem in šestem odstavku 64. člena ZTuj-2 določa tudi dostop do pravne pomoči in jezikovne pomoči ter po vzoru drugega odstavka 70. člena ZMZ-1 (ki se uporablja tudi v primeru izdaje vsebinsko ekvivalentnega sklepa iz četrte alineje prvega odstavka 51. člena ZMZ-1) v četrtem odstavku ureja tudi sodno varstvo zoper odločbo o predaji.

Po vzoru drugega odstavka 51. člena ZMZ-1 se v petem odstavku ureja tudi postopanje policije v primeru, če odgovorna država članica tujca ne sprejme na svoje ozemlje oziroma ga v odgovorno državo članico ni možno predati zaradi drugih razlogov.

K 37. členu

V spremenjeni tretji alineji prvega odstavka se dodaja nova izjema od obveznosti izdaje odločbe o vrnitvi, in sicer v primeru tujca, ki je v skladu z Uredbo 604/2013/EU v postopku predaje v odgovorno državo članico Evropske unije za obravnavo njegove prošnje za mednarodno zaščito (glej predlog novega 63.a člena zakona).

Sprememba v tretjem odstavku je potrebna, saj tujca, ki ima v drugi državi Evropske unije veljavno dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje, ki mu daje pravico do prebivanja, policija ne sme odstranjevati iz območja Evropske unije in območje držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985. Prav tako se takemu tujcu ne izreče ukrep prepovedi vstopa, ki bi bil ozemeljsko vezan na območje Evropske unije oziroma območje držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985.

K 38. členu

Prepoved vstopa, določenega z odločbo o vrnitvi, lahko organ, ki je odločbo izdal, po uradni dolžnosti ali na prošnjo tujca z odločbo prekliče, skrajša ali začasno odloži, in sicer v zakonsko določenih pogojih. Med le-te se dodaja humanitarne razloge ali interese Republike Slovenije.

K 39. členu

S spremenjenim prvim odstavkom se določi, da dovolitev zadrževanja pomeni ugotovitev organa, ki vodi postopek odstranitve, da tujca, ki se ga mora odstraniti, ni mogoče takoj odstraniti iz države. V skladu z 69. členom ZTuj-2, mora policija tujca, ki se ga mora v skladu z zakonom odstraniti iz države, privedi do državne meje in ga napotiti čez mejo ali izročiti organom te države. Slednje pomeni, da tujec nima absolutne svobode pri odločanju o tem, kdaj bo zapustil državo in da je odločitev o tem, kdaj se bo odstranitev iz države izvršila, na strani organa, ki vodi postopek odstranitve. Organ posledično tudi ugotovi, da odstranitve ni mogoča ali da je ni dovoljeno izvršiti in odloči o tem, da se ta odloži in tujcu dovoli zadrževanje v Republiki Sloveniji.

V skladu z drugim odstavkom se po uradni dolžnosti uvede postopek dovolitve zadrževanja po tem, ko so izpolnjeni pogoji za odstranitev tujca iz 69. člena tega zakona, če se med postopkom odstranitve ugotovi ali izve, da obstaja ena ali več okoliščin iz alinej tega člena, ki preprečujejo izvedbo odstranitve iz države. Odstranitev tujca iz države je policijsko pooblastilo, realno dejanje, ki se izvede s privedbo do državne meje in napotitvijo čez mejo ali z izročitvijo organom te države, zato se o tem ne vodi upravnega postopka. Za ugotavljanje ali določeno dejstvo obstaja, ima policija v skladu z določili Zakona o nalogah in pooblastilih policije že pooblastilo, da zbira in obdeluje podatke za izvedbo policijskih pooblastil. V sklopu priprav sme policija za izvedbo policijskih nalog zbirati obvestila od oseb, ki bi lahko dale koristne podatke za uspešno opravljanje policijskih nalog ter zbirati in obdelovati osebne in druge podatke, vključno s podatki o biometričnih značilnostih oseb in podatki iz zaupnih razmerij oziroma poklicnih skrivnosti. Policisti zbirajo osebne in druge podatke neposredno od osebe, na katero se ti podatki nanašajo, in od drugih, ki o tem kaj vedo, ali iz zbirk osebnih podatkov, uradnih evidenc, javnih knjig ali drugih zbirk podatkov. Šele, če se med pripravo ali izvedbo odstranitve ugotovi ali zve, da zaradi ene ali več okoliščin iz 73. člena ZTuj-2 odstranitve ni mogoče izvršiti takoj, se uvede postopek dovolitve zadrževanja.

K 40. členu

Gre za redakcijski popravek napačnega sklica.

K 41. členu

Z dopolnitvijo prvega odstavka se bolj jasno določajo razlogi za omejitev gibanja tujcu, kot jih določa Direktiva EU 2008/115/ES.

Z novim tretjim odstavkom se za namen izvajanja 28. člena Uredbe (EU) 604/2013 ureja možnost omejitve gibanja tujcu, pri katerem se ugotovi, da je prosilec za mednarodno zaščito v drugi državi članici Evropske unije in hkrati ni prosilec za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji (zato se posledično zanj ne uporabljajo določbe Zakona o mednarodni zaščiti (ZMZ-1)). Glede načina izreka ukrepa, neposrednega nadzora nad izvajanjem ukrepa s strani upravnega sodišča, rokov za vložitev tožbe in odločitev upravnega sodišča glede odreditve omejitve gibanja ter glede okoliščin, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da bo tujec pobegnil, se določa sklic na smiselno uporabo določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito, ki urejajo odreditev ukrepa omejitve gibanja in okoliščine nevarnosti pobega (mišljena je smiselna uporaba petega, šestega in sedmega odstavka 84. člena in okoliščin nevarnosti pobega iz 84.a člena ZMZ-1).

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane novi četrti odstavek, se razširja obveznost presoje milejših ukrepov tudi v primeru omejitve gibanja iz novega tretjega odstavka. V skladu s členom 28(2) Uredbe (EU) 604/2013 se lahko omejitev gibanja v tem primeru izreče le, če je ukrep omejitve gibanja sorazmeren in ni mogoče učinkovito uporabiti drugih manj prisilnih ukrepov.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane novi sedmi odstavek se v nacionalnem pravu zaradi jasnosti izrecno določa implementacija člena 28(3) Uredbe (EU) 604/2014.

V dosedanjem sedmem in osmem odstavku, ki postaneta novi osmi in deveti odstavek, se možnost uporabe tam navedenih pravic razširja tudi na primer omejitve gibanja iz novega tretje odstavka tega člena.

K 42. členu

Nastanjenim tujcem v Centru za tujce se v času bivanja lahko dovoli uporaba lastnih mobilnih telefonov, ki lahko omogočajo tudi zvočno in slikovno snemanje. Snemanje brez soglasja je v prostorih Centra za tujce prepovedano že s 103. členom Uredbe o upravnem poslovanju, vendar samo ugotovitev nespoštovanja te določbe ne omogoča ukrepanja v skladu s 76.c členom ZTuj-2, zato se kot težjo kršitev pravil bivanja v Centru za tujce določa tudi avdio in video snemanje brez soglasja.

K 43. členu

V prvem odstavku 78. člena ZTuj-2 je določeno, da ima tujec zoper odločbo o nastanitvi in odločbo o odreditvi bivanja pod strožjim policijskim nadzorom pravico do vložitve tožbe na upravno sodišče v treh dneh po vročitvi odločbe. Veljavni drugi odstavek 79. člena ZTuj-2 določa, da je zoper odločbo o podaljšanju omejitve gibanja možno vložiti tožbo na upravno sodišče, ki o tožbi odloči v osmih dneh. Tožba pa ne zadrži izvršitve odločbe o podaljšanju omejitve gibanja. Glede na navedeno predlagamo, da se določi rok za podajo tožbe tri dni od vročitve odločbe, saj je v nasprotnem primeru, glede na to, da sedaj ni zapisan rok, v veljavi splošni rok, ki velja v skladu z zakona, ki ureja splošni upravni postopek, 30 dni.

K 44. členu

Sprememba 79.a člena je potrebna za jasno določitev izvedbe ex officio sodnega preizkusa utemeljenosti omejitve gibanja. Sprememba je potrebna, da se določbe uskladijo z Direktivo 2008/115/ES oziroma priporočili Evropske komisije, Priročnikom o vračanju. Le-ta določa, da pregled podaljšanja nadzira sodni organ. Podaljšanje pridržanja oziroma omejitve gibanja pomeni, da morajo sodni organi ukrepati, tudi če se tujec ne pritoži. Pojem »podaljšanje« pomeni, da se ta izraz v bistvu nanaša na dolgo obdobje omejitve gibanja ne glede na to, ali je bila uradna odločba o podaljšanju že sprejeta ali ne. Komisija je mnenja, da je trimesečni časovni presledek lahko škodi za razumni časovni presledek, oz. da je na meji tega, kar je še lahko združljivo s 3. odstavkom 15. člena Direktive

2008/115/ES. S spremembo zakona se hkrati zagotavlja pravica tujca, da se na njegovo zahtevo v razumnih časovnih presledkih pregleda opravičenost njegove omejitve gibanja, ki ga izvede ministrstvo za notranje zadeve.

Dodatno se črta celotni prvi odstavek, ki je določal pristojnost Ministrstva za notranje zadeve, da poleg sodišča opravi preizkus utemeljenosti odreditve omejitve gibanja.

K 45. členu

Sprememba je redakcijske narave in je potrebna zaradi zamika odstavkov s predlogom 34. člena tega zakona, ki spreminja 76. člen ZTuj-2.

K 46. členu

Omejitev gibanja z namenom izvedbe postopkov za predajo v skladu z Uredbo (EU) 604/2013 in če obstaja znatna nevarnost pobega tujca, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, ki se določa s predlogom novega tretjega odstavka 76. člena ZTuj-2 je v skladu s členom 28(2) Uredbe (EU) 604/2013 le, če je ukrep omejitve gibanja sorazmeren in ni mogoče učinkovito uporabiti drugih manj prisilnih ukrepov, zato se z dopolnitvijo 81. člena ZTuj-2 s sklicem na novi tretji odstavek 76. člena ZTuj-2 ureja možnost izreka milejšega ukrepa tudi v tem primeru.

K 47. členu

Preživljanje je zagotovljeno z nastanitvijo v Center za tujce za vse nastanjene tujce, zato ni potrebna določba, ki predvideva kritje stroškov preživljanja v primeru posedovanja lastnih sredstev.

Z dopolnitvijo prvega odstavka 84. člena se določa podlaga za obračun stroškov nastanitve v Centru za tujce. Strošek nastanitve se obračuna v skladu z internim aktom Osnove za izdelavo kalkulacij-stroškovnikov, ki ga sprejme minister za notranje zadeve na podlagi 16. člena Zakona o državni upravi ter v skladu s Postopkovnikom za finančno izvajanje 84. člena Zakona o tujcih, v katerem Ministrstvo za notranje zadeve, Urad za finančne zadeve in nabavo, predpiše obrazce in postopke, ki so potrebni za pravilno evidentiranje in upravljanje z denarnimi sredstvi tujcev.

K 48. členu

Z dopolnitvijo se določa pristojnost policije za izpolnjevanje obveznosti iz Uredbe (EU) 604/2013 v primeru tujca, ki ga je treba predati odgovorni državi članici Evropske unije za obravnavo njegove prošnje za mednarodno zaščito v skladu z Uredbo (EU) 604/2013. Tovrstnega tujca namreč za potrebe izvedbe postopkov predaje odgovorni državi članici za obravnavo njegove prošnje za mednarodno zaščito ni mogoče obravnavati po določbah ZMZ-1, saj se le-ta zanj ne uporablja, ker ni prosilec za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji.

K 49. členu

Z dopolnitvami se po vzoru neposrednega upravnega spora v primeru predaje prosilca za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji v skladu z Uredbo (EU) 604/2013 in ZMZ-1, določa neposredni upravni spor tudi v primeru odločitve policije o predaji tujca, ki ni prosilec za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, odgovorni državi članici za obravnavo njegove prošnje za mednarodno zaščito v skladu z Uredbo (EU) 604/2013.

K 50. členu

Z dopolnitvijo prvega odstavka 88. člena se določa obveznost podaje lastnoročnega podpisa tujca za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje. S tem se naknadno uvaja ustrezna zakonska podlaga, pri čemer je podlaga za podajo podpisa tudi že določena s Pravilnikom o načinu izdaje dovoljenja za prebivanje in potrdila o pravicah obmejnega delavca, načinu zajemanja prstnih odtisov, načinu označitve prenehanja ter ceni izkaznice dovoljenja za prebivanje in potrdila o pravicah obmejnega delavca (Uradni list RS, št. 83/21 in 17/22). S sprejemom ZTuj-2F je bila namreč sprejeta določba o izdaji novih biometričnih izkaznic dovoljenj za prebivanje, na katerih je tudi lastnoročni podpis tujca.

Izjeme, ko podpis tujca ni potreben, so določene v enajstem odstavku 111. člena. Lastnoročni podpis tujca ni potreben, če je tujec mlajši od 8 let ali če se tujec ne zna ali ne zmore podpisati. V tem primeru

dovoljenje za prebivanje ne vsebuje podpisa. Dovoljenje za začasno ali stalno prebivanje, izdano družinskemu članu tujca s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, v primeru, ko družinski član ni v Republiki Sloveniji, ne vsebuje tujčevega podpisa. Družinski član, ki se zna in zmore podpisati in je dopolnil starost 8 let, mora nato v enem mesecu po prihodu v Republiko Slovenijo pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, dati lastnoročni podpis. Tujcu se lahko lastnoročni podpis zajame preko digitalne podpisne tablice.

K 51. členu

Predlagana sprememba dela besedila drugega odstavka je posledica dejstva, da se v postopkih s tujci pogosto ugotavlja, da imajo kopije svojih osebnih dokumentov in drugih listin, ter kontaktne podatke svojcev shranjene na elektronskih nosilcih (GSM, USB ključ, spominske kartice....). V primerih, ko tujec v postopku sodeluje in omogoči vpogled v omenjene medije, s tem izjemno pripomore k potrditvi njegove identitete in v nadaljevanju pridobitvi ustreznega potovalnega dokumenta za vrnitev v domovino. Ko pa tujec v postopku ne sodeluje, kar je sicer po zakonu dolžan, pa v tem trenutku nimamo zakonske podlage (razen, da bi šlo za sum kaznivega dejanja ali prekrška), da tudi proti volji tujca pregledamo omenjene elektronske naprave in s tem z veliko verjetnostjo potrdimo izvor in v nadaljevanju istovetnost tujca. Gre za ukrep, ki je izključno namenjen ugotavljanju istovetnosti in na koncu izvršitvi odločbe o vrnitvi in se izvede v Centru za Tujce, se pravi v fazi, ko je tujec že v postopku odstranitve in mu je v tej zvezi omejeno gibanje. Pregled naprav opravi na podlagi ustreznega sklepa, za to pristojna in usposobljena oseba znotraj MNZ – NFL. Takšno prakso uporabljajo v več državah EU – med drugim Zvezni republiki Nemčiji, Grčiji in Islandiji – slednja kot članica schengenskega območja. Glede na študijo EMN, objavljeno leta 2017, je zaseg mobilnih telefonov in drugih podatkovnih naprav za identifikacijo državljanov tretjih držav implementiran na Nizozemskem, v Estoniji, na Hrvaškem, v Nemčiji, Litvi in na Norveškem. Glede na poročilo AFAR 2023, kjer so opisane prakse na Nizozemskem, Norveškem, Danskem in v Združenem kraljestvu, pa je pregled telefonov dovoljen tudi v Belgiji (od leta 2017), Avstriji (od leta 2018) in v Švici (od leta 2021).

V spremenjenem tretjem odstavku se v primerjavi z veljavnim tretjim odstavkom 90. člena ZTuj-2 dodaja možnost ustavitve postopka izdaje ali podaljšanja dovoljenja za prebivanje tudi v primeru, ko je postopek uveden po uradni dolžnosti, to je v primeru 49. in tretjega odstavka 51. člena ZTuj-2. Določba pa se dopolnjuje tudi z raziskovalno organizacijo oziroma višješolski ali visokošolski zavod, izobraževalno organizacijo ter prostovoljsko organizacijo ali organizacijo s prostovoljskim programom, ki jim ZTuj-2 omogoča vložitev prošnje za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje.

K 52. členu

Nov šesti odstavek se dodaja z namenom učinkovitega izvrševanja določb zakona, ki prepoveduje izdajo dovoljenj za prebivanje in vizumov.

K 53. členu

Dosedanja ureditev ozko opredeljuje, da se lahko istovetnost ugotavlja samo, če je oseba nastanjena v Centru za tujce. Predlog nove, devete alineje, omogoča, da se proti volji tujca ugotavlja tudi istovetnost tujca, ki ima namesto nastanitve v Centru za tujce izrečen milejši ukrep, pri izkazovanju istovetnosti pa noče ali ne more sodelovati.

K 54. členu

Pristojnost za izdajo potnega lista za tujca je v veljavnem ZTuj-2 urejena v drugem odstavku 99. člena ZTuj-2 (veljavnost potnega lista za tujca), kar glede na vsebino in naslov tega člena ni primerno, zato se določbo prenaša v predlog novega tretjega odstavka 98. člena ZTuj-2.

V dosednji tretji odstavek, ki postane novi četrti odstavek, pa se dopolnjuje z vsebino prvega odstavka 5. člena Pravilnika o obrazcu potnega lista za tujca in načinu zajemanja prstnih odtisov (Uradni list RS, št. 53/12, 55/13, 79/16, 60/18 in 10/22), ki predstavlja zakonsko materijo in ki trenutno v delu, ki ureja vložitev prošnje na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini nima zakonske podlage.

K 55. členu

Črtanje drugega odstavka je posledica prenosa vsebine te določbe v predlog novega tretjega odstavka 98. člena ZTuj-2.

K 56. členu

Četrty odstavek se v primerjavi z veljavnim četrtim odstavkom dopolnjuje z obveznostjo podaje lastnoročnega podpisa tujca, za katerega se smiselno uporabljajo določbe enajstega odstavka 111. člena ZTuj-2. Ravnanje v primeru pogrešitve, izgube ali tatvine dovoljenja za prebivanje, izdanega državljanom Švicarske konfederacije in njihovim družinskim članom pa je trenutno urejeno le v 8. členu Pravilnika o dovoljenju za prebivanje za državljane Švicarske konfederacije in njihove družinske člane (Uradni list RS, št. 17/22), pri čemer pa gre po vzoru 59. člena ZTuj-2 za zakonsko materijo, zato se z novim drugim stavkom določa uporaba določb 59. člena ZTuj-2.

K 57. členu

Spremembe člena so potrebne za ureditev razmejitev pristojnih organov, ki upravljajo z evidencami. Policija vodi evidenco o vizumih, o tujcih nastanjenih v centru, o izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države, o tujcih ki jim je določena prepoved vstopa v državo, o tujcih ki jim je odrejen strožji policijski nadzor, o tujcih ki jim je določeno bivanje izven centra, tujcih ki jim je bil zavrnjen vstop v državo, o izdanih odločbah o vrnitvi, o vrnjenih in odstranjenih tujcih, o tujcih ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja zaradi česar je potrebno evidence ustrezno umestiti pod pristojni organ. Ker se pogosto podatki pridobljeni za upravljanje ene evidence povezujejo s podatki iz druge evidence, ki jih vodi drug pristojni organ, je predlagano, da se zaradi odprave administrativnih ovir ter učinkovitega vodenja evidenc, evidence med seboj povezujejo, v kolikor je to potrebno za namen upravljanja posamezne evidence.

Z novim štirinajstim odstavkom se vzpostavlja pravna podlaga za pridobivanje podatkov s strani Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije iz Registra tujcev, in sicer za namen urejanja socialnih zavarovanj tujcev. Pod okriljem ZZZS se vodi skupna prijavno – odjavna služba obveznih socialnih zavarovanj. Velik del postopkov prijav, sprememb prijav in odjav iz socialnih zavarovanj se vodi tudi za zavarovance, ki so tujci. Ob prijavi v socialna zavarovanja ZZZS od zavezanca zahteva obsežno dokumentacijo (enotna dovoljenja ali dovoljenja za začasno prebivanje, potrdila o pravočasnih vlogah, informativne liste ipd.), pri čemer iz te dokumentacije ni vedno mogoče preveriti vseh podatkov, ki vplivajo na presojo dejanskega stanja (npr. podatek o morebitni razveljavitvi dovoljenja, podatek o datumu dokončne odločitve in o vsebini odločitve upravne enote o pravočasni vlogi za podaljšanje dovoljenja). Zaradi vse večjega števila tujcev, ki se vključujejo v sistem socialnega varstva, je zbiranje podatkov o tujcih močno ohromilo delo prijavno-odjavne službe, saj so potrebne dodatne poizvedbe pri upravnih enotah, zahteve po dopolnitvah vlog in pojasnila od zavezancev za prijavo. V primeru posredovanja poizvedb upravnim enotam po določbah Zakona o splošnem upravnem postopku, imajo te za odgovor zakonsko predviden bistveno daljši rok, kot ga ima na voljo ZZZS za rešitev vloge, kar predstavlja oviro pri tekočem reševanju vlog in posledično tudi pri vodenju ažurne evidence obveznega zdravstvenega zavarovanja. Na podatke iz omenjene evidence se med drugim vežejo tudi postopki s področja tujcev pri drugih organih (npr. umik soglasja). Predlagana rešitev bo razbremenila upravne enote v delu posredovanja odgovorov na poizvedbe s strani ZZZS, pomagala pri hitrejšem in natančnejšem reševanju vlog, pripomogla pri administrativni razbremenitvi strokovnih delavcev in zavezancev za prijavo ter prispevala k digitalizaciji procesov.

K 58. členu

Z dopolnitvijo prvega odstavka 111. člena ZTuj-2 se na novo določa podatek, ki ga mora tujec zagotoviti ob podaji prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje in sicer lastnoročni podpis tujca, ki bo vsebovan tudi na izkaznici dovoljenja za prebivanje, kot to določa Uredba (EU) 2017/1954 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav, ki določa novo skupno obliko dovoljenj za prebivanje za državljane tretjih držav, s sodobnejšimi varnostnimi zaščitami. Hkrati se določa v katerih primerih ob vložitvi prošnje lastnoročni podpis ni potreben (če je vlagatelj prošnje zakoniti zastopnik, skrbnik ali družinski član tujca, za katerega vlaga prošnja za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje ali njegov delodajalec, ali druga fizična ali pravna oseba, ki jo tujec pooblasti za vložitev prošnje, pri čemer se v teh primerih na obrazec prošnje podpiše vlagatelj), lastnoročni podpis pa nato poda tujec v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje (torej pred izdajo izkaznice dovoljenja za prebivanje).

V enajstem odstavku se ob upoštevanju načela ekonomičnosti postopka določa izjema pri obveznosti oddaji prstnih odtisov na način, da tujcu prstnih odtisov v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje ni potrebno dati, če se še vedno hranita v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona). Ta izjema bo prišla v poštev v postopku podaljšanja ali izdaji nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, ko se bosta še vedno hranila prstna odtisa, ki sta bila dana v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje. Nadalje se v enajstem odstavku podrobneje določajo tudi izjeme, ko podaja lastnoročnega podpisa ni potrebna.

Dopolnitev trinajstega odstavka se predlaga, ker evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (iz prve alineje prvega odstavka 110. člena ZTuj-2) in dovoljenjih za stalno prebivanje (iz druge alineje prvega odstavka 110. člena ZTuj-2) vsebujeta tudi podatke o tujcih, katerim dovoljenje ni bilo izdano, katerih prošnja za izdajo je bila zavržena ali je bil postopek izdaje dovoljenja za prebivanje ustavljen. V trinajstem odstavku se dodatno dopolnjuje tudi besedilo drugega stavka in sicer, da pristojni organ v evidenci o dovoljenjih za prebivanje poleg podatka o dokončnosti odločbe o prošnji obdeluje tudi podatek o pravnomočnosti odločbe o prošnji.

V petnajstem odstavku se zaradi obveznosti podaje lastnoročnega podpisa za izdajo dovoljenja za prebivanje dopolnjujejo tudi podatki, ki jih Ministrstvo za zunanje zadeve obdeluje v začasni evidenci prstnih odtisov.

K 59. členu

Dopolnitev 113. člena je potrebna zaradi uvedbe lastnoročnega podpisa tujca. Dodaja se tudi sklic na izjeme, ko lastnoročni podpis ni potreben. Spreminja se tudi nepotrebno obveznost, da mora tujec k prošnji za izdajo potnega lista za tujca priložiti dve fotografiji, saj zadostuje predložitev ene fotografije.

K 60. členu

Dopolnitev tretjega odstavka je potrebna, ker ima tujec zakonsko obveznost, da ves čas postopka sodeluje s pristojnimi organi in se podreja njihovim ukrepom. Tujci morajo omogočiti pristojnemu organu dostop do vseh razpoložljivih dokazov ter predložiti vse listine in potrdila, ki jih imajo in ki so lahko pomembna za postopek. Če tujci dokumentov, ki so ključni za izvršitev odstranitve in jih imajo v posesti, ne izročijo prostovoljno, jim jih pristojni organ začasno odvzame do zaključka postopka odstranitve in o tem izda potrdilo. Tujci pogosto posedujejo samo kopije dokumentov, ki pa so prav tako lahko ključni za ugotavljanje in potrditev istovetnosti tujca (drugi odstavek 76. člena) in pridobitev veljavnega potovalnega dokumenta na diplomatsko konzularnem predstavništvu izvirne države tujca, s tem pa tudi izvedbo učinkovitega vračanja. Zaradi tega je nujno, da lahko pristojni organ takšno kopijo hrani v evidenci o tujcih nastanjenih v Centru za tujce.

Prav tako je, z vidika zagotavljanja temeljnih človekovih pravic in svoboščin, tujcem, nastanjenim v Centru za tujce, zagotovljena zdravstvena in psihosocialna oskrba. Ta se zagotavlja preko zaposlenih zdravstvenih delavcev s specialnimi znanji in pogodbeni zdravniki. Tujcem se v času nastanitve, s strani strokovnih služb, zagotavlja določen nivo zdravstvene in psihosocialne oskrbe (preventivni in kurativni zdravstveni pregledi, nujna medicinska pomoč, psihosocialna oskrba, psihološka priprava oseb na vrnitev oz. odstranitev). Za spremljanje zdravstvenega stanja je potrebno za slehernega posameznika voditi zdravstveno dokumentacijo, iz katere je razvidno zdravstveno stanje osebe ter vsi izvedeni pregledi in zdravljenje. Spremljanje tujčevega zdravstvenega stanja je pomembno tudi iz vidika varnosti pri odstranitvi, saj se tujca ne odstrani iz države, če bi lahko zaradi življenjsko ogrožajočega zdravstvenega stanja v fazi odstranitve lahko prišlo do izpostavljenosti hudemu in nepopravljivemu poslabšanju zdravstvenega stanja.

S spremembo osmega odstavka se širi nabor podatkov, ki jih vsebuje evidenca, saj se zbirajo in vodijo tudi podatki o morebitnem podaljšanju roka za prostovoljni odhod ter podatek o morebitni začasno odloženem, preklicanem ali skrajšanem ukrepu prepovedi vstopa. Gre za ukrepe oziroma postopke, ki jih predpisuje in ureja zakon. Dodatno se evidenca dopolnjuje s podatki o fotografiji oziroma podobi obraza in prstnih odtisih tujca, saj bodo lahko le ti pripomogli pri njihovi identifikaciji. Policisti imajo podlago za zajem prstnih odtisov in fotografijo osebe, ki je poskušala nezakonito prestopiti ali je nezakonito prestopila državno mejo v 5. odstavku 41. člena Zakona o nalogah in pooblastilih policije (Ur. l. RS, št. 15/13, s popravki in dopolnitvami, v nadaljevanju ZNPPol). Navedeni podatki se ne bodo hranili v evidenci daktiloskopiranih oseb (14. točka, 2. odstavek 123. čl. ZNPPol) in evidenci fotografiranih oseb (15. točka, 2. odstavek 123. čl. ZNPPol) ampak v evidenci nedovoljenih

vstopov, ki je določena v 11. odstavku 114. čl. ZTuj-2. S predlagano dopolnitvijo se dopolnjuje in celovito zaokrožuje evidenca iz 11. odstavka 114. člena Ztuj-2.

Predlagana sprememba evidenc iz osmega odstavka 114. člena je potrebna zaradi implementacije Uredbe 2018/1860/EU. Iz recitala št. 11 k navedeni uredbi: »Ker je osebe mogoče zanesljivo identificirati na podlagi prstnih odtisov, fotografij ali podobe obraza, bi morali biti ti vedno vključeni v razpise ukrepov za vrnitev. Če niso na voljo, na primer kadar se odločba o vrnitvi izda v odsotnosti, bi moralo biti v takih primerih izjemoma mogoče odstopati od te zahteve.« Nadalje je bila Uredba 2018/1860/EU sprejeta z namenom vračanja državljanov tretjih držav, ki ne izpolnjujejo ali ne izpolnjujejo več pogojev za vstop, bivanje ali prebivanje v državah članicah, ob doslednem spoštovanju temeljnih pravic in zlasti načela nevračanja (angl. non-refoulement). Navedeno je bistveni del obsežnih prizadevanj za boj proti nedovoljenim migracijam in za povečanje števila vrnjenih migrantov brez urejenega statusa. Recitali Uredbe 2018/1860/EU nadalje navajajo: »Razpisi ukrepov za vrnitev, vneseni v SIS, in izmenjava dopolnilnih informacij o teh razpisih ukrepov bi morala pristojnim organom pomagati sprejeti potrebne ukrepe za izvršitev odločb o vrnitvi. SIS bi moral prispevati k identifikaciji državljanov tretjih držav, ki jim je bila izdana taka odločba o vrnitvi, in k izmenjavi informacij med državami članicami o takih državljanih tretjih držav, ki so pobegnili in bili prijeti v drugi državi članici. Da se zagotovi učinkovito vračanje in da bi imeli razpisi ukrepov za vrnitev večjo dodano vrednost, bi morale države članice za odločbe o vrnitvi, ki jih izdajo v zvezi z nezakonito prebivajočimi državljani tretjih držav v skladu z določbami skladno z Direktivo 2008/115/ES, vnesti razpise ukrepov v SIS. Treba je določiti kategorije podatkov, ki se vnesejo v SIS v zvezi z državljanom tretje države, ki mu je bila izdana odločba o vrnitvi. Ker je osebe mogoče zanesljivo identificirati na podlagi prstnih odtisov, fotografij ali podobe obraza, bi morali biti ti vedno vključeni v razpise ukrepov za vrnitev.« Kategorije podatkov so natančno opredeljene v 4. členu Uredbe 2018/1860/EU – v točki (u) fotografije in podobe obraza in v točki (v) daktiloskopski podatki.

Podatki bodo vplivali na učinkovitost sistema izmenjave informacij o odločbah o vrnitvi, izdanih državljanom tretjih držav, ki nezakonito prebivajo na ozemlju držav članic, ter spremljanje, ali so državljani tretjih držav, ki so jim bile navedene odločbe izdane, zapustili ozemlje držav članic, predvsem pa na identifikacijo tujcev z izdano odločbo o vrnitvi. Na podlagi določb omenjene uredbe se vse odločbe o vrnitvi oziroma ukrepi za vrnitev vnašajo v SIS. Pri določitvi kategorije podatkov, ki se vnesejo v SIS v zvezi z državljanom tretje države, ki mu je bila izdana odločba o vrnitvi, pa je treba slediti k identifikaciji posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, da bi lahko pristojni organi hitro sprejemali informirane odločitve. Z novo določbo bo imela Slovenija na voljo daktiloskopske podatke oziroma fotografije tujcev, ki jim bo izdana odločba o vrnitvi zaradi njihovega nezakonitega prebivanja, s čimer se bo bistveno vplivalo na učinkovitost sistema izmenjave informacij o odločbah o vrnitvi, izdanih državljanom tretjih držav, ki nezakonito prebivajo na ozemlju držav članic, in spremljanje, ali so državljani tretjih držav, ki so jim bile navedene odločbe izdane, zapustili ozemlje držav članic, predvsem pa na identifikacijo tujcev z izdano odločbo o vrnitvi. S tem se bo lahko uspešno izvajala evropska politika migracij, ki si prizadeva za boj proti nedovoljenim migracijam in povečanje števila vrnjenih tujcev brez urejenega statusa.

Skladno s predhodno navedenim se dopolnjuje tudi evidenca nedovoljenih vstopov tujcev v državo.

K 61. členu

Z dopolnitvijo drugega stavka prvega odstavka se omogoča hrambo biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisov tudi za namen enoznačne identifikacije tujca v postopku podaljšanja in izdaji nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, kar je povezano s predlogom 47. člena tega zakona (dopolnitev enajstega odstavka 111. člena ZTuj-2) in bo omogočilo, da tujec v postopku za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ne bo potreboval ponovno dati prstnih odtisov.

K 62. členu

Zaradi predlagane ukinitve omejene časovne veljavnosti izdanega potrdila o prijavi prebivanja in posledičnega predloga ukinitve instituta obnove potrdila se v prvem odstavku črta šestmesečno časovno veljavnost izdanega potrdila o prijavi prebivanja državljanu EU, ki se prijavi kot iskalec zaposlitve pri pristojnem organu za zaposlovanje.

S tem v zvezi se v tretjem odstavku ukinja tudi obveznost obnove potrdila, v preostalem delu pa se določba v primerjavi z veljavnim tretjim odstavkom 121.a člena ZTuj-2 vsebinsko gledano ne spreminja, saj se še vedno ohranja zgornji časovni limit 12 mesecev prebivanja državljanu EU v

Republiki Sloveniji kot iskalca zaposlitve, po poteku katerega potrdilo o prijavi prebivanja preneha veljati in dveletno prekinitiv od poteka veljavnosti potrdila za vložitev prošnje za izdajo novega potrdila o prijavi prebivanja kot iskalec zaposlitve.

K 63. členu

Zaradi predlagane ukinitve omejene časovne veljavnosti izdanega potrdila o prijavi prebivanja in posledičnega predloga ukinitve instituta obnove potrdila se v tretjem odstavku črta besedo »prvega«.

K 64. členu

V skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (UL L 158, 30.4.2004, str. 77) priznana pravica do prebivanja za več kot tri mesece (člen 7 Direktive) in v postopku priznanja le-te izdano potrdilo o prijavi prebivanja državljanu EU (država članica namreč v skladu s členom 8 Direktive za obdobja prebivanja, daljša od treh mesecev, lahko zahteva od državljana EU, da se prijavi pri ustreznih organih) ne more imeti časovno omejene veljavnosti, temveč ima lahko omejeno časovno veljavnost zgolj izkaznica potrdila o prijavi prebivanja in ne priznan status oziroma pravica do prebivanja kot taka. Upoštevajoč navedeno se v spremenjenem prvem odstavku določa, da se potrdilo o prijavi prebivanja državljanu EU izda za neomejeno časovno obdobje.

Posledično sta iz spremenjenega člena izpuščena veljavni drugi in tretji odstavek 125. člena ZTuj-2, ki urejata institut obnove potrdila o prijavi prebivanja, saj v skladu s predlagano ureditvijo le-to ne bo več imelo omejene časovne veljavnosti in ga zato ne bo več potrebno obnavljati.

Državljan EU v skladu s členom 14 ohrani pravico do prebivanja dokler izpolnjuje pogoje za izdajo potrdila o prijavi prebivanja, zato se navedeno jasno določa v drugem odstavku (ki vsebinsko nadomešča veljavni četrti odstavek 125. člena ZTuj-2 in kateri v tem smislu ni jasen). Ob tem pa je potrebno upoštevati tudi, da v skladu s členom 25 Direktive 2004/38/ES posedovanje potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja, potrdila, ki priča o predložitvi vloge za dovoljenje za prebivanje za družinskega člana in dovoljenja za prebivanje ali dovoljenje za stalno prebivanje ne sme biti v nobenem primeru predpogoj za uresničevanje pravice ali izvrševanje upravnih formalnosti, ker se upravičenost do pravic lahko potrdi na kateri koli drug način dokazovanja.

K 65. členu

S spremembo prvega odstavka se poudarja deklaratorna narava izdanega potrdila o prijavi stalnega prebivanja. V skladu z Direktivo 2004/38/ES se namreč šteje, da državljan EU pridobi pravico do stalnega prebivanja takoj oziroma avtomatično ko izpolni pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja, naknadno pridobljena izkaznica potrdila o prijavi stalnega prebivanja pa v skladu s členom 25 Direktive 2004/38/ES samo potrdi že priznano pravico, državljan EU pa lahko upravičenost do te pravice dokazuje tudi na kateri koli drug način dokazovanja, torej ne izključno z imetništvom izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja.

Ostale predlagane spremembe so nomotehnične (pododstavki namreč v skladu z nomotehničnimi smernicami niso (več) dovoljeni) in redakcijske narave (preštevilčenje odstavkov in poprava sklica na preštevilčen odstavek).

K 66. členu

Glede črtanja partnerske skupnosti glej obrazložitev k predlogu 8. člena tega zakona.

V skladu z nomotehničnimi smernicami Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo pododstavki niso primerni, zato se pododstavek prvega odstavka spreminja v nov, drugi odstavek, preostali odstavki pa se preštevilčijo.

Sprememba novega devetega odstavka je potrebna zaradi sprememb, ki so vezane na 60.a člen.

K 67. členu

Glede črtanja partnerske skupnosti glej obrazložitev k predlogu 8. člena tega zakona.

V drugem odstavku se zaradi očitne pomote pri sklicu popravlja sklic na relevantno tretjo alinejo prvega odstavka.

Zaradi predlagane ukinitve časovno omejene veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja, ki se izda državljanu EU, se v prvem stavku četrtega odstavka spreminja tudi z njim izenačeno časovno veljavnostjo dovoljenja za prebivanje, ki se izda njegovemu družinskemu članu, ki ni državljan EU. Spremenjeno besedilo je skladno s členom 11(2) Direktive 2004/38/ES, ki določa, da dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljana EU, ki sam ni državljan EU, velja za dobo petih let od datuma izdaje ali za predvideno obdobje prebivanja državljana Unije, če je ta doba krajša od petih let.

K 68. členu

Glede črtanja partnerske skupnosti glej obrazložitev k predlogu 8. člena tega zakona.

Z novim petim odstavkom se zaradi večje jasnosti narave ohranjene pravice do prebivanja družinskega člana izrecno prenašata tudi tretji pododstavek drugega odstavka 12. in tretji pododstavek drugega odstavka 13. člena Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L 158, 30.4.2004, str. 77, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2004/38/ES), ki določata, da takšni družinski člani ohranijo pravico do prebivanja izključno na osebni podlagi.

K 69. členu

V prvem, drugem, četrtem in petem odstavku se skrajšanje časovnega obdobja (iz treh na dva meseca) - v katerem otrok državljanov EU, rojen v Republiki Sloveniji, ki ne pridobi slovenskega državljanstva - predlaga iz enakih razlogov kot v predlagani spremembi 49. člena ZTuj-2.

Dodatno se v spremenjenem drugem odstavku zaradi predlagane ukinitve časovno omejene veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja in posledične obveznosti obnove potrdila ukinja obveznost upravne enote, da otroku po uradni dolžnosti obnavlja potrdilo, namesto tega pa se določa, da potrdilo ostane v veljavi (najdlje) do otrokovega 18. leta starosti, če imata otrokova mati ali otrokov oče oziroma otrokov skrbnik do dopolnjenega otrokovega 18. leta starosti veljavno potrdilo o prijavi prebivanja in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

V petem odstavku se dodaja tudi situacija, ko ima otrokov starš oziroma otrokov skrbnik veljavno potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU (in ne dovoljenja za stalno prebivanje kot državljan tretje države), pri čemer pa otrok ni državljan EU, temveč državljan tretje države, zato se ga ne more obravnavati po tretjem odstavku 129.a členu ZTuj-2.

V novem šestem odstavku se določa, da lahko otrok, ki ni državljan EU, pridobi status rezidenta za daljši čas oziroma naknadni status rezidenta za daljši čas pod pogoji iz 52. in 53. člena ZTuj-2. S tem se odpravlja pomanjkljivost v veljavni ureditvi, ki tovrstnega sklica ne določa (v skladu z drugim odstavkom 117. člena se namreč druge določbe ZTuj-2 za državljanke EU, njihove družinske članke in družinske članke slovenskih državljanov uporabljajo le, če ta zakon tako določa) in posledično otroku onemogoča pridobitev statusa rezidenta za daljši čas v skladu z Direktivo 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, 23.1.2004, str. 44). Pridobitev statusa rezidenta za daljši čas ne predstavlja razloga za prenehanje veljavnosti dovoljenja za prebivanje, izdanega na podlagi tega člena, zato ima otrok v takem primeru lahko hkrati oba statusa in posledično dve dovoljenji za prebivanje (po 52. oziroma 53. členu ZTuj-2 in hkrati po 129.a členu ZTuj-2).

K 70. členu

S spremembo prvega odstavka se poudarja deklaratorna narava izdanega dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana. V skladu z Direktivo 2004/38/ES se namreč šteje, da družinski član pridobi pravico do stalnega prebivanja takoj oziroma avtomatično ko izpolni pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja, naknadno pridobljena izkaznica dovoljenja za stalno prebivanje pa v skladu s členom 25 Direktive 2004/38/ES samo potrdi že priznano pravico, družinski

član pa lahko upravičenost do te pravice dokazuje tudi na kateri koli drug način dokazovanja, torej ne izključno z imetništvom izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja. Z izvzetjem časa, ki ga je družinski član prebil na prestajanju kazni zapora iz časa, ki je potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje pa se zagotavlja implementacije sodbe Sodišča EU v zadevi C-378/12, katere izrek se glasi:

»1. Člen 16(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravicah državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC je treba razlagati tako, da obdobji, v katerih je državljan tretje države, ki je družinski član državljana Unije, ki je med temi obdobji pridobil pravico do stalnega prebivanja v državi članici gostiteljici, v tej državi članici prestajal zaporno kazen, ni mogoče upoštevati za namene pridobitve pravice do stalnega prebivanja tega državljana tretje države v smislu navedene določbe.

2. Člen 16(2) in (3) Direktive 2004/38 je treba razlagati tako, da je nepretrgano trajanje prebivanja prekinjeno z obdobji, ko je državljan tretje države, ki je družinski član državljana Unije, ki je med temi obdobji pridobil pravico do stalnega prebivanja v državi članici gostiteljici, v tej državi članici prestajal zaporno kazen.«

Glede črtanja partnerske skupnosti v šestem odstavku glej obrazložitev k predlogu 8. člena tega zakona.

Vsebina sedmega odstavka se prestavlja v prvi odstavek, zato odstavek postane brezpredmeten in se predlaga njegovo črtanje.

Z dopolnitvijo dosedanjega osmega odstavka, ki postane nov sedmi odstavek, se po vzoru petega odstavka 128. člena ZTuj-2 izrecno določa osebna vročitev izdanega dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu pri pristojnem organu, ki je dovoljenje izdal.

Z novim devetim odstavkom se tudi družinskemu članu državljana EU ali slovenskega državljana, ki ni državljan EU, omogoča pridobitev statusa rezidenta za daljši čas v skladu s pogoji iz Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, 23.1.2004, str. 44) oziroma naknadno pridobitev statusa rezidenta za daljši čas, če pridobi dovoljenje za stalno pred izpolnitvijo pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji.

K 71. členu

Črtanje besedila v četrti alineji je potrebno zaradi težav v praksi (nekateri tujci so se namreč po podani izjavi o odreku premislili in nato vložili pritožbo zoper odločbo o prenehanju dovoljenja za prebivanje zaradi odreka dovoljenju), do katerih je prihajalo zaradi predmetne določbe. Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 57/21) se je enako besedilo črtalo tudi v 57. členu ZTuj-2.

Dopolnitev osme alineje je potrebna, ker je po stališču Evropske komisije tujec lahko hkrati imetnik več različnih statusov oziroma dovoljenj za prebivanje, ki jih pridobi po različnih pravnih podlagah, razen, če se ti statusi medsebojno izrecno izključujejo. Družinski član državljana EU ali slovenskega državljana ima tako lahko poleg dovoljenja za prebivanje, izdanega po tem, tj. XIII. poglavju ZTuj-2 tudi dovoljenje za stalno prebivanje, s katerim pridobi status rezidenta za daljši čas v skladu z Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, 23.1.2004, str. 44) in tudi dovoljenje za prebivanje po XIII.A poglavju ZTuj-2 (t. i. brexit poglavje).

Z novim drugim odstavkom se po vzoru tretjega odstavka 134. člena ZTuj-2 zaradi jasnosti ureditve izrecno določa pristojni organ, ki odloča o prenehanju dovoljenja za prebivanje družinskemu članu.

K 72. členu

Razlogi predlaganih sprememb so enaki razlogom predlaganih sprememb v četrti alineji 57. člena ZTuj-2.

K 73. členu

Razlogi predlaganih sprememb v peti alineji novega prvega odstavka so enaki razlogom predlaganih sprememb v četrti alineji 57. člena ZTuj-2.

Glede črtanja partnerske skupnosti v sedmi alineji novega prvega odstavka glej obrazložitev k predlogu 8. člena tega zakona.

Nadomestitev besede »predvsem« z besedo »izključno« se predlaga zaradi poenotenja določbe z določbo šeste alineje prvega odstavka 127. člena ZTuj-2. Uvodna izjava št. 28 Direktive 2004/38/ES namreč določa, da bi morale imeti države članice možnost sprejeti potrebne ukrepe, da da bi se zaščitile pred zlorabo pravic ali goljufijo, zlasti pred navideznimi sklenitvami zakonskih zvez ali katerimi koli drugimi oblikami razmerij, sklenjenih izključno zaradi uživanja pravice do prostega gibanja in prebivanja. Tudi usmeritve Sporočila Evropske komisije Evropskemu parlamentu in Svetu – Pomagati nacionalnim organom v boju proti zlorabam pravice do prostega gibanja: Priročnik o reševanju problematike domnevnih navideznih sklenitev zakonske zveze med državljani EU in državljani tretjih držav v okviru prava EU o prostem gibanju državljanov EU (COM(2014) 604 final, 26.9.2014) se osredotočajo na navidezno sklenitev zakonske zveze v smislu Direktive 2004/38/ES kot na zakonsko zvezo, sklenjeno z izključnim namenom uživanja pravice do prostega gibanja in prebivanja na podlagi Direktive, do česar oseba sicer ne bi bila upravičena.

V novem, drugem odstavku se po vzoru 11. odstavka 57. člena ZTuj-2 izrecno določa pristojni organ za odločanje o prenehanju dovoljenja za stalno prebivanje.

K 74. členu

V spremenjenem besedilu prvega stavka prvega odstavka se po vzoru prvega odstavka 58. člena ZTuj-2 poleg veljavnosti izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana izrecno določa tudi veljavnost izkaznice potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana in potrdila oziroma dovoljenja, izdanega otroku iz 129.a člena ZTuj-2.

V novem tretjem stavku prvega odstavka se po vzoru tretjega stavka prvega odstavka 58. člena ZTuj-2 izrecno določa obveznost zamenjave izkaznice potrdila oziroma dovoljenja pred potekom njene veljavnosti.

V primerjavi z veljavnim četrtem odstavkom se spreminja ureditev glede pristojnosti zajema prstnih odtisov v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje družinskemu članu državljanu EU ali slovenskega državljanu. Trenutna ureditev s sklicem na enajsti odstavek 111. člena ZTuj-2 namreč ni ustrezna, ker to pomeni, da bi družinski član, ki je v tujini, prstna odtisa lahko dal pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, čeprav mora glede na določbe 127. člena ZTuj-2 ob vložitvi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljanu EU ali slovenskega državljanu že prebivati v Republiki Sloveniji. S črtanjem sklica na enajsti odstavek 111. člena ZTuj-2 se posledično v predlogu novega četrtega odstavka na enak način kot v enajstem odstavku 111. člena ZTuj-2 določa obveznost predložitve fotografije in zajem lastnoročnega podpisa.

Sklic na smiselno uporabo določb tretjega odstavka 58. člena ZTuj-2 glede zajema prstnih odtisov družinskemu članu, ki je mlajši od šest let ali ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa ali ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, petega odstavka 58. člena ZTu-2, ki ureja situacijo, ko tujec ni dal prstnih odtisov ali prstnega odtisa zaradi zdravstvenih razlogov začasne narave, ki so lahko ozdravljeni, in šestega odstavka 58. člena ZTuj-2 glede vrnitve in odvzema samostojne listine v primeru prenehanja potrdila oziroma dovoljenja ostaja sicer nespremenjen, vendar pa se bolj jasno določa v posamičnih stavkih.

Ravnanje v primeru pogrešitve, izgube ali tatvine dovoljenja za prebivanje, izdanega državljanom Evropske unije in njihovim družinskim članom je trenutno urejeno le v 8. členu Pravilnika o potrdilu o prijavi prebivanja in dovoljenju za prebivanje za državljane Evropske unije ter njihove družinske člane in družinske člane slovenskih državljanov (Uradni list RS, št. 17/22), pri čemer pa gre po vzoru 59. člena ZTuj-2 za zakonsko materijo, zato se določa uporaba določb 59. člena ZTuj-2.

K 75. členu

S predlogom zakona se ukinja obnovo potrdila o prijavi prebivanja, zato se v drugem odstavku črta sklic na postopek obnove potrdila in se ga nadomešča s sklicem na potrdilo o prijavi prebivanja,

izdanega otroku državljana EU ali slovenskega državljana, rojenemu v Republiki Sloveniji, na podlagi 129.a člena ZTuj-2, saj je tudi v primeru tega potrdila smiselno, da omogoči obe možnosti glede vročanja iz petega in šestega odstavka 36. člena ZTuj-2.

K 76. členu

Zaradi spremembe 127. člena s predlogom 50. člena tega zakona se popravlja sklic v 141.b členu na ustrezen odstavek 127. člena ZTuj-2.

V skladu s členom 39 Sporazuma o izstopu Združenega kraljestva iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL L 29, 31.1.2020, str. 7, v nadaljevanju: Sporazum o izstopu) osebe, za katere se uporablja drugi del Sporazuma o izstopu (pravice državljanov), imajo pravice iz določb v ustreznih naslovih tega dela vse življenje, razen če prenehajo izpolnjevati pogoje, določene v teh naslovih. Upošteva se navedeno dovoljenje za prebivanje, izdano v skladu s Sporazumom o izstopu ne sme imeti časovno omejene veljavnosti, zato se ukinja petletno veljavnost in določa, da dovoljenje za začasno prebivanje velja za neomejeno časovno obdobje, pri čemer se ohranja omejeno časovno veljavnost zgolj pri izkaznici dovoljenja za začasno prebivanje. Posledično se določa obveznost, da mora tujec izkaznico pred potekom veljavnosti (zgolj) zamenjati za novo izkaznico dovoljenja za začasno prebivanje.

Zaradi ukinitve časovno omejene veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje se posledično črta 12. in 13. odstavek, ki urejata podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje.

V 14. odstavku se zaradi ukinitve podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje črta podaljšanje in s tem povezana pristojnost upravne enote za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje.

K 77. členu

V skladu s 15. členom Sporazuma o izstopu upravičenci pridobijo pravico do stalnega prebivanja avtomatično takoj, ko izpolnijo pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji. Posedovanje izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje zato ni predpogoj za uresničevanje pravice do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji, ker se pravico do stalnega prebivanja lahko potrdi na kateri koli drug način dokazovanja in ne zgolj z izkaznico dovoljenja za stalno prebivanje. Izdano dovoljenje za stalno prebivanje zato zgolj potrdi že pridobljeno pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji. Upoštevajoč navedeno se v drugem odstavku ukinja konstitutivno naravo prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, ki v skladu s Sporazumom o izstopu ni dopustna, in določa, da upravičenec iz Sporazuma pridobi pravico do stalnega prebivanja avtomatično po samem zakonu takoj ko izpolni zakonske pogoje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Tujcu, ki bo želel pridobiti tudi izkaznico dovoljenja za stalno prebivanje, pa se bo na njegovo prošnjo in ob izpolnjevanju zakonskih pogojev le-ta tudi izdala. Z izključitvijo obdobja prestajanja zaporne kazni iz obdobja za pridobitev pravice do stalnega prebivanja se zagotavlja uskladitev s sodno prakso Sodišča EU in Obvestilom Komisije, Smernice v zvezi s Sporazumom o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo, Drugi del – Pravice državljanov (UL C 173, 20.5.2020, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Smernice Komisije v zvezi z Sporazumom o izstopu), ki na 10. strani navaja: *»V primeru obdobja prestajanja zaporne kazni pred pridobitvijo pravice do stalnega prebivanja se pretekle obdobja prebivanja ne upoštevajo več, petletno neprekinjeno obdobje zakonitega prebivanja pa začne teči znova (zadeva C-378/12, Onuekwere).«*

Z dopolnitvijo tretjega odstavka se zagotavlja pravna podlaga za uporabo prvega odstavka 58. člena ZTuj-2 tudi v delu, ki ureja zamenjavo pretečene izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje za novo izkaznico.

Z novim petim odstavkom se tudi državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu, ki ni državljan EU, omogoča pridobitev statusa rezidenta za daljši čas v skladu s pogoji iz Direktive 2003/109/ES oziroma naknadno pridobitev statusa rezidenta za daljši čas, če pridobi dovoljenje za stalno prebivanje pred izpolnitvijo pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji.

K 78. členu

S spremembo se odpravlja očitno pravopisno pomoto.

K 79. členu

Zaradi jasnosti in preglednosti se v določbo izrecno dodaja razlog za razveljavitev pri katerem mora upravna enota uporabljati drugi odstavek 132. člena ZTuj-2.

K 80. členu

Sprejem novega člena se predlaga, ker se besedilo člena spreminja v celoti. Trenutni sklic na uporabo prvega in tretjega odstavka 57. člena ZTuj-2 namreč ni ustrezen, saj uporaba vseh alinej iz teh dveh odstavkov ni v skladu s Sporazumom o izstopu.

V prvi alineji prvega odstavka se v primerjavi s prvo alinejo prvega odstavka 57. člena ZTuj-2 izpušča potek veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje kot razlog za njegovo prenehanje, saj v skladu s členom 39 Sporazuma o izstopu časovno omejena veljavnost dovoljenja za začasno prebivanje ni dopustna.

V skladu s stališčem Evropske komisije Sporazum o izstopu ne preprečuje, da bi upravičenec iz sporazuma užival hkrati tudi drug(e) status(e) glede prebivanja po pravu EU ali nacionalni zakonodaji, če izpolnjuje pogoje, povezane s temi statusi, zato se v peti alineji prvega odstavka določa, da dovoljenje za začasno prebivanje preneha veljati le v primeru, če tujec pridobi dovoljenje za stalno prebivanje na podlagi določb tega (tj. XIII.A) poglavja zakona, kar pomeni, da lahko npr. državljani Združenega kraljestva poleg dovoljenja za prebivanje, izdanega po tem poglavju, hkrati pridobi tudi dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali slovenskega državljan po 128. členu ZTuj-2.

V skladu s Smernicami Komisije v zvezi z Sporazumom o izstopu (glej str. 4) pod osebno področje uporabe iz 10. člena Sporazuma o izstopu spadajo tudi osebe z dvojnimi državljanstvom EU in Združenega kraljestva, zato se v šesti alineji prvega odstavka in peti alineji drugega odstavka določa, da dovoljenje za prebivanje ne preneha, če ob pridobitvi državljanstva Republike Slovenije hkrati obdrži državljanstvo Združenega kraljestva.

V drugi alineji drugega odstavka se (drugače od ureditve iz petega odstavka 57. člena ZTuj-2) v skladu s členom 15(3) Sporazuma o izstopu določa, da imetniku dovoljenje za stalno prebivanje preneha, če ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno več kot pet let.

V novem petem odstavku, se po vzoru 11. odstavka 57. člena ZTuj-2 izrecno določa pristojni organ za odločanje o prenehanju dovoljenja za stalno prebivanje.

K 81. členu

V izogib dvomu se z dopolnitvijo jasneje določa, da gre za smiselno uporabo določb XIII. poglavja tega zakona.

K 82. členu

Namen predloga spremembe drugega odstavka je smiselno enak predlogu spremembe četrtega odstavka 137. člena ZTuj-2.

K 83. členu

V prvem odstavku se ukinja izključno pristojnost Upravne enote Ljubljana za izdajo potrdila o pravicah obmejnega delavca. Izključna pristojnost je bila v preteklosti uvedena predvsem z namenom čim bolj učinkovitega in enotnega odločanja o izdaji tega specifičnega potrdila, vendar pa do sedaj ni bila vložena še nobena prošnja za izdajo tega potrdila, zato razlogi za izključno pristojnost po mnenju predlagatelja ne obstajajo več, zato se predlaga njeno ukinitvev in nadomestitev s pristojnostjo upravne enote, na območju katere se opravlja gospodarsko dejavnost.

V drugem odstavku se iz enakih razlogov kot pri predlagani ukinitvi časovno omejene veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje iz 141.b člena ZTuj-2, ukinja tudi časovno omejeno veljavnost potrdila o pravicah obmejnega delavca, pri čemer časovno omejeno veljavnost ohranja zgolj izkaznica potrdila.

Tretji odstavek se črta iz enakih razlogov zaradi katerih se predlaga ukinitve obveznost podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje iz 141.b člena ZTuj-2, saj v skladu s členom 39 Sporazuma o izstopu ni dopustna tudi časovno omejena veljavnost potrdila o pravicah obmejnega delavca.

K 84. členu

Kot posledica predloga ukinitve časovno omejene veljavnosti potrdila o pravicah obmejnega delavca se v prvi alineji 141.j člena ZTuj-2 predlaga črtanje poteka veljavnosti potrdila kot razloga za njegovo prenehanje.

K 85. členu

Namen predloga spremembe drugega odstavka je smiselno enak predlogu spremembe četrtega odstavka 137. člena ZTuj-2.

Sprememba šestega odstavka je potrebna zaradi izenačitve s položajem plačila upravne takse v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje v skladu s četrtem odstavkom 141.g člena ZTuj-2, ki se enako kot potrdilo o pravicah obmejnega delavca izda z veljavnostjo pet let. Tudi za postopek izdaje potrdila o pravicah obmejnega delavca namreč velja ureditev iz točke (g) prvega odstavka 18. člena Sporazuma o izstopu, ki določa, da se dokazilo o statusu izda brezplačno, ali pa se zaračuna pristojbina, ki ni višja od tiste, ki se zaračunava državljanom države gostiteljice za izdajo podobnih dokazil.

K 86. členu

Gre za redakcijski popravek.

K 87. členu

S spremembo člena se opravijo redakcijski popravki, hkrati pa se doda odgovornost za prekršek samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

K 88. členu

Z dopolnitvijo oziroma oženjem sklica na uporabo določb petega odstavka 3. člena ZTuj-2 zgolj za osebe, ki imajo v Republiki Sloveniji začasno zatočišče po zakonu, s katerim se ureja začasno zatočišče, se uporabo kazenskih določb izključuje za osebe, ki jim je priznana začasna zaščita po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb, saj se za njih kazenske določbe celovito urejajo v predlogu novega Zakona o začasni zaščiti razseljenih oseb (ZZRO-1).

V novem drugem odstavku se z namenom jasnosti glede tega, katere kazenske določbe se uporabljajo za tujce, za katere se uporablja XIII.A poglavje tega zakona (t. i. brexit poglavje) izrecno določa, da se za njih uporabljajo določbe, ki se uporabljajo za državljane EU, njegovega družinskega člana in družinskega člana slovenskega državljana. V primeru t. i. brexit upravičencev glede namreč za nekdanje državljane EU in njihove družinske člane, ki jim Sporazum o izstopu omogoča, da nadaljujejo s prebivanjem v EU pod bistveno enakimi pogoji kot pred izstopom Združenega kraljestva iz EU, zato je z vidika relativne izenačenosti s položajem državljanov EU in njihovih družinskih članov glede prebivanja smiselno, da se za njih uporabljajo kazenske določbe, ki se uporabljajo za državljane EU in njihove družinske člane.

K 89. členu

V prvem odstavku se določa, da veljavna potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za začasno prebivanje in potrdila o pravicah obmejnega delavca, izdana na podlagi XIII.A poglavja Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr., 105/22 – ZZNŠPP in 48/23) ostanejo v veljavi za neomejeno časovno obdobje. S tem predlogom zakona se namreč ukinja časovno omejeno veljavnost navedenih potrdil in dovoljenj in obveznost njihove obnove oziroma podaljšanja, zato se s prehodno določbo določa, da potrdila in dovoljenja, izdana pred uveljavitvijo tega predloga zakona, katera bi sicer s potekom veljavnosti prenehala veljati, ostanejo v veljavi za neomejeno časovno obdobje.

V drugem odstavku je določeno, da se postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo sprememb tega zakona in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno pred uveljavitvijo tega zakona, zaključijo v skladu s trenutno veljavnim zakonom, razen če so določbe tega zakona za stranke ugodnejše.

V tretjem, četrtem in petem odstavku se določa, da se odprti postopki, začeti pred začetkom uporabe tega predloga zakona, v katerih so izpolnjeni pogoji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja začasno prebivanje iz 141.b člena ZTuj-2 in potrdila o pravicah obmejnega delavca iz 141.h člena tega zakona, nadaljujejo in zaključijo po določbah Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr., 105/22 – ZZNŠPP in 48/23) in če so izpolnjeni pogoji za izdajo potrdila oziroma dovoljenja, se le-to izda za neomejeno časovno obdobje.

K 90. členu

V predlogu je določeno, da se podzakonski akti, ki se sprejmejo na podlagi tega zakona, sprejmejo v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona. Zaradi sprememb zakona bo namreč potrebno spremeniti nekatere obrazce prošenj za izdajo dovoljenj za prebivanje.

K 91. členu

Določba določa začetek veljave in uporabe določb spremenjenega in dopoljenega zakona ter vsebuje tudi določbo, da se do začetka uporabe tega zakona uporabljajo določbe veljavnega Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. in 105/22 – ZZNŠPP).

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

(prepis določb veljavnega zakona, ki se s predlogom spreminjajo)

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se določajo pogoji in načini vstopa, zapustitve in bivanja tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon vsebinsko povzema naslednje direktive in sklep Evropske unije:

- Direktivo Sveta 2001/40/ES z dne 28. maja 2001 o medsebojnem priznavanju odločitev o izgonu državljanov tretjih držav (UL L št. 149 z dne 2. 6. 2001, str. 34);
- Direktivo Sveta 2001/51/ES z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi določb člena 26. Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 (UL L št. 187 z dne 10. 7. 2001, str. 45);
- Direktivo Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L št. 328 z dne 5. 12. 2002, str. 17);
- Direktivo Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L št. 251 z dne 3. 10. 2003, str. 12);
- Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44);
- Direktivo Sveta 2003/110/ES z dne 25. novembra 2003 o pomoči v primeru tranzita za namene repatriacije po zračni poti (UL L št. 321 z dne 6. 12. 2003, str. 26);
- Direktivo 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 77);
- Direktivo Sveta 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje za državljane tretjih držav, ki so žrtve trgovine s ljudmi, ali so jim pomagali pri nezakoniti preselitvi in ki sodelujejo s pristojnimi organi (UL L št. 261, 6. 8. 2004, str. 19);
- Direktivo 2016/801/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, opravljanja pripravništva, prostovoljskega dela, programov izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov in dela varušek au pair (prenovitev) (UL L št. 132 z dne 21. 5. 2016, str. 21);
- Direktivo Sveta 2008/115/ES z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 348, 24. 12. 2008, str. 98), vključno z Skupnimi smernicami o varnostnih določbah za skupne odstranitve po zračni poti, priložene Odločbi Evropskega sveta 2004/573 z dne 29. aprila 2004 (UL L št. 261/5, 6. 8. 2004, str. 5);
- Direktivo Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (UL L št. 155, 18. 6. 2009, str. 17);
- Direktivo 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 168, 30. 6. 2009, str. 24);
- Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (UL L št. 132/1, 19. 5. 2011, str. 1);
- Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343, 23. 12. 2011, str. 1);
- Direktivo 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitev znotraj podjetja (UL L št. 157 z dne 27. 5. 2014, str. 1);
- Direktivo 2014/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o pogojih za vstop in bivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve sezonskih delavcev (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 375);
- Sklep Sveta 94/795/PNZ z dne 30. novembra 1994 na podlagi člena K.3(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji o skupnem ukrepu o olajšavah za potovanje za učence iz tretjih držav s stalnim prebivališčem v državi članici (UL L št. 327 z dne 19. 12. 1994, str. 1).

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske unije:

- Uredbe Sveta (ES) 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajajo države članice (UL L št. 385, 29. 12. 2004, str. 1);
- Uredbe Sveta (ES) 539/2001/ES z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L št. 81, 21. 3. 2001, str. 1);
- Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (kodificirano besedilo) (UL L št. 77 z dne 23. 3. 2016, v nadaljnjem besedilu: Zakonik o schengenskih mejah);
- Uredbe sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 157 z dne 15. 6. 2002 str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2017/1954 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 286 z dne 1. 11. 2017, str. 9) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1030/2002/ES);
- Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L št. 243, 15. 9. 2009, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Vizumski zakonik);

- Uredbe (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in Uredbe (ES) št. 562/2006 v zvezi z gibanjem oseb z vizumom za dolgoročno prebivanje (UL L št. 85, 31. 3. 2010, str. 1);
- Uredbe (EU) 2016/1953 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o uvedbi evropske potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav in razveljavitvi Priporočila Sveta z dne 30. novembra 1994 (UL L št. 311 z dne 27. 11. 2016, str. 13).

2. člen **(opredelitev pojmov)**

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Tujec ali tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec), je vsakdo, ki nima državljanstva Republike Slovenije.
2. Oseba brez državljanstva je tujec, ki ga nobena država v skladu s svojimi pravnimi akti nima za svojega državljana.
3. Vstop je prihod, zapustitev pa odhod z državnega ozemlja Republike Slovenije.
4. Tranzit je prehod državnega ozemlja Republike Slovenije.
5. Mejna kontrola je kontrola na državni meji, ki jo izvajajo pristojni organi zaradi nameravanega vstopa, tranzita in izstopa tujcev z državnega ozemlja Republike Slovenije.
6. Potna listina je potni list ali potnemu listu enakovredna listina za potovanje, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.
7. Veljavna potna listina je listina, ki jo je izdal za to pristojen mednarodni subjekt, če sta iz nje nesporno razvidni istovetnost imetnika in rok njene veljavnosti.
8. Dnevni delovni migrant je tujec s stalnim bivanjem v sosednji državi, v katero se vrača in ki prihaja dnevno v Republiko Slovenijo na delo ali zaradi zaposlitve ali dela.
9. Prevoznik je fizična ali pravna oseba, ki se poklicno ukvarja s prevozom potnikov po kopenski, zračni ali vodni poti.
10. Napoteni delavec je tujec, ki je v delovnem razmerju pri tujem delodajalcu v času izvajanja pogodbene storitve na ozemlju Republike Slovenije in zanj tuj delodajalec plačuje prispevke za socialno zavarovanje.
11. Rezident za daljši čas je tujec, ki ni državljan EU in ima v državi članici Evropske unije dovoljenje za stalno ali dolgotrajno prebivanje, izdano z veljavnostjo najmanj pet let na predpisanem obrazcu Evropske unije o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav, na katerem je pri vrsti dovoljenja označeno, da je rezident za daljši čas.
12. Državljan EU je tujec z državljanstvom druge države članice Evropske unije.
13. Tretja država je vsaka država, ki ni članica Evropske unije.
14. Raziskovalna organizacija je pravna oseba javnega ali zasebnega prava, ki izpolnjuje pogoje za izvajanje raziskovalne in razvojne dejavnosti, določene s predpisi, ki urejajo raziskovalno in razvojno dejavnost v Republiki Sloveniji, in lahko sklepa sporazume o gostovanju s tujimi raziskovalci v skladu s predpisi, ki urejajo raziskovalno in razvojno dejavnost v Republiki Sloveniji.
15. Raziskovalec je tujec, ki ni državljan EU, z doktoratom ali z ustreznimi visokošolskimi kvalifikacijami, ki omogočajo vpis v programe doktorskih študijev, ki ga raziskovalna organizacija izbere za izvajanje raziskovalnega dela.
16. Visokošolski zavodi so univerze, fakultete, umetniške akademije in visoke strokovne šole v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
17. Visokošolski učitelj je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
18. Visokošolski sodelavec je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
19. Višješolski zavodi oziroma višje strokovne šole so javne ali zasebne šole v skladu z zakonom, ki ureja višje strokovno izobraževanje.
20. Višješolski predavatelj je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja višje strokovno izobraževanje.
21. Sporazum o gostovanju je sporazum med raziskovalcem iz tretje države in raziskovalno organizacijo oziroma sporazum med visokošolskim zavodom in visokošolskim učiteljem ali visokošolskim sodelavcem oziroma sporazum med višješolskim zavodom in višješolskim predavateljem, s katerim se raziskovalec zaveže, da si bo prizadeval dokončati raziskovalno dejavnost, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali višješolski predavatelj, da bo opravil pedagoško delo, raziskovalna organizacija pa se zaveže, da bo v ta namen gostila raziskovalca, visokošolski ali višješolski zavod pa se zaveže, da bo v ta namen gostil visokošolskega učitelja, visokošolskega sodelavca oziroma višješolskega predavatelja.
22. Žrtev trgovine z ljudmi je tujec, ki ni državljan EU, in je bil zaradi prostitucije ali drugih oblik spolnih zlorab, prisilnega dela, suženjstva, služabništva ali trgovine s človeškimi organi, tkivi ali krvjo kupljen, prevzet, nastanjen, prepeljan, prodan, izročen ali je bilo z njim kako drugače razpolagano.
23. Garant je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji ali fizična oseba s prijavljenim stalnim ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki med bivanjem tujca v Republiki Sloveniji z garantnim pismom jamči za kritje vseh stroškov, nastalih v zvezi z bivanjem in nastanitvijo tujca v Republiki Sloveniji in vrnitvijo in odstranitvijo tujca v matično državo.
24. Garantno pismo je dokument, s katerim državljan tretje države v postopku izdaje vizuma dokazuje namen bivanja v Republiki Sloveniji, nastanitev in zadostna sredstva za pre-življanje med bivanjem v Republiki Sloveniji in za vrnitev v matično državo.
25. Diplomatsko predstavništvo je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom veleposlanika, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih z dne 18. aprila 1961 in Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.
26. Konzulat je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom poklicnega konzularnega funkcionarja, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.

27. Žrtev nezakonitega zaposlovanja je mladoletni tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo in tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo v posebno izkoriščevalskih delovnih pogojih, kot jih določa zakon, ki ureja preprečevanje zaposlovanja in dela na črno.
28. Modra karta EU je dovoljenje za začasno prebivanje zaradi visokokvalificirane zaposlitve z oznako »modra karta EU«, ki ga izda država članica Evropske unije za visokokvalificirano zaposlitev tujcu, ki ni državljan EU in imetniku omogoča, da vstopi, prebiva in dela v državi članici Evropske unije.
29. Visokokvalificirana zaposlitev je zaposlitev državljana tretje države, kot jo za namen pridobitve modre karte EU opredeljuje zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev v Republiki Sloveniji.
30. Prostovoljni odhod pomeni prostovoljno izpolnitev obveznosti vrnitve tujca v skladu s tem zakonom.
31. Nevarnost pobega pomeni, da obstajajo okoliščine, ki jih določa ta zakon, zaradi katerih se domneva, da bi se državljan tretje države, ki je v postopku vrnitve, vrnitvi lahko izognil.
32. Odstranitev pomeni vrnitev tujca v državo izvora, državo tranzita, drugo tretjo državo, ki ga je pripravljena sprejeti, ali v državo članico Evropske unije, v kateri izpolnjuje pogoje za prebivanje.
33. Premestitev znotraj gospodarske družbe pomeni začasno napotitev zaradi opravljanja poklicne dejavnosti ali usposabljanja tujca, ki ni državljan EU, iz gospodarske družbe s sedežem v tretji državi, ki ima pred in med premestitvijo s tujcem sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji ter kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev med povezano družbo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije in povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.
34. Oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, je tujec, ki ni državljan EU, ki prebiva in je zaposlen v tretji državi in je premeščen v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.
35. Subjekt gostitelja je gospodarska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, v katero je tujec premeščen v okviru premestitve znotraj povezanih družb.
36. Povezane družbe so gospodarske družbe, določene z zakonom, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.
37. Vodstveni delavec je tujec, ki ni državljan EU, ki zaseda vodstveno mesto v subjektu gostitelju, za kar se šteje mesto, ki zahteva vodenje gospodarske družbe ali njenega dela in nadzor nad delom drugih nadzornih, strokovnih ali poslovnih delavcev ter omogoča neposredni ali posredni vpliv na kadrovske zadeve.
38. Strokovnjak je tujec, ki ni državljan EU, s posebnim znanjem in poklicnimi izkušnjami, ki so bistvene na področju izvajanja registriranih dejavnosti v subjektu gostitelju, v katerega je premeščen.
39. Zaposleni na usposabljanju je tujec, ki ni državljan EU, z najmanj visokošolsko izobrazbo, ki je v subjektu gostitelja premeščen zaradi poklicnega razvoja ali plačanega usposabljanja v poslovnih tehnikah ali metodah.
40. Sezonski delavec je tujec, ki ni državljan EU, s stalnim prebivališčem v tretji državi, ki v Republiki Sloveniji opravlja sezonsko delo, kot je to opredeljeno v zakonu, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.
41. Žrtev družinskega nasilja je tujec, ki ni državljan EU, in je žrtev nasilja v družini, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje nasilja v družini.
42. Pripravnik je tujec, ki ni državljan EU, z doseženo stopnjo višješolske oziroma visokošolske izobrazbe oziroma tujec, ki je vključen v študijski program, ki mu omogoča pridobitev stopnje višješolske oziroma visokošolske izobrazbe, in je bil sprejet na ozemlje Republike Slovenije v okviru programa opravljanja pripravništva, da bi pridobil znanje, prakso in izkušnje v poklicnem okolju.
43. Prostovoljec je tujec, ki ni državljan EU in je bil sprejet na ozemlje Republike Slovenije z namenom opravljanja prostovoljskega dela, kot ga določa zakon, ki ureja prostovoljstvo.
44. Evropska potna listina za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav je potna listina, ki se izda državljanu tretje države, ki je v postopku odstranitve in si ne more ali si noče pridobiti potne ali potni listini enakovredne listine države, katere državljan je.
45. Nezakonito prebivanje pomeni prisotnost tujca na ozemlju Republike Slovenije, ki ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več pogojev za vstop ali prebivanje v skladu z Zakonikom o schengenskih mejah oziroma določbami tega zakona.

3. člen **(področje uporabe)**

- (1) Določbe tega zakona veljajo za vse tujce, če ni z zakonom drugače določeno.
- (2) Za osebe brez državljanstva se v primerih, ko so določbe Konvencije o pravnem položaju oseb brez državljanstva (Uradni list RS – MP, št. 9/92) za njih ugodnejše, uporabljajo določbe te konvencije.
- (3) V primerih, ko se za tujce po zakonu zahteva uveljavitev načela vzajemnosti, se osebam brez državljanstva ta pogoj lahko oprusti, če prebivajo v Republiki Sloveniji najmanj tri leta.
- (4) Ta zakon se ne uporablja za tujce, ki so zaprosili za mednarodno zaščito (prosilci za mednarodno zaščito) in za tujce, ki jim je bila v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita, razen če ni z zakonom drugače določeno.
- (5) Ta zakon se ne uporablja za osebe, ki imajo v Republiki Sloveniji začasno zatočišče po zakonu, s katerim se ureja začasno zatočišče, in osebe, ki jim je priznana začasna zaščita po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb, razen če ni z zakonom drugače določeno.
- (6) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za osebe, ki so po mednarodnem pravu upravičene do privilegijev ali imunitet.
- (7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, pa se določbe tega zakona lahko izjemoma in le s predhodnim soglasjem ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, uporabijo za osebe, ki so po mednarodnem pravu upravičene do privilegijev ali imunitet, če uporaba tega zakona ni v nasprotju s prevzetimi mednarodnimi

obveznostmi in načelom vzajemnosti. V tem primeru se ta zakon lahko uporabi samo v obsegu, ki ne nasprotuje prevzetim mednarodnim obveznostim in načelu vzajemnosti.

(8) V primeru dvoma glede obstoja in obsega privilegijev ali imunitet ter vzajemnosti daje pojasnilo ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Drugi organi državne uprave so vezani na pojasnilo ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

12. člen **(nedovoljen vstop v Republiko Slovenijo)**

Za nedovoljen vstop tujca v Republiko Slovenijo se šteje, če:

- se izogne mejni kontroli na mejnem prehodu, ko ta obratuje;
- se izogne mejni kontroli izven območja mejnega prehoda ali na mejnem prehodu, ko ta ne obratuje;
- pri vstopu v Republiko Slovenijo uporabi tuje, ponarejene ali kako drugače spremenjene potne in druge listine, ki so potrebne za vstop, ali organom mejne kontrole navede lažne podatke ali namenoma zamolči podatke o spremenjenem osebnem imenu oziroma izdani novi listini v času razpisanega veljavnega ukrepa v Schengenskem informacijskem sistemu ali nacionalnih evidencah;
- vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji v nasprotju s 7. in 8. členom tega zakona;
- vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji, čeprav še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo.

20. člen **(izdaja vizuma za dolgoročno bivanje)**

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se lahko izda tujcu:

- ki je družinski član državljana EU in tujcu, ki je družinski član slovenskega državljana in namerava v Republiko Slovenijo prebivati zaradi združitve družine z državljanom EU oziroma s slovenskim državljanom, če za vstop v Republiko Slovenijo potrebuje vizum;
- ki je imetnik diplomatskega ali službenega potnega lista in ki namerava v Republiko Slovenijo prebivati zaradi opravljanja mandata v diplomatskem predstavništvu ali konzulatu druge države oziroma mednarodni organizaciji, ki ima sedež v Republiko Sloveniji in njegovim družinskim članom, kot jih določa 47. člen tega zakona, razen če je z mednarodnim sporazumom določeno drugače;
- zaradi udeležbe ali sodelovanja na tečaju ali drugih podobnih oblikah izobraževanja ali izpopolnjevanja, zaradi katerih tujec ne potrebuje dovoljenja za prebivanje zaradi študija, če tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja ali izpopolnjevanja trajajo najmanj 20 ur mesečno in če predloži potrdilo o sprejemu na tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja ter potrdilo o plačilu, če so tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja, plačljive;
- zaradi obstoja gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;
- ki je visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalec zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja ali znanosti, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;
- ki je umetnik ali kulturni delavec, zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju kulture, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;
- ki je športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec in ki ima sklenjeno pogodbo o treniranju, pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiko Sloveniji;
- je kot poročevalec za tuje medije ali kot tuj dopisnik akreditiran v Republiko Sloveniji;
- ki bo v Republiko Sloveniji opravljal duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti in tujcu, ki bo organiziral oziroma vodil karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se vizum za dolgoročno bivanje lahko izda tudi tujcu, ki že biva v Republiko Sloveniji in ki za vstop v Republiko Slovenijo ni potreboval vizuma, dovoljen čas bivanja v Republiko Sloveniji iz drugega odstavka 14. člena tega zakona pa mora podaljšati, zaradi:

- nujnega bolnišničnega zdravljenja;
- smrti ali hujše bolezni družinskega člana, ki prebiva v Republiko Sloveniji;
- naravne nesreče;
- nujnega podaljšanja poslovnega obiska, ki je posledica nepredvidljivih okoliščin, da se prepreči nastanek večje gospodarske škode ali da se preprečijo škodljive posledice za okolje;
- nujne udeležbe v postopku pred državnim organom Republike Slovenije.

(3) Prošnjo za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje iz prejšnjega odstavka mora tujec vložiti pred potekom dovoljenega 90 dnevnega bivanja v Republiko Sloveniji pri ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve.

(4) Minister, pristojen za gospodarski razvoj in tehnologijo, izda pravilnik, s katerim predpiše kriterije za ugotavljanje obstoja gospodarskega interesa iz četrte alineje prvega odstavka tega člena.

26. člen **(zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje)**

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se tujcu ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 22. člena tega zakona;

- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo bival na ozemlju Republike Slovenije;
 - je tujcu izrečen ukrep prepovedi vstopa v državo;
 - se na vabilo pristojnega organa pri njem ne zgleda osebno;
 - obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti vizuma za dolgoročno bivanje ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;
 - obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
 - obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;
 - obstajajo resni razlogi za domnevo, da utegne biti tujec v času svojega bivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;
 - se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, ali z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
 - se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje zavrnjena izdaja vizuma ali dovoljenja za prebivanje ali mu je bil vizum ali dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali drugih držav članic EU ali EGP ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici EU ali EGP povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
 - je podano negativno mnenje policije;
 - je očitno, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve vizuma za dolgoročno bivanje;
 - tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji, razen v primerih iz drugega odstavka 20. člena tega zakona;
 - se ugotovi, da je bilo katero od dokazil o izpolnjevanju pogojev za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje prirejeno ali ponarejeno;
 - je tujec namenoma navedel napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje.
- (2) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz šeste in sedme alinee prejšnjega odstavka ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi ter podatkov o vloženih pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravnomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.
- (3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz šeste in sedme alinee prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi prejetih podatkov pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav, ki jih posreduje diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat druge države.

37. člen **(enotno dovoljenje za prebivanje in delo)**

- (1) Enotno dovoljenje za prebivanje in delo (v nadaljnjem besedilu: enotno dovoljenje) je dovoljenje za začasno prebivanje in delo, ki tujcu omogoča da vstopi, prebiva in dela v Republiki Sloveniji.
- (2) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje in delo, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste ali dvanajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja.
- (3) Prvo enotno dovoljenje se tujcu izda za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar ne dlje od enega leta.
- (4) Enotno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se po poteku veljavnosti lahko podaljša, če tujec ali njegov delodajalec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek prejšnjega člena, in so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena, za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar največ za dve leti.
- (5) Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko v času njegove veljavnosti zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih, na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pisno odobritev o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni organ soglasje pridobi po uradni dolžnosti. Prošnji za podajo soglasja je potrebno priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.
- (6) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev izdaje pisne odobritve.

Če soglasje k pisni odobritvi ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za pisno odobritev z odločbo zavrne.

(7) Enotno dovoljenje se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »enotno dovoljenje za prebivanje in delo«.

37.b člen

(enotno dovoljenje zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba po enoletnem neprekinjenem zakonitem prebivanju v Republiki Sloveniji, razen če gre za tujca, ki je vpisan v poslovni register kot oseba, ki bo opravljala samostojno poklicno dejavnost, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje dela kot samozaposlena oseba ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba.

(2) Glede postopka izdaje enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, se smiselno uporabljajo določbe 37. in 37.a člena tega zakona.

38.c člen

(prebivanje družinskega člana raziskovalca in njegova mobilnost)

(1) Za družinskega člana tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, izdanega v Republiki Sloveniji na podlagi 38. člena tega zakona, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(2) Glede izdaje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, imetnika dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, izdanega na podlagi prejšnjega člena, se smiselno uporabljajo določbe 42. člena tega zakona, če s tem zakonom ni določeno drugače.

(3) Družinskemu članu tujca iz prejšnjega odstavka, ki ima v drugi državi članici Evropske unije izdano dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca in je v tej državi članici z raziskovalcem tudi prebival, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če:

- so izpolnjeni pogoji, določeni v tretjem odstavku 33. člena tega zakona;
- ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona;
- je dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, izdano v drugi državi članici Evropske unije, veljavno v času odločanja o prošnji.

(4) Družinski član tujca, imetnika dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, ki v Republiki Sloveniji izvaja kratkotrajno premestitev, lahko prebiva v Republiki Sloveniji v obdobju kratkotrajne premestitve raziskovalca, če:

- so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;
- je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obveščen (uradno obvestilo) o nameravanem prebivanju družinskega člana raziskovalca v Republiki Sloveniji;
- je dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, veljavno za obdobje nameravanega prebivanja;
- predloži dokazilo, da je z raziskovalcem prebival v državi članici Evropske unije, ki je raziskovalcu prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, kot njegov družinski član;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(5) Pristojni organ družinskemu članu tujca iz prejšnjega odstavka tega člena ne dovoli prebivanja, če niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka. Glede postopka obveščanja o nameravanem prebivanju družinskega člana in ravnanja v primeru, ko pristojni organ družinskemu članu ne dovoli prebivanja v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo določbe četrtega in petega odstavka 38.a člena tega zakona.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca iz prvega odstavka tega člena se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »družinski član raziskovalca«.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca iz drugega in tretjega odstavka tega člena se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »družinski član raziskovalca – mobilnost«.

(8) Pristojni organ prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati raziskovalno dejavnost, obravnava istočasno kot prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela na podlagi 38. ali 38.b člena tega zakona, če je prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, ki namerava opravljati raziskovalno dejavnost v Republiki Sloveniji, vložena istočasno. Pristojni organ družinskemu članu raziskovalca iz tretjega odstavka tega člena, ki ob vložitvi prošnje zakonito prebiva na območju Republike Slovenije, izda potrdilo o vloženi prošnji za

izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(9) Družinski član tujca iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, ki mu je dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, mora pri vstopu v Republiko Slovenijo poleg veljavnega dovoljenja za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, in veljavne potne listine, v primeru kratkotrajne premestitve raziskovalca predložiti tudi kopijo uradnega obvestila iz druge alineje četrtega odstavka tega člena, v primeru dolgotrajne premestitve raziskovalca pa dokazilo o tem, da spremlja raziskovalca oziroma da se mu bo pridružil.

39. člen

(enotno dovoljenje zaradi visokokvalificirane zaposlitve – modra karta EU)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republikli Sloveniji zaradi visokokvalificirane zaposlitve, se lahko izda modra karta EU, če ima veljavno potno listino, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja v Republikli Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, če pristojni organ poda soglasje k izdaji modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega člena in iz druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Modra karta EU se izda za čas dveh let, v primeru, da je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajše obdobje, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za dve leti.

(3) Modra karta EU se lahko podaljša z veljavnostjo treh let, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, če je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajši čas, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za tri leta. Prošnjo za podaljšanje modre karte EU lahko vloži tujec ali delodajalec pri pristojnem organu v Republikli Sloveniji, pred potekom njene veljavnosti.

(4) Tujec, ki ima modro karto EU, lahko v prvih dveh letih zakonite zaposlitve zamenja delodajalca ali zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja za zamenjavo delodajalca ali zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pisno odobritev o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zamenjavi delodajalca izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni organ soglasje pridobi po uradni dolžnosti. Prošnjo za izdajo soglasja je potrebno priložiti dokazila iz četrtega odstavka 40. člena tega zakona ter dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(5) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev izdaje pisne odobritve. Če soglasje k pisni odobritvi ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delodajalca ali delovnega mesta pri istem delodajalcu z odločbo zavrne.

(6) Po prvih dveh letih zakonite zaposlitve lahko imetnik modre karte EU zamenja delodajalca brez pisne odobritve pristojnega organa za izdajo modre karte EU, vendar mora pred zamenjavo delodajalca pristojnemu organu pisno sporočiti, da bo zamenjal delodajalca.

(7) Modra karta EU se izda v obliki v skladu s 58. členom tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »modra karta EU«.

40. člen

(pristojnost in postopek za izdajo modre karte EU)

(1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec mora prošnjo za izdajo prve modre karte EU vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, delodajalec pa lahko prošnjo vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republikli Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU vloži tujec delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdane modre karte EU. Pooblastilo tujca delodajalcu ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje modre karte EU.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko tujec, ki zakonito prebiva v Republikli Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in ki že ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi z delodajalcem, vloži prošnjo za izdajo prve modre karte EU tudi pri pristojnem organu v Republikli Sloveniji. Tujec lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prve modre karte EU mora tujec ali njegov delodajalec vložiti pri pristojnem organu v Republikli Sloveniji v roku 30 dni od dneva vstopa tujca v Republiklo Slovenijo.

(3) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prve modre karte EU pri pristojnem organu v Republikli Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve na ozemlju Republike Slovenije. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje modre karte EU, je lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje modre karte EU zaposlen v Republikli Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prve modre karte EU pri pristojnem organu v Republikli Sloveniji, se prva modra karta EU, odločba o zavrnitvi izdaje

prve modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje prve modre karte EU, vroči pri organu, ki je prvo modro karto EU, odločbo o zavržitvi izdaje prve modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje izdal.

(4) Prošnji mora tujec ali njegov delodajalec priložiti veljavno potno listino ali overjeno kopijo veljavne potne listine, pogodbo o zaposlitvi, dokazilo o ustreznem zdravstvenem zavarovanju in dokazilo o izobrazbi.

(5) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju modre karte EU. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU. Pristojni organ začne s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje modre karte EU iz prejšnjega člena še pred podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU.

(6) Če soglasje k izdaji modre karte EU ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU zavrne.

41. člen

(prebivanje imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije)

(1) Tujcu z veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki je na podlagi veljavne modre karte EU na njenem ozemlju prebival zadnjih 18 mesecev, se lahko izda modra karta EU, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 39. člena tega zakona.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje prebiva 30 dni od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora tujec ali njegov delodajalec pred potekom dovoljenega prebivanja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, na območju katerega prebiva, zaprositi za izdajo modre karte EU. Za izdajo modre karte EU lahko tujec ali njegov delodajalec zaprosi tudi pred prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima tujec izdano modro karto EU, delodajalec pa tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če je prošnja vložena pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije, lahko tujec vstopi v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnji, o čemer mora po prihodu v Republiko Slovenijo obvestiti pristojni organ za odločitev o prošnji. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji in o vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, pristojni organ oziroma diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Izdana modra karta EU, odločba o zavržitvi izdaje modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje modre karte EU, se tujcu, ki že prebiva na območju Republike Slovenije, vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) O odločitvi o prošnji za izdajo modre karte EU iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je modro karto EU izdala.

42. člen

(družinski člani imetnika modre karte EU)

(1) Za družinskega člana tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi modre karte EU, izdane v Republiki Sloveniji, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(2) Družinski član imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije, ki ima v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU in je v tej državi članici z imetnikom modre karte EU tudi prebival, lahko v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi veljavnega dovoljenja za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanega v drugi državi članici Evropske unije 30 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želi v Republiki Sloveniji prebivati dlje, mora imetnik modre karte EU pred potekom dovoljenega prebivanja družinskega člana pri pristojnem organu, na območju katerega družinski član prebiva, zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU. Prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona ter dovoljenje za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanega v drugi državi članici Evropske unije. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ družinskemu članu imetnika modre karte EU izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU lahko imetnik modre karte EU zaprosi tudi pred prihodom družinskega člana v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima družinski član izdano dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU. Če je prošnja vložena pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, lahko družinski član imetnika modre karte EU vstopi v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnji, o čemer mora po prihodu v Republiko Slovenijo obvestiti pristojni organ za odločitev o prošnji. O vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini, družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje iz prejšnjega odstavka se izda in podaljšuje za enako časovno obdobje, kot se izda in podaljšuje modra karta EU imetniku karte.

(4) Za družinske člane imetnika modre karte EU, ki so njegovi družinski člani postali za tem, ko je zapustil drugo državo članico Evropske unije, v kateri je prebival kot imetnik modre karte EU, se uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(5) O odločitvi o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je izdala dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU.

43. člen

(ponovni sprejem imetnika modre karte EU in njegovih družinskih članov po poteku veljavnosti dovoljenj)

(1) Imetniku modre karte EU in njegovim družinskim članom, ki so Republiko Slovenijo zapustili v času veljavnosti modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanih v Republiki Sloveniji, z namenom prebivanja v drugi državi članici Evropske unije zaradi visokokvalificirane zaposlitve, in v drugi državi članici Evropske unije modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU niso pridobili, ob vstopu v Republiko Slovenijo pa nimajo več veljavne modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU v Republiki Sloveniji, Republika Slovenija dovoli vstop v državo.

(2) Nekdanji imetnik modre karte EU in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka se morajo v roku petih dni od dneva vstopa v državo zglasiti pri upravni enoti, na območju katere prebivajo, ali pri upravni enoti, ki je izdala modro karto EU iz prejšnjega odstavka, katere veljavnost je potekla. Upravna enota nekdanjemu imetniku modre karte EU zaradi iskanja nove visokokvalificirane zaposlitve in njegovim družinskim članom izda posebno potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje za čas treh mesecev od dneva izdaje potrdila.

(3) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko pred potekom dovoljenega bivanja zase in za družinske člane pri upravni enoti, na območju katere prebiva, vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu in družinskim članom izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji.

44. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija)

(1) Tujcu, ki je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe, opravlja strokovno izpopolnjevanje, praktično usposabljanje, specializacijo ali sodeluje v mednarodni študijski izmenjavi v ustreznih izobraževalnih organizacijah v Republiki Sloveniji in izpolnjuje ostale pogoje za izdajo dovoljenja po tem zakonu, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona se upoštevajo tudi sredstva, ki jih izobraževalna organizacija nameni tujcu. Izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji, se lahko dokazuje tudi s pisno izjavo študentovih staršev oziroma zakonitega zastopnika o tem, da ga bodo v času študija oziroma izobraževanja preživljali, če so ga starši po pravu države, katere državljan je, dolžni preživljati. Na enak način izpolnjevanje tega pogoja dokazujejo tudi tujci iz 44.a člena tega zakona.

(2) Tujcu iz prejšnjega odstavka se izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas študija, izobraževanja, strokovnega izpopolnjevanja, praktičnega usposabljanja, specializacije ali sodelovanja v mednarodni študijski izmenjavi v ustreznih izobraževalnih organizacijah v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od enega leta. Če študij, izobraževanje, strokovno izpopolnjevanje, praktično usposabljanje, specializacija ali sodelovanje v mednarodni študijski izmenjavi traja daljši čas od enega leta, se dovoljenje podaljšuje za največ eno leto, vendar ne dlje kot traja študij, izobraževanje, strokovno izpopolnjevanje, praktično usposabljanje, specializacija ali mednarodna študijska izmenjava.

(3) Kot ustrezno dokazilo o sprejemu, opravljanju ali sodelovanju iz prvega odstavka tega člena se šteje dokazilo o sprejemu v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe oziroma dokazilo o opravljanju strokovnega izpopolnjevanja, specializacije ali praktičnega usposabljanja, ki ga izda izobraževalna organizacija, na katero je tujec sprejet, oziroma potrdilo o sprejemu državnega organa, ki je pristojen za izvajanje mednarodne pogodbe ali je dajalec štipendije, oziroma potrdilo o sprejemu, ki ga izda od države pooblaščen organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa.

(4) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko vloži tujec ali izobraževalna organizacija iz prvega odstavka tega člena. Tujec mora prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, razen v primeru in ob pogojih, določenih v šestem odstavku tega člena, ko lahko prošnjo vloži tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Izobraževalna organizacija lahko vloži prošnjo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja vloži izobraževalna organizacija, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se ji vročiti izdano dovoljenje. Pooblastilo tujca izobraževalni organizaciji ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje. Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija obravnavajo prednostno.

(5) Tujec, ki ima v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija, se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v predpisih, ki urejajo delovna razmerja in delo študentov.

(6) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali vizuma D, ki ga izda pristojni organ druge države članice Evropske unije zaradi študija, in ki predloži dokazilo

o sprejemu na študij, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka mora prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega prebivanja v Republiki Sloveniji. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano potrdilo dovoljuje tujcu prebivanje v Republiki Sloveniji zaradi študija. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrnjenju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(8) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »študent«. Za tujca, ki študira v Republiki Sloveniji v okviru posebnega programa Evropske unije ali večstranskih programov, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v okviru sporazuma, med dvema ali več priznanimi višješolskimi oziroma visokošolskimi zavodi, se v opombi navede ta posebni program ali sporazum, če je naziv programa ali sporazuma predolg za zapis na kartici, pa se navedejo kratice držav članic, iz katerih izhajajo podpisniki sporazuma.

(9) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se prvo dovoljenje za začasno prebivanje študentu, ki v Republiki Sloveniji opravlja študij v okviru posebnega programa Evropske unije ali večstranskih programov, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali na podlagi sporazuma med dvema ali več višješolskimi oziroma visokošolskimi zavodi, ob izpolnjevanju pogojev, določenih v tem členu, izda za obdobje dveh let oziroma za čas trajanja študija, če je ta krajši.

44.a člen (mobilnost študentov)

(1) Tujec, ki ima veljavno dovoljenje za prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, in ki sodeluje v programih Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v sporazumu med dvema ali več višješolskimi oziroma visokošolskimi organizacijami, lahko opravi del študija na višješolskem ali visokošolskem zavodu v Republiki Sloveniji in trajanju največ 360 dni, če:

- izpolnjuje pogoje iz 33. člena tega zakona;
- je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obveščen (uradno obvestilo) o nameravanem študiju v Republiki Sloveniji, v skladu z določbo drugega odstavka tega člena;
- predloži dokazilo o sprejemu na višješolski oziroma visokošolski zavod v Republiki Sloveniji, iz katerega izhaja predvideno trajanje študija;
- ima dovoljenje za prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala druga država članica, veljavno ves čas nameravanega prebivanja in študija v Republiki Sloveniji;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz prve, tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje 55. člena tega zakona.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, višješolski oziroma visokošolski zavod iz države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi študija, ali višješolski oziroma visokošolski zavod iz Republike Slovenije, v katerem bo študent opravil del študija (obvestitelj), mora pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obvestiti (uradno obvestilo) o nameravani mobilnosti tujca, takoj ko je znano, da bo tujec del študija opravil v Republiki Sloveniji, vendar pred nameravanim vstopom tujca v Republiko Slovenijo. Uradnemu obvestilu je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prve, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka, pri čemer se glede podaje uradnega obvestila in njegovih dopolnitev smiselno uporabljata četrta in peti stavek tretjega odstavka 38. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ tujcu ne dovoli prebivanja in študija v Republiki Sloveniji, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;
- tujec v predvidenem obdobju mobilnosti doseže najdaljše dovoljeno 360-dnevno prebivanje v Republiki Sloveniji v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(4) Če pristojni organ tujcu ne dovoli prebivanja in študija v Republiki Sloveniji, nemudoma, najpozneje pa v 30 dneh od prejema popolnega uradnega obvestila, izda odločbo, s katero zavrne nameravano mobilnost študenta v Republiki Sloveniji. Odločba pristojnega organa, s katero se zavrne nameravana mobilnost v Republiki Sloveniji, se vroči tujcu in obvestitelju iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ o zavrnitvi mobilnosti preko nacionalne kontaktne točke obvesti tudi pristojni organ države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija. Glede ravnanja v primeru, ko pristojni organ tujcu ne dovoli prebivanja in študija v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo določbe petega odstavka 38.a člena tega zakona.

(5) Če pristojni organ ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, tujcu izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja študija. Dovoljenje se izda v obliki iz 58. člena tega zakona za čas njegove mobilnosti, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »študent – mobilnost« in v opombi navede posebni program ali sporazum iz prvega odstavka tega člena, v katerem študent sodeluje, če je naziv programa ali sporazuma predolg za zapis na kartici, pa se navedejo kratice držav članic, iz katerih so podpisniki programa ali sporazuma.

(6) Za tujca, ki ima veljavno dovoljenje za prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, ki ne sodeluje v programih Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v sporazumu med dvema ali več višješolskimi oziroma visokošolskimi zavodi, in namerava del študija opraviti na višješolskem oziroma visokošolskem zavodu v Republiki Sloveniji, se za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija uporabljajo določbe 44. člena tega zakona.

(7) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki mu je dovoljenje za prebivanje zaradi študija prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, mora pri vstopu v Republiko Slovenijo poleg veljavnega dovoljenja za prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala država članica Evropske

unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, in veljavne potne listine predložiti tudi kopijo uradnega obvestila iz druge alineje prvega odstavka tega člena.

45. člen **(enotno dovoljenje za napotene delavce)**

(1) Tujcu, ki je s strani delodajalca s sedežem izven Republike Slovenije, pri katerem je zaposlen, za omejen čas napoten na delo v Republiko Slovenijo zaradi izvajanja čezmejnih storitev ali na usposabljanje v gospodarsko družbo v Republiki Sloveniji, se lahko izda enotno dovoljenje za napotene delavce, če ima tujec veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je v državi, iz katere je napoten, socialno zavarovan, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za napotene delavce, če je soglasje pogoj za izdajo enotnega dovoljenja, in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Socialno zavarovanje v državi, iz katere je tujec napoten, mora vključevati tudi zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, ali pa mora imeti tujec ustrezno zdravstveno zavarovanje v Republiki Sloveniji.

(2) Prvo enotno dovoljenje za napotene delavce se izda za čas trajanja v pogodbi določenih del oziroma za čas programa usposabljanja, vendar ne dlje od enega leta. Če iz upravičenih razlogov pogodbe, na podlagi katere je tujec napoten, ali usposabljanja ni mogoče realizirati v roku, se enotno dovoljenje za napotene delavce tujcu iz prejšnjega odstavka podaljša na podlagi predhodno pridobljenega soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(3) Prvo enotno dovoljenje se v primeru izvajanja storitev, ki so posebnega pomena za državo, lahko izda tudi za obdobje, daljše od enega leta, o čemer odloči organ, pristojen za izdajo enotnega dovoljenja, na podlagi odločitve ministrstva, pristojnega za delo, v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(4) Glede pristojnosti in postopka izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja za napotene delavce se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona.

(5) Enotno dovoljenje za napotene delavce se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »napoteni delavec«.

45.e člen **(prebivanje družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe)**

(1) Za družinskega člana tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.b člena tega zakona, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(2) Glede izdaje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, imetnika enotnega dovoljenja za osebo premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.d člena tega zakona, se smiselno uporabljajo določbe 42. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe, obravnava istočasno kot prošnjo za izdajo dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe na podlagi 45.b ali 45.d člena tega zakona, če se prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe, predloži istočasno.

47. člen **(združitev družine in pravica do celovitosti družine)**

(1) Tujcu, ki prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, in tujcu, ki v Republiki Sloveniji zadnji dve leti prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci. Tujcu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela ali kot dnevni delovni migrant, se pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, ne prizna. V dveletni rok veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje se šteje tudi čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi potrdila o vloženi prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje. Brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja lahko združuje družinske člane tujec, imetnik modre karte EU, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav, višjega in visokega šolstva, tujec, ki ima izdano dovoljenje za prebivanje na podlagi 38.b člena tega zakona, tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, na podlagi 45.b in 45.d člena tega zakona, in tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje, če je to v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa. Pravica do združitve tujca z mladoletnim neporočenim otrokom tujca ali mladoletnim neporočenim otrokom zakonca, partnerja v partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna brez omejitev glede dolžine prebivanja otrokovih staršev ali otrokovega skrbnika v Republiki Sloveniji in veljavnosti njihovega dovoljenja, če imata oba starša oziroma skrbnik izdano dovoljenje za začasno

prebivanje v Republiki Sloveniji oziroma če ima dovoljenje za začasno prebivanje tisti izmed staršev, ki mu je otrok zaupan v varstvo in vzgojo, če starša ne živita skupaj ali če ima otrok samo enega izmed staršev. Če otrokov starš ali skrbnik v primerih iz prejšnjega stavka prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za mladoletnega neporočenega otroka vloži pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, lahko otrok prstne odtise da pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, ki lahko njegovemu staršu ali skrbniku dovoljenje za začasno prebivanje, odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka ali in sklep o zavrnjenju prošnje tudi vroči.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki lahko združuje družinske člane, lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za svoje družinske člane vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) Za družinske člane tujca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci tujca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- starši mladoletnega tujca, s katerim je pred prihodom v Republiko Slovenijo prebival v družinski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši tujca, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, katere je tujec, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika tujca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu.

(5) Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se izda in podaljšuje na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena, ki mora priložiti dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje tistih družinskih članov, ki nameravajo prebivati v državi, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstveno prejemke. Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se lahko na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda, če polnoletni družinski član izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na vstopni ravni (A1 po Skupnem evropskem jezikovnem okviru), kar dokaže s spričevalom o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine. Obvezni preizkus znanja slovenskega jezika na vstopni ravni se opravi pred strokovno komisijo, ki jo imenuje Vlada Republike Slovenije. Šteje se, da polnoletni družinski član izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na vstopni ravni, če je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku, ali je končal šolanje na kateri koli stopnji v Republiki Sloveniji ali je končal osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah ali če je starejši od 60 let. Pogoj znanja slovenskega jezika na vstopni ravni izpolnjuje tudi polnoletni družinski član, ki je nepismen, se pa govorno sporazumeva v slovenščini, kar dokaže s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenščini na vstopni ravni. Pogoja znanja iz slovenskega jezika na vstopni ravni ni treba izpolnjevati polnoletnemu družinskemu članu v primerih iz četrtega stavka prvega odstavka tega člena, polnoletnemu družinskemu članu, ki zaradi okvar zdravja, ki onemogočajo sporazumevanje, ni sposoben opraviti izpita v zahtevani obliki. Dokaz o izpolnjevanju tega pogoja ob zatrjevanem dejanskem stanju nezmožnosti opravljanja izpita se izvede z izvedencem. Stroški, ki nastanejo zaradi izvedbe tega dokaza, so breme tujca.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine se družinskemu članu tujca, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, izda z veljavnostjo, kot velja njegovo dovoljenje oziroma do poteka veljavnosti njegovega dovoljenja, vendar ne dlje kot za eno leto, podaljšuje pa za enako časovno obdobje, kot velja njegovo dovoljenje za začasno prebivanje, vendar ne dlje kot za dve leti. Družinskemu članu se lahko dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine podaljša tudi v primeru, če ima tujec, s katerim se družinski član združuje, izdano dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo, krajšo od enega leta. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu imetnika modre karte EU izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot velja njegova modra karta EU. Dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana tujca, ki je kot imetnik modre karte EU pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, se izda in podaljšuje z veljavnostjo treh let. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, izda z veljavnostjo enega leta, podaljšuje pa z veljavnostjo do dveh let. Mladoletnim neporočenim otrokom tujca ali njegovega zakonca ali partnerja v partnerski zvezi oziroma partnerski skupnosti ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti in staršem mladoletnega tujca se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine ne more izdati ali podaljšati za daljši čas od otrokove polnoletnosti.

(7) Družinskim članom tujca se, če izpolnjujejo z zakonom določene pogoje, izda dovoljenje za prebivanje kot nevezano dovoljenje.

(8) Pristojni organ lahko družinskemu članu tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša dovoljenje za prebivanje tudi v primeru, če je tujec umrl ali če je zakonska skupnost, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. Navedeno dovoljenje se lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta.

47.a člen

(združitev družine tujca s prizanim statusom begunca v Republiki Sloveniji)

(1) Pravica do združitve družine se prizna tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji priznan status begunca na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: begunec) pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom begunca v Republiko Slovenijo.

(2) Za družinske člane begunca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci begunca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši begunca, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je begunec, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši begunca, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca izda na prošnjo begunca, ki mora prošnjo vložiti v 90 dneh od pravnomočnosti odločbe o priznanju statusa begunca pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Begunec mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če begunec ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi ali istovetnosti njegovih družinskih članov in jih ne more pridobiti, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča in podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo, ter navesti razlog, zakaj listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi ali istovetnosti družinskih članov ne more pridobiti. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvorne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika begunca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov ima begunec, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca, katerega istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. V postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje, začetem v roku iz tretjega odstavka tega člena, je begunec oproščen plačila stroškov tiskovine za samostojno listino, v obliki katere se dovoljenje za stalno prebivanje izda njegovemu družinskemu članu. V primeru dvoma, da je združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom v mladoletnikovo korist, pristojni organ o tem pridobi tudi mnenje pristojnega centra za socialno delo. Če se v postopku ugotovi, da združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom ni v mladoletnikovo korist, se dovoljenje za stalno prebivanje družinskemu članu ne izda.

(7) Če begunec prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pri čemer sredstva za preživljanje, s katerimi se izkazuje preživljanje družinskih članov, mesečno ne smejo biti nižja od ravnih, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca se osebni podatki begunca in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvorne države.

(9) Izdano dovoljenje za stalno prebivanje družinskemu članu begunca vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če družinski član še ne prebiva v Republiki Sloveniji, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že prebiva v Republiki Sloveniji. Če družinski član prebiva v državi, v kateri Republika Slovenija nima diplomatskega predstavništva ali konzulata, mu dovoljenje za stalno prebivanje lahko vroči mednarodna organizacija, ki deluje na področju migracij, če begunec s tem soglašata in krije stroške vročitve. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za stalno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrnitvi prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca, vroči beguncu ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(10) Za družinskega člana begunca, ki je to postal po vstopu begunca v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz prejšnjega člena.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za stalno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

47.b člen

(združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznano subsidiarno zaščito)

(1) Tujcu, kateremu je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: oseba s priznano subsidiarno zaščito) za več kot eno leto, se prizna pravica do združitve družine z družinskimi člani, ki so tujci, pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo. Osebi s subsidiarno zaščito, priznano za eno leto, se pravica do združitve družine prizna, ko ji je subsidiarna zaščita podaljšana skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito.

(2) Za družinske člane osebe s priznano subsidiarno zaščito se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

- mladoletni neporočeni otroci osebe s priznano subsidiarno zaščito;
 - mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
 - polnoletni neporočeni otroci in starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je oseba s priznano subsidiarno zaščito, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
 - starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je mladoletnik brez spremstva.
- (3) Dovoljenje začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katerega istovetnost ni sporna, izda na prošnjo osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki mora prošnjo vložiti v 90 dneh od pravnomočnosti priznanja statusa subsidiarne zaščite pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Oseba s priznano subsidiarno zaščito mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če oseba s priznano subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi ali istovetnosti njegovih družinskih članov in jih ne more pridobiti, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča in podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo, ter navesti razlog, zakaj listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi ali istovetnosti družinskih članov ne more pridobiti. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.
- (4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika osebe s priznano subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo, kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.
- (5) Pri preverjanju družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov ima oseba s priznano subsidiarno zaščito, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.
- (6) Če oseba s priznano subsidiarno zaščito prošnje za izdajo dovoljenja začasno prebivanje ne vložijo v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje začasno prebivanje lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pri čemer sredstva za preživljanje, s katerimi izkazuje preživljanje družinskih članov, mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke. V primeru dvoma, da je združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom v mladoletnikovo korist, pristojni organ o tem pridobi tudi mnenje pristojnega centra za socialno delo. Če se v postopku ugotovi, da združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom ni v mladoletnikovo korist, se dovoljenje začasno prebivanje družinskemu članu ne izda.
- (7) Dovoljenje začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katere istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Dovoljenje začasno prebivanje se izda za čas trajanja subsidiarne zaščite tujca iz prvega odstavka tega člena in se podaljšuje pod enakimi pogoji kot se izda, za enako časovno obdobje, kot se podaljša subsidiarna zaščita tujcu iz prvega odstavka tega člena. V postopku izdaje dovoljenja začasno prebivanje, začetem v roku iz tretjega odstavka tega člena, in podaljšanja tega dovoljenja, je oseba s priznano subsidiarno zaščito oproščena plačila stroškov tiskovine za samostojno listino, v obliki katere se dovoljenje začasno prebivanje izda njegovemu družinskemu članu.
- (8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito se osebni podatki osebe s priznano subsidiarno zaščito in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvirne države.
- (9) Izdano dovoljenje začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če oseba biva v tujini, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji. Če družinski član prebiva v državi, v kateri Republika Slovenija nima diplomatskega predstavništva ali konzulata, mu dovoljenje začasno prebivanje lahko vroči mednarodna organizacija, ki deluje na področju migracij, če oseba s priznano subsidiarno zaščito s tem soglaša in krije stroške vročitve. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja začasno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrnitvi prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, vroči osebi s priznano mednarodno zaščito ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.
- (10) Za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je to postal po vstopu osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.
- (11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje začasno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.
- (12) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja začasno prebivanje kot družinski član osebe s priznano subsidiarno zaščito, je na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, izenačen z državljanji Republike Slovenije.

(otroci tujcev, rojeni v Republiki Sloveniji)

- (1) Otrok tujca, rojen v Republiki Sloveniji, ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih treh mesecih od rojstva ne potrebuje dovoljenja za prebivanje.
- (2) Pristojni organ otroku iz prejšnjega odstavka najkasneje v treh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda dovoljenje za prebivanje, ki velja oziroma se po uradni dolžnosti podaljšuje toliko časa, kolikor ima dovoljenje ali se podaljšuje dovoljenje otrokovi materi ali otrokovemu očetu oziroma skrbniku do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti.
- (3) Pristojni organ izda po uradni dolžnosti dovoljenje za stalno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena, ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji oziroma katerega skrbnik je slovenski državljan ali tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji.
- (4) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za otroka osebe, ki ji je v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita, rojenega v Republiki Sloveniji. Pristojni organ po uradni dolžnosti izda dovoljenje za stalno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev oziroma skrbnikov priznan status begunca. Pristojni organ izda po uradni dolžnosti dovoljenje za začasno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev oziroma skrbnikov priznan status subsidiarne zaščite. Dovoljenje za začasno prebivanje velja oziroma se po uradni dolžnosti podaljšuje toliko časa, kolikor ima status subsidiarne zaščite ali se ta podaljšuje otrokovi materi ali otrokovemu očetu oziroma skrbniku do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti.
- (5) Dovoljenje za prebivanje, izdano skladno z drugim, tretjim in četrtem odstavkom tega člena velja od otrokovega rojstva dalje.

49.a člen

(otroci oseb s priznano mednarodno zaščito, rojeni v tujini)

- (1) Otrok osebe s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki je rojen v tujini po tem, ko je bila vsaj enemu izmed staršev oziroma skrbniku priznana mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji, in ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih treh mesecih od vstopa v Republiko Slovenijo ne potrebuje dovoljenja za prebivanje.
- (2) Pristojni organ na prošnjo otrokove matere ali očeta oziroma skrbnika izda dovoljenje za stalno prebivanje, če ima vsaj eden izmed staršev oziroma skrbnik v Republiki Sloveniji priznan status begunca in prebiva v Republiki Sloveniji, oziroma dovoljenje za začasno prebivanje, če ima vsaj eden izmed staršev oziroma skrbnik v Republiki Sloveniji priznan status subsidiarne zaščite in prebiva v Republiki Sloveniji. V postopku je treba predložiti izpisek iz matične knjige iz tujine o rojstvu otroka, če tega ni mogoče pridobiti, pa drugo listino, ki dokazuje rojstvo otroka v tujini. Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano otroku osebe s priznano subsidiarno zaščito, velja za čas priznanja statusa subsidiarne zaščite otrokovi materi ali očetu oziroma skrbniku in se po uradni dolžnosti podaljšuje za čas, kot je bil podaljšan status subsidiarne zaščite staršu oziroma skrbniku oziroma največ do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti.
- (3) Prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje iz prejšnjega odstavka se vložijo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v treh mesecih od vstopa otroka v Republiko Slovenijo. Pristojni organ o pravočasno vloženi prošnji tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje otroka do pravnomočne odločitve o prošnji.

50. člen

(žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja)

- (1) Žrtvi trgovine z ljudmi, ki v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje za čas 90 dni, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja trgovine z ljudmi. Za enako časovno obdobje policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje tudi žrtvi nezakonitega zaposlovanja, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zoper delodajalca zaradi kaznivega dejanja nezakonite zaposlitve ali če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja. Za enako časovno obdobje policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje tudi žrtvi družinskega nasilja, da se odloči, ali bo sodelovala s pristojnimi organi pri preiskavi ali kot priča v kazenskem postopku zaradi družinskega nasilja. Žrtvi trgovine z ljudmi, ki v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, in žrtvi družinskega nasilja, policija, na njeno prošnjo dovoli zadrževanje za čas 90 dni tudi v primeru, ko žrtev izkaže obstoj osebnih okoliščin, ki utemeljujejo njeno prebivanje v Republiki Sloveniji. Iz utemeljenih razlogov se lahko žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja dovolitev zadrževanja podaljša za čas do 90 dni.
- (2) Zadrževanje se lahko zavrne, če bi prebivanje žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja ali prebivanje žrtve družinskega nasilja v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj.
- (3) V času dovoljenega zadrževanja imajo žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja pravice, ki so po tem zakonu zagotovljene tujcem z dovoljenim začasnim zadrževanjem in pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja. Policija in nevladne organizacije jih morajo seznaniti z možnostjo in pogoji za pridobitev dovoljenja za prebivanje, v primeru žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja, ki je mladoletnik brez spremstva, storijo tudi vse potrebno, da se kar najhitreje vzpostavi stik z njeno družino.
- (4) Žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi družinskega nasilja se ne glede na druge pogoje, določene v tem zakonu, za izdajo dovoljenja za prebivanje lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če je pripravljena sodelovati kot priča v kazenskem postopku, kar potrdi pristojni državni tožilec, in v primeru obstoja osebnih okoliščin, ki

utemeljujejo njeno prebivanje v Republiki Sloveniji. Žrtvi nezakonitega zaposlovanja se ne glede na druge pogoje, določene v tem zakonu, za izdajo dovoljenja za prebivanje, lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če je pripravljena sodelovati kot priča v kazenskem postopku, kar potrdi pristojni državni tožilec, in v primeru, če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja in je njena prisotnost na ozemlju Republike Slovenije pomembna za sodni postopek, kar potrdi pristojno sodišče.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka;
- bi njeno prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- se v postopku izdaje dovoljenja ugotovi, da izvaja žrtev trgovine z ljudmi samovoljno stike z osumljencem, obdolžencem ali obtožencem kaznivega dejanja, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa samovoljne stike z delodajalcem, ki je osumljen, obdolžen ali obtožen kaznivega dejanja nezakonitega zaposlovanja;
- če v postopku izdaje dovoljenja obstaja utemeljen sum, da je kazenska ovadba žrtve kriva ali utemeljeno sklepanje, da je njeno sodelovanje lažno.

(6) Prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje morajo žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtev družinskega nasilja vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred pretekom roka, do katerega jim je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, oziroma pred pretekom dovoljenega prebivanja, če žrtev trgovine z ljudmi v Republiki Sloveniji ali žrtev družinskega nasilja prebiva zakonito na drugi podlagi. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtev družinskega nasilja, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje oproščena plačila upravne takse, plačila tiskovin ter stroškov tolmačenja in prevajanja.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja izda za predviden čas kazenskega postopka, vendar ne manj kot za šest mesecev in ne več kot za eno leto. Dovoljenje za začasno prebivanje se do konca kazenskega postopka in ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena lahko na prošnjo žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja podaljšuje z veljavnostjo do enega leta. Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi družinskega nasilja v primeru obstoja osebnih okoliščin, ki utemeljujejo njeno prebivanje v Republiki Sloveniji, izda za čas trajanja teh okoliščin, vendar ne dlje kot za eno leto, in se lahko na njeno prošnjo podaljšuje z veljavnostjo do enega leta. Žrtvi nezakonitega zaposlovanja, kateri delodajalec ni izplačal neporavnanih plačil, se lahko na njeno prošnjo, ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena in predložitvi dokazila o vloženi tožbi za povrnitev neporavnanih plačil pred pristojnim sodiščem, dovoljenje za začasno prebivanje podaljšuje tudi po koncu kazenskega postopka z veljavnostjo do enega leta. V primeru izplačila neporavnanih plačil pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, mora žrtev nezakonitega zaposlovanja o izplačilu obvestiti upravno enoto, ki je dovoljenje za prebivanje izdala ali upravno enoto, na območju katere prebiva.

(8) Žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtev družinskega nasilja, ki ji je izdano dovoljenje za začasno prebivanje in nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila denarne pomoči, v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja in izplačuje center za socialno delo, na območju katerega tujec prebiva. V času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje se žrtev trgovine z ljudmi in žrtev družinskega nasilja lahko zaposli ali opravlja delo v Republiki Sloveniji pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa se lahko pod enakimi pogoji v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje zaposli ali opravlja delo tudi pri drugem delodajalcu.

(9) Žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja se lahko izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje iz drugega namena prebivanja v Republiki Sloveniji, če so izpolnjeni pogoji za izdajo tega dovoljenja. Prošnja za izdajo nadaljnjega dovoljenja mora biti vložena pred potekom veljavnosti prejšnjega dovoljenja.

51. člen

(dovoljenje za prebivanje iz drugih utemeljenih razlogov in zaradi interesa Republike Slovenije)

(1) Tujcu, ki v skladu z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli ali običaji izkaže utemeljen razlog, zaradi katerega je njegovo bivanje v Republiki Sloveniji upravičeno, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje in sicer za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od enega leta. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec izpolnjevati tudi ostale pogoje za izdajo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu.

(2) Tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, ker njegova odstranitev iz države v skladu z 72. členom tega zakona ni dovoljena in katerega istovetnost ni sporna, in tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njegova odstranitev iz države še vedno ni možna in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo dveh let. Prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložiti pred potekom roka, do katerega mu je dovoljeno zadrževanje. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. Dovoljenje se lahko izda ne glede

na določbo devete alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, ki je dovoljenje izdal. Tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Tujec, ki mu je izdano dovoljenje za začasno prebivanje in nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila denarne pomoči v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja in izplačuje center za socialno delo, na območju katerega tujec prebiva. Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, ker njegova odstranitev iz države v skladu z 72. členom tega zakona ni dovoljena in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ podaljšuje z veljavnostjo dveh let pod pogojem, da odstranitev tujca iz države v skladu z 72. členom tega zakona še vedno ni dovoljena, kar potrdi policija, in če ni razloga za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega odstavka. Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njegova odstranitev iz države še vedno ni možna in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ podaljšuje z veljavnostjo dveh let pod pogojem, da njegova odstranitev iz države še vedno ni možna, kar potrdi policija, in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in če ni razloga za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega odstavka. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo in podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje izda pristojni organ tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Tujec, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje in podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi tega odstavka oproščen plačila upravne takse in tiskovin.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od petih let. Vlada Republike Slovenije na predlog zainteresiranega ministrstva ali drugega državnega organa izda sklep, da obstaja interes Republike Slovenije za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje tujcu. V predlogu mora zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ utemeljiti obstoj interesa in priložiti soglasje tujca za uvedbo postopka za izdajo dovoljenja za prebivanje ter dokazila, da ima tujec zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje oziroma zagotoviti ta sredstva v višini zneska osnovnega minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji za ves čas veljavnosti dovoljenja za prebivanje. Na podlagi sklepa Vlade Republike Slovenije ministrstvo, pristojno za notranje zadeve po uradni dolžnosti uvede postopek izdaje dovoljenja za začasno prebivanje. Stranki v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje sta tujec in zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstajajo sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj ali če se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ne ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe. Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda tudi tujcu, ki dejansko že biva v Republiki Sloveniji. V tem primeru se tujcu prvo dovoljenje za začasno prebivanje vroči pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve.

52. člen **(dovoljenje za stalno prebivanje)**

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji in ki izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, ki izpolnjuje pogoj znanja iz slovenskega jezika na osnovni ravni, kar dokaže s pričevalom o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine na osnovni ravni (A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira), in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Obvezni preizkus znanja slovenskega jezika na osnovni ravni se opravi pred strokovno komisijo, ki jo imenuje Vlada Republike Slovenije. Šteje se, da tujec izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni, če je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku ali je končal šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji ali je končal osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah ali če je starejši od 60 let. Pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni izpolnjuje tudi tujec, ki je nepismen, se pa govorno sporazumeva v slovenščini, kar dokaže s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenščini na osnovni ravni. Pogoja znanja iz slovenskega jezika na osnovni ravni ni treba izpolnjevati tujcu, ki se mu dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda pred potekom petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji, tujcu, ki zaradi okvar zdravja, ki onemogočajo vsakdanje sporazumevanje, ni sposoben opraviti izpita v zahtevani obliki. Dokaz o izpolnjevanju tega pogoja, ob zatrjevanem dejanskem stanju nezmožnosti opravljanja izpita, se izvede z izvedencem. Stroški, ki nastanejo zaradi izvedbe tega dokaza, so breme tujca. Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, je izpolnjen tudi, če je bil tujec v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije in ni imel izdanega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za

začasno prebivanje, če so bile odsotnosti krajše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo deset mesecev. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje se v šteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, če tujec pred potekom vizuma zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in mu je bilo dovoljenje za začasno prebivanje izdano na podlagi 30. člena tega zakona. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija in poklicnega usposabljanja se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, kot napoteni delavec, oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, ali kot dnevni delovni migrant in čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot osebe z začasno zaščito se ne v šteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, ali na podlagi vložene prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, v primeru tujca iz četrtega in petega odstavka tega člena.

(2) Imetnik modre karte EU izpolnjuje pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje iz prejšnjega odstavka tudi, če je na območju Evropske unije kot imetnik modre karte EU prebival neprekinjeno zakonito pet let, od tega v Republiki Sloveniji neprekinjeno zadnji dve leti pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Odsotnosti iz ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinajo obdobja petletnega zakonitega prebivanja, če so krajše od dvanajstih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo osemnajst mesecev v petletnem obdobju.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, ali tujcu, ki je slovenskega rodu, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje tudi pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena. Družinskim članom tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali status begunca, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje. Pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda tudi tujcu, kateremu je dovoljenje za stalno prebivanje prenehalo na podlagi šeste, sedme ali osme alineje tretjega odstavka 57. člena tega zakona, pod pogojem, da je v primeru prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje iz osme alineje tretjega odstavka 57. člena tega zakona tujcu status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije prenehal.

(4) Tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji prenehal status mednarodne zaščite iz razlogov, določenih za prenehanje statusa mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku osmih dni po prenehanju statusa mednarodne zaščite pri pristojnem organu vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni organ, na območju katerega prebiva, izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ izda tujcu potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec, ki mu je status mednarodne zaščite prenehal, v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji.

(5) Tujcu s priznanim statusom subsidiarne zaščite, ki ni vložil prošnje za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevka za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku 30 dni pred potekom subsidiarne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni organ, na območju katerega prebiva, izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji. Če tujec v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje vložil tudi prošnjo za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevka za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, se postopek za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ustavi.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva pet let neprekinjeno na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali poklicnega usposabljanja, in tujcu, ki v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, poklicnega usposabljanja, sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant.

(7) Tujec, kateremu je bilo dovoljenje za stalno prebivanje izdano ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi prvega, četrtega ali petega odstavka tega člena, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.

54. člen (pristojnost organov za izdajo dovoljenj)

(1) Enotno dovoljenje, modro karto EU in dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji izdaja in podaljšuje upravna enota, na območju katere namerava tujec prebivati, oziroma upravna enota, na območju katere tujec prebiva. Enotno dovoljenje, dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva in modro karto EU, lahko izdaja in podaljšuje tudi upravna enota, kjer je sedež delodajalca oziroma raziskovalne organizacije in visokošolskega zavoda ali kjer se opravlja dejavnost.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi interesa Republike Slovenije ter dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana tujca, s priznano subsidiarno zaščito v Republiki Sloveniji, izdaja in podaljšuje ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(3) Dovoljenja za stalno prebivanje izdaja upravna enota, na območju katere tujec prebiva.

(4) Dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca izdaja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

55. člen **(zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje)**

(1) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji se tujcu ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona;
- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo prebival na ozemlju Republike Slovenije, razen v primeru, ko je tujec s strani delodajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v času trajanja delovnega razmerja, zaradi opravljanja storitev napoten na delo v tujino;
- je tujcu prepovedan vstop v državo;
- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti dovoljenja ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;
- obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za prebivanje ugotovi, da obstajajo resni razlogi za domnevo, da utegne biti tujec v času svojega prebivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;
- je očitno, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje, ali če se v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje ali izdaje dovoljenja za stalno prebivanje ugotovi, da družinski član dejansko ne živi v družinski skupnosti s tujcem, kateremu ta zakon priznava pravico do združitve družine;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji iz drugačnih razlogov, kot je to mogoče na podlagi vizuma;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja zavrnjena izdaja vizuma zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- se v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za prebivanje ugotovi, da je bilo katero koli dokazilo o izpolnjevanju pogojev za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje prirejeno ali ponarejeno;
- se v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za prebivanje ugotovi, da je bil subjekt gostitelj ustanovljen zlasti zaradi omogočanja vstopa osebam, premeščenim znotraj gospodarske družbe.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov iz prve alineje prejšnjega odstavka glede zadostnih sredstev za preživljanje ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ periodično, vsakih šest mesecev po izdaji dovoljenja za prebivanje, pridobiva po uradni dolžnosti.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete ali šeste alineje prvega odstavka tega člena ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi, podatkov o vloženi pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravnomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče ter na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(4) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete ali šeste alineje prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi podatkov, pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav.

(5) V postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu mora pristojni organ v primeru, ko obstoji razlog za zavrnitev izdaje ali podaljšanja dovoljenja upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(6) V odločbi, s katero pristojni organ zavrne prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v peti alineji prvega odstavka tega člena, ali iz razlogov, določenih v šesti alineji prvega odstavka tega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, lahko pristojni organ določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo. Čas, za katerega je tujcu prepovedan vstop v državo, ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o zavrnitvi, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(7) Po pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu, pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

(8) Podrobnejšo opredelitev podatkov o dohodkih iz drugega odstavka tega člena, ki jih zagotavlja davčni organ ter način ugotavljanja in periodičnega preverjanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, določi minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

56. člen **(razveljavitev dovoljenja za prebivanje)**

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če:

- se naknadno ugotovi, da tujec ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja za prebivanje ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja v skladu s tem zakonom;
- je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja;
- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, umakne soglasje k izdaji enotnega dovoljenja;
- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zaradi zamenjave delodajalca, umakne soglasje k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta ali zamenjave delodajalca.

(2) Pristojni organ, ki je izdal pisno odobritev, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, pisno odobritev razveljavi, če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k pisni odobritvi, umakne soglasje k pisni odobritvi. Zoper odločbo o razveljavitvi pisne odobritve pritožba ni dovoljena.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se zaradi prenehanja zaposlitve ali dela tujca, če je brez lastne krivde ali volje ostal brez zaposlitve, ne razveljavi tujcu, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, pridobil pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti, dokler je upravičen do pravic iz tega naslova.

(4) Tujcu s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, pristojni organ, ki je dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena tega zakona izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, dovoljenje za stalno prebivanje razveljavi, če obstajajo razlogi za razveljavitev iz četrtega odstavka tega člena ter v primeru, če tujcu mednarodna zaščita preneha ali se mu jo odvzame po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito iz razloga napačnega prikazovanja ali izpuščanja dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, ki je bilo odločilnega pomena za dodelitev statusa mednarodne zaščite.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja.

(6) V odločbi o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v peti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, ali iz razlogov, določenih v šesti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, se lahko določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(7) O razveljavitvi dovoljenja za prebivanje izda pristojni organ odločbo, zoper katero se lahko tujec pritoži na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh po njeni vročitvi. V primeru, ko pristojni organ odloča o razveljavitvi enotnega dovoljenja ali pisne odobritve po 37., 37.a, 37.b, 39. in 41. členu tega zakona ter razveljavitvi enotnega dovoljenja po 44.d, 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona, pritožba zoper odločbo pristojnega organa ni dovoljena, je pa dovoljen upravni spor.

(8) Odločba o razveljavitvi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, se vroči osebi, premeščeni znotraj družbe, in subjektu gostitelju. O razveljavitvi veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri tujec izvaja kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev. O razveljavitvi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, in razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.

(9) O razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega na podlagi 38.b člena tega zakona, dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca iz drugega in tretjega odstavka 38.c člena tega zakona in dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, izdanega na podlagi 44.a člena tega zakona, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.

(10) Po pravnomočnosti odločbe o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

58. člen **(način izdaje, vsebina, razveljavitev in oblika dovoljenja za prebivanje)**

(1) Pristojni organ tujcu dovoljenje za prebivanje izda v obliki samostojne listine kot izkaznico, katere veljavnost je pri dovoljenju za začasno prebivanje enaka veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, pri dovoljenju za stalno prebivanje pa deset let. Veljavnost izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, ki se izda tujcu, mlajšemu od treh let, je tri leta, veljavnost izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, ki se izda tujcu, staremu od tri do 18 let, pa je pet let. Tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje ali njegov zakoniti zastopnik mora pred potekom

veljavnosti samostojne listine pri upravni enoti, ki je dovoljenje za prebivanje izdala, ali pri upravni enoti, na območju katere prebiva, samostojno listino zamenjati za novo listino.

(2) Dovoljenje za prebivanje vsebuje podatke, ki jih določa Uredba 1030/2002/ES, in podatek o pravici do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pravico do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela.

(3) Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, mlajšemu od šest let, ali imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne vsebuje prstnih odtisov. Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, vsebuje en prstni odtis. Dovoljenje za začasno ali stalno prebivanje, izdano družinskemu članu tujca s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, v primeru, ko družinski član ni v Republiki Sloveniji in zajem prstnih odtisov na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ni mogoč, ne vsebuje prstnih odtisov. Družinski član mora nato v enem mesecu po prihodu v Republiko Slovenijo pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, dati prstna odtisa. Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, družinskemu članu izda novo izkaznico, ki vsebuje tudi podatek o prstnih odtisih ali prstnem odtisu imetnika.

(4) V postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine na podlagi 47. člena tega zakona, ki se družinskemu članu izda ob upoštevanju posebnih okoliščin iz petega odstavka 55. člena tega zakona, lahko družinski član prstna odtisa poda pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, ki mu prvo dovoljenje za začasno prebivanje tudi vroči.

(5) Če tujec prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali dovoljenja za začasno prebivanje, ki je bilo izdano z veljavnostjo daljšo od enega leta, ni dal prstnih odtisov ali prstnega odtisa zaradi zdravstvenih razlogov začasne narave, ki so lahko ozdravljeni, mora pri pristojnem organu dati prstne odtise v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov. Pristojni organ tujcu izda novo samostojno listino, ki vsebuje tudi podatek o prstnih odtisih ali prstnem odtisu imetnika.

(6) V primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje mora tujec v osmih dneh po prenehanju pristojnemu organu vrniti samostojno listino. Če tega ne stori, mu policija ob kontroli zakonitosti prebivanja v državi, zakonitosti vstopa v državo ali ob preverjanju istovetnosti samostojno listino odvzame in jo pošlje pristojnemu organu. Po poteku roka iz prvega stavka tega odstavka lahko samostojno listino odvzame tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije in jo pošlje pristojnemu organu.

(7) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, predpiše podrobnejši način izdaje dovoljenja za prebivanje, način zajemanja prstnih odtisov ter način in označitev prenehanja dovoljenja za prebivanje in ceno izkaznice.

(8) O pravici do dostopa na trg dela tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, ki ni izdano zaradi zaposlitve, samozaposlitve ali dela, odloči organ, katerega pristojnost določi zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(9) Pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, na podlagi odločitve o pravici do dostopa na trg iz prejšnjega odstavka tega člena, tujcu po uradni dolžnosti izkaznico dovoljenja za prebivanje, izdano v obliki iz prvega odstavka tega člena, zamenja za novo izkaznico, na kateri označi pravico do dostopa na trg dela. Pravico do dostopa na trg dela lahko pristojni organ na izkaznici dovoljenja za prebivanje označi tudi v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, izdano iz drugih namenov, kot je zaposlitev, samozaposlitev ali delo, če tujec izpolnjuje pogoje oziroma ima pravico do prostega dostopa do trga dela po zakonu, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.

(10) Če organ iz sedmega odstavka tega člena ugotovi razloge za prenehanje pravice do dostopa na trg dela, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o tem obvesti pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, ki tujca pozove, da v roku osmih dni od vročitve poziva zamenja izkaznico dovoljenja za prebivanje za novo listino.

60.a člen (zapustitev države)

(1) Tujec, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, mora zapustiti Republiko Slovenijo in tudi območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače. Če tujec izpolnjuje pogoje za bivanje v drugi državi članici Evropske unije, se lahko vrne tudi v drugo državo članico Evropske unije.

(2) Tujec, ki je pravočasno vložil prošnjo za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ali za izdajo nadaljnega dovoljenja za prebivanje, sme ostati v državi, dokler o njegovi prošnji ni odločeno, o čemer se mu izda posebno potrdilo, ki po poteku veljavnosti dovoljenja za prebivanje, velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja ali modre karte EU, do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje prehajanja državne meje, razen če je tujec zaprosil za podaljšanje enotnega dovoljenja ali za izdajo nadaljnega dovoljenja kot dnevni delovni migrant.

(3) Pristojni organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, odločbo o odpovedi prebivanja, odločbo, ki je izdana na podlagi tujčeve izjave o odreku dovoljenja za prebivanje, odločbo oziroma sklep, s katerim je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, odločbo ali sklep, s katerim je prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, kadar je tujcu v času odločanja o prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljeno prebivanje v Republiki Sloveniji, zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, določi deset dnevni rok za prostovoljni odhod, v katerem mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo in tudi območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa

drugače. Desetdnevni rok za prostovoljni odhod, v katerem mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo, in tudi območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, določi tujcu tudi pristojni organ za razveljavitev ali preklic vizuma, v odločbi o razveljavitvi ali preklicu vizuma, če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo. Rok za prostovoljni odhod se ne določi tujcu, katerega prebivanje v Republikli Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali varnost države ali pri katerem obstaja nevarnost pobega ter tujcu iz petega odstavka 14. člena tega zakona. Na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti lahko pristojni organ iz utemeljenih razlogov določi 30-dnevni rok za prostovoljni odhod.

(4) Če obstajajo okoliščine iz četrtega odstavka 66. člena tega zakona, lahko pristojni organ na prošnjo tujca, ki jo mora vložiti pred potekom roka za prostovoljni odhod, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera rok za prostovoljni odhod z odločbo podaljša za čas trajanja okoliščin, zaradi katerih je določitev daljšega roka za prostovoljni odhod tujca upravičena.

(5) Rok za prostovoljni odhod iz tretjega in četrtega odstavka tega člena začne teči z dnem, ko je sklep ali odločba, s katerim je rok določen, dokončna, v primeru izdaje enotnega dovoljenja pa pravnomočna.

(6) Pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena tujcu poleg roka za prostovoljni odhod določi tudi ukrep odstranitve tujca v skladu s 69. členom tega zakona in ukrep prepovedi vstopa v Republiko Slovenijo in tudi v območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v skladu s 67. členom tega zakona, razen če ta zakon določa drugače, za obdobje enega leta, ki pa se ne izvrši, če tujec zapusti državo v roku za prostovoljni odhod, razen v primerih, ko pristojni organ določi prepoved vstopa na podlagi šestega odstavka 55. ali šestega odstavka 56. člena ali drugega odstavka 62. člena tega zakona.

(7) Prepoved vstopa prepoveduje vstop in prebivanje tujca na ozemlju Republike Slovenije, drugih držav članic Evropske unije in območje držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače.

(8) Za tujca, ki vstopi v Republiko Slovenijo kljub veljavni prepovedi vstopa, in tujca, ki ne zapusti Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije in območja držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v rokih, določenih za prostovoljni odhod, se uporablja določba šestega odstavka 67. člena tega zakona.

(9) Pristojni organ iz tretjega odstavka lahko z odločbo prekliče, skrajša ali začasno odloži prepoved vstopa iz razlogov, navedenih v tretjem odstavku 67. člena tega zakona.

(10) Pristojni organ mora dokončno oziroma pravnomočno odločbo ali dokončen oziroma pravnomočen sklep iz tretjega odstavka tega člena nemudoma posredovati policijski postaji, na območju katere tujec prebiva oziroma na območju katere je imel tujec prijavljeno zadnje začasno ali stalno prebivališče.

(11) Izrek, bistveni razlogi za odločitev glede roka za prostovoljni odhod, ukrepa odstranitve tujca, ukrepa prepovedi vstopa in pouk o pravnem sredstvu odločbe ali sklepa iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, se na zahtevo tujca pisno ali ustno prevedejo v jezik, ki ga ta razume. Stroške prevoda krije organ, ki vodi postopek.

(12) Tujec, ki mu je izdana odločba oziroma sklep iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena, ima na zahtevo, glede odločitve v zvezi z rokom za prostovoljni odhod, ukrepom odstranitve tujca in ukrepom prepovedi vstopa, pravico do brezplačnega pravnega svetovanja, ki mu ga zagotavljajo neodvisni izvajalci, izbrani na podlagi javnega poziva, ki ga izvede ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(13) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločitvijo iz tretjega in četrtega odstavka tega člena je tujec upravičen do brezplačne pravne pomoči pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč, ne glede na pogoj vzajemnosti.

(14) Za vložitev pritožbe in za postopek v upravnem sporu zoper odločbo oziroma sklep iz tretjega in četrtega odstavka tega člena zakona se taksa ne plača.

64. člen (odločba o vrnitvi)

(1) Odločbo o vrnitvi policija izda tujcu, ki nezakonito prebiva v Republikli Sloveniji, razen v primerih:

- izdaje odločbe ali sklepa iz 60.a člena tega zakona;
- ko je tujec prijet pri nezakonitem prehajanju državne meje in je bil na podlagi sporazumov, ki jih je sklenila Evropska unija, ali mednarodne pogodbe uspešno vrnjen, predan ali izročen;
- tujcu, ki je v postopku vračanja ali izročitve na podlagi sporazumov, ki jih je sklenila Evropska unija, ali mednarodne pogodbe;
- tujcu, ki mu je bila izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države;
- če tako določa drug zakon.

(2) Tujec, ki nezakonito prebiva v Republikli Sloveniji in ima v drugi državi članici Evropske unije veljavno dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje, ki mu daje pravico do prebivanja, mora takoj zapustiti Republiko Slovenijo in oditi v to državo članico. Če tujec tega ne stori ali če mora nemudoma zapustiti Republiko Slovenijo zaradi ogrožanja javnega reda in miru ali varnosti države, se mu izda odločba o vrnitvi.

(3) Z odločbo o vrnitvi se določita rok za prostovoljni odhod in ukrep odstranitve tujca v skladu s 69. členom tega zakona. V odločbi o vrnitvi se določi tudi prepoved vstopa v skladu s 67. členom tega zakona.

(4) Kadar je to potrebno, ima tujec v postopku izdaje odločbe o vrnitvi pravico do prevajalske pomoči.

(5) Tujec, ki mu je izdana odločba o vrnitvi, ima pravico do brezplačnega pravnega svetovanja, ki mu ga zagotavljajo neodvisni izvajalci, izbrani na podlagi javnega poziva, ki ga izvede ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločbo o vrnitvi in odločbo o zavrnitvi podaljšanja roka za prostovoljni odhod iz četrtega odstavka 66. člena tega zakona ima tujec pravico do brezplačne pravne pomoči pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč, ne glede na pogoj vzajemnosti.

(7) Zoper odločbo o vrnitvi se lahko tujec pritoži v petih dneh od vročitve odločbe. O pritožbi odloči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh. Zoper odločitev iz prvega odstavka tega člena se lahko vložijo tožba

v upravnem sporu v osmih dneh od vročitve odločitve ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, s katero je bil postopek končan.

(8) Za vložitev pritožbe in za postopek v upravnem sporu zoper odločitev o vrnitvi se taksa ne plača.

67. člen **(prepoved vstopa)**

(1) Z odločbo o vrnitvi se tujcu določi prepoved vstopa v Republiko Slovenijo in tudi v območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače, in sicer:

- za obdobje enega leta tujcu, ki mu je bil z odločbo o vrnitvi določen rok za prostovoljni odhod;
- za obdobje dveh let tujcu, za katerega obstajajo okoliščine po drugi, četrti ali sedmi alineji prvega odstavka 68. člena tega zakona;
- za obdobje treh let tujcu, za katerega obstajajo okoliščine po prvi, tretji, peti ali šesti alineji prvega odstavka 68. člena tega zakona;
- za obdobje petih let tujcu, katerega bivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali varnost države.

(2) Prepoved vstopa iz prve alineje prejšnjega odstavka se ne izvrši, če tujec zapusti Republiko Slovenijo, območje držav članic Evropske unije in območje držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku za prostovoljni odhod.

(3) Prepoved vstopa, določenega z odločbo o vrnitvi, lahko organ, ki je odločbo izdal, po uradni dolžnosti ali na prošnjo tujca z odločbo prekliče, skrajša ali začasno odloži zaradi naslednjih razlogov:

- smrt ali bolezen družinskega člana;
- zagotavljanje nujne zdravniške pomoči;
- nujna udeležba v postopkih pred državnimi organi;
- če je bilo tujcu v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje ali izdano dovoljenje za začasno prebivanje v skladu s 50. členom tega zakona;
- če tujec dokaže, da uživa pravico do prostega gibanja na podlagi prava Evropske unije ali je to pravico naknadno pridobil.

(4) Čas, v katerem je tujcu prepovedan vstop, začne teči z dnem izvršitve odločbe, s katero je bila tujcu izrečena prepoved vstopa.

(5) Prepoved vstopa prepoveduje vstop in prebivanje tujca na ozemlju Republike Slovenije, drugih držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače.

(6) Tujcu, ki vstopi v Republiko Slovenijo kljub veljavni prepovedi vstopa, in tujcu, ki ne zapusti Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije in območja držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v rokih, določenih za prostovoljni odhod, se v obdobju treh let od odstranitve tujca zavrne izdaja vizuma in dovoljenja za prebivanje, razen dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine.

73. člen **(dovolitev zadrževanja)**

(1) Zadrževanje po tem zakonu pomeni dovoljenje tujcu, ki se ga mora odstraniti, da začasno ostane v Republiki Sloveniji.

(2) Policija po uradni dolžnosti uvede postopek dovolitve zadrževanja po tem, ko so izpolnjeni pogoji za odstranitev tujca iz 69. člena tega zakona, in tujcu dovoli zadrževanje v Republiki Sloveniji, če:

- tujčeva odstranitev iz države v skladu s prejšnjim členom ni dovoljena;
- se izkaže, da bi zaradi njegovega življenjsko ogrožajočega zdravstvenega stanja v fazi odstranitve lahko prišlo do izpostavljenosti hudemu in nepopravljivemu poslabšanju zdravstvenega stanja;
- tujec nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je, če za tujca veljavne potne listine države, katere državljan je, ne more pridobiti organ, ki vodi postopek odstranitve ali če niso izpolnjeni pogoji za izdajo Evropske potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav;
- tujca država, katere državljan je, ali država, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, ni pripravljena sprejeti;
- odstranitev ni možna, ker ni mogoče zagotoviti prevoza tujca iz države po kopenski, zračni ali vodni poti.

(3) Dovolitev zadrževanja se tujcu izda za največ šest mesecev in se lahko po uradni dolžnosti podaljša, dokler trajajo razlogi iz prejšnjega odstavka. Odstranitev iz države do pravnomočnosti odločitve o dovolitvi zadrževanja ni dovoljena. Tujcu, ki mu je dovoljeno zadrževanje, policija izda izkaznico o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji.

(4) Za ugotavljanje razlogov iz prve alineje drugega odstavka tega člena lahko policija od ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, zahteva posredovanje informacij o splošnih in specifičnih informacijah o izvorni državi tujca,

kot jih določa zakon, ki ureja mednarodno zaščito, in posredovanje upravne odločbe ali sklepa, izdanega v postopku mednarodne zaščite.

(5) Tujcu, ki mu je dovoljeno zadrževanje, lahko policija z odločbo določi kraj prebivanja na določenem naslovu, naloži obveznost rednega javljanja na policijski postaji, predložitev dokumentov ali obveznost zadrževanja na določenem kraju.

(6) Obveznost tujca, da zapusti državo, z dovolitvijo zadrževanja ne preneha.

(7) Zoper odločbo o dovolitvi zadrževanja, odločbo o podaljšanju zadrževanja ali sklep o ustavitvi postopka dovolitve ali podaljšanja zadrževanja lahko tujec vloži tožbo na upravno sodišče v petih dneh od vročitve odločbe ali sklepa. O tožbi upravno sodišče odloči v osmih dneh.

74. člen (prenehanje dovolitve zadrževanja)

(1) Dovolitev zadrževanja preneha če:

- prenehajo razlogi za dovolitev zadrževanja;
- tujec pridobi dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji na podlagi zakona ali mednarodne pogodbe;
- tujec v času dovolitve zadrževanja zapusti ozemlje Republike Slovenije;
- tujec ne upošteva obveznosti iz šestega odstavka prejšnjega člena.

(2) Po prenehanju razlogov za dovolitev zadrževanja Policija tujcu izda odločbo, s katero ugotovi obstoj razlogov za dovolitev zadrževanja. Pritožba zoper odločbo ni dovoljena, je pa dovoljen upravni spor, ki se vloži v osmih dneh od vročitve odločbe.

76. člen (omejitev gibanja tujca)

(1) Z namenom priprave ali izvedbe postopka odstranitve, predaje ali izročitve, policija odredi omejitev gibanja in nastanitev v centru tujcu:

- ki ga je treba odstraniti v skladu z določbami tega zakona;
- ki ga je v skladu z mednarodno pogodbo treba vrniti, predati ali izročiti pristojnim organom.

(2) Z namenom ugotovitve istovetnosti tujca se lahko tujcu, katerega istovetnost ni ugotovljena ali obstaja utemeljen sum glede njegove izkazane istovetnosti, izreče omejitev gibanja in nastanitev v centru, če obstaja nevarnost, da bo tujec zapustil ozemlje Republike Slovenije.

(3) Če se oceni, da se lahko namen iz prvega ali drugega odstavka tega člena doseže z milejšimi ukrepi, policija namesto ukrepa omejitve gibanja in nastanitve v centru uporabi ukrep iz drugega odstavka 81. člena tega zakona.

(4) Omejitev gibanja žensk, družin, otrok, mladoletnikov brez spremstva, ostarelih, huje bolnih in drugih ranljivih oseb se v centru zagotovi ločeno, tako da je zagotovljena njihova ustrezna zasebnost.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, določi postopek za nastanitev tujcev v centru.

(6) Omejitev gibanja lahko traja le toliko časa, kolikor je potrebno, da se doseže namen iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, vendar ne dlje kot šest mesecev.

(7) Tujca iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki ga zaradi posebnih razlogov ali potreb ni mogoče nastaniti v centru, se v soglasju s socialnovarstvenim zavodom na stroške centra nastani v socialnovarstvenem zavodu ali se mu zagotovi drugo ustrezno institucionalno varstvo.

(8) Tujec iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ima enak obseg pravic kot tujec, ki mu je dovoljeno zadrževanje. Osnovna oskrba tujca se v tem primeru zagotavlja v centru in ne na način, kot je določeno v tretjem odstavku prejšnjega člena.

(9) V času omejitve gibanja se tujca seznanijo s pravili bivanja v centru in njegovimi pravicami in obveznostmi.

(10) Čas bivanja tujca izven centra brez dovoljenja za izhod iz centra, čas bivanja tujca, ki je v postopku mednarodne zaščite, nastanjen v centru, in čas bivanja tujca, ki je bil nastanjen v centru in je v priporu ali zaporu, se ne šteje v čas nastanitve v centru.

(11) Med bivanjem v centru je gibanje tujca omejeno na območje centra, kjer mora tujec upoštevati pravila bivanja. Tujcu se izjemoma lahko dovoli gibanje zunaj območja centra. Pogoje in način dovolitve gibanja zunaj območja centra določajo pravila bivanja.

(12) Omejitev gibanja in nastanitev v centru za tujce se lahko odredi tudi tujcu, ki ne upošteva obveznosti, ki so mu naložene z odločbo o dovolitvi zadrževanja ali odločbo, s katero mu je namesto omejitve gibanja in nastanitve v centru za tujce v skladu s tem zakonom izrečen milejši ukrep.

76.b člen (kršitev pravil bivanja v centru)

(1) Kršitve pravil bivanja so lažje in težje.

(2) Lažje kršitve so:

- spreminjanje razporeda opreme po sobah in premeščanje inventarja iz enega v drug prostor,
- pisanje in lepljenje po stenah, vratih in oknih,
- uporaba lastnih električnih aparatov brez dovoljenja,

- vnos in uporaba vžigalnikov in ostalih predmetov, s katerimi se lahko zaneti ogenj,
- nošenje hrane in jedilnega pribora iz jedilnice,
- kajenje v sobah in skupnih prostorih centra,
- namerno uničevanje drobnega inventarja centra,
- uporaba mobilnih telefonov brez dovoljenja,
- motenje nočnega miru,
- pomanjkljiva higiena ali skrb za bivalne prostore,
- aktiviranje lažnega alarma ali opozorila.

(3) Težje kršitve so:

- izražanje rasne, verske, nacionalne, spolne, politične ali druge nestrpnosti v kakršnikoli obliki,
- žaljiv ali nasilen odnos do sostanovalcev, zaposlenih in obiskovalcev,
- vnos in uživanje alkoholnih pijač ter drugih opojnih snovi,
- vnos nevarnih predmetov ter lahko vnetljivih snovi,
- neizpolnitev ukaza uradnih oseb, ki bi povzročila hujše motnje v delovanju centra,
- fizični napad na drugega nastanjenega tujca, delavca centra ali obiskovalca centra,
- izdelovanje ali vnašanje predmetov, primernih za napad, pobeg ali za storitev kaznivega dejanja,
- samovoljna zapustitev centra ali poskus samovoljne zapustitve centra,
- zloraba dodeljenih ugodnosti,
- naklepna kršitev predpisov o varstvu pred požarom, eksplozijo ali drugimi naravnimi nesrečami,
- povzročitev večje materialne škode, če je povzročena naklepno ali iz hude malomarnosti,
- ponavljanje lažjih kršitev pravil bivanja,
- prisiljevanje, izvajanje psihičnih in fizičnih oblik pritiska nad drugimi tujci v centru in napeljevanje k temu.

79.a člen

(preizkus utemeljenosti omejitve gibanja v centru)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve po uradni dolžnosti pred iztekom treh mesecev od odreditve omejitve gibanja v centru, preveri utemeljenost omejitve gibanja po 78. členu tega zakona. V primeru, da ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja niso več podani, policiji naloži, da tujca nemudoma izpusti iz centra.

(2) V primeru omejitve gibanja po prejšnjem členu, ki je daljše od treh mesecev, preizkus utemeljenosti omejitve gibanja po uradni dolžnosti pred iztekom treh mesecev od določitve omejitve gibanja opravi upravno sodišče. V primeru, da sodišče ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja niso več podani, policiji naloži, da tujca nemudoma izpusti iz centra.

(3) Policija ministrstvu oziroma sodišču dokumentacijo o postopkih v okviru vračanja tujca posreduje petnajst dni pred iztekom vsakokratnega preizkusnega obdobja. Poleg dokumentacije policija pristojnemu organu poda tudi svoje mnenje o upravičenih pričakovanih glede uspešnosti vračanja in sporoči druge pomembne okoliščine.

(4) Ministrstvo oziroma sodišče policiji in tujcu posreduje svojo odločitev najkasneje en dan pred iztekom preizkusnega obdobja. V postopku preizkusa lahko predstavniki ministrstva po potrebi obišejo tujca v centru, z njim opravijo razgovor ter opravijo razgovor tudi z uslužbenci centra in policisti, ki so sodelovali v postopku s tujcem. Upravno sodišče lahko zahteva udeležbo tujca in drugih oseb iz prejšnjega stavka na glavni obravnavi.

(5) Zoper ugotovitev ministrstva, da je omejitev gibanja še vedno utemeljena ima tujec pravico vložitve tožbe v upravnem sporu. Zoper odločitev upravnega sodišča, da je omejitev gibanja še vedno utemeljena, ima tujec pravico do pritožbe na Vrhovno sodišče Republike Slovenije. V pritožbi lahko navaja nova dejstva in priloži nove dokaze.

79.a člen

(preizkus utemeljenosti omejitve gibanja v centru)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve po uradni dolžnosti pred iztekom treh mesecev od odreditve omejitve gibanja v centru, preveri utemeljenost omejitve gibanja po 78. členu tega zakona. V primeru, da ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja niso več podani, policiji naloži, da tujca nemudoma izpusti iz centra.

(2) V primeru omejitve gibanja po prejšnjem členu, ki je daljše od treh mesecev, preizkus utemeljenosti omejitve gibanja po uradni dolžnosti pred iztekom treh mesecev od določitve omejitve gibanja opravi upravno sodišče. V primeru, da sodišče ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja niso več podani, policiji naloži, da tujca nemudoma izpusti iz centra.

(3) Policija ministrstvu oziroma sodišču dokumentacijo o postopkih v okviru vračanja tujca posreduje petnajst dni pred iztekom vsakokratnega preizkusnega obdobja. Poleg dokumentacije policija pristojnemu organu poda tudi svoje mnenje o upravičenih pričakovanih glede uspešnosti vračanja in sporoči druge pomembne okoliščine.

(4) Ministrstvo oziroma sodišče policiji in tujcu posreduje svojo odločitev najkasneje en dan pred iztekom preizkusnega obdobja. V postopku preizkusa lahko predstavniki ministrstva po potrebi obišejo tujca v centru, z njim opravijo razgovor ter opravijo razgovor tudi z uslužbenci centra in policisti, ki so sodelovali v postopku s tujcem. Upravno sodišče lahko zahteva udeležbo tujca in drugih oseb iz prejšnjega stavka na glavni obravnavi.

(5) Zoper ugotovitev ministrstva, da je omejitev gibanja še vedno utemeljena ima tujec pravico vložitve tožbe v upravnem sporu. Zoper odločitev upravnega sodišča, da je omejitev gibanja še vedno utemeljena, ima tujec pravico do pritožbe na Vrhovno sodišče Republike Slovenije. V pritožbi lahko navaja nova dejstva in priloži nove dokaze.

80. člen (posebne okoliščine)

(1) Če je v postopku odstranitve iz države izredno veliko število tujcev, zaradi česar so presežene zmogljivosti centra ali organov, pristojnih za izvajanje postopkov v zvezi z omejitvijo gibanja, se lahko v času takih posebnih okoliščin tujcem omeji gibanje ne glede na določbo prvega in tretjega odstavka 76. člena tega zakona.

(2) V času posebnih okoliščin iz prejšnjega odstavka, se za odločitev o pritožbi in tožbi zoper odločbo o nastanitvi, ne upošteva rok, določen v prvem in tretjem odstavku 78. člena tega zakona.

(3) O nastanku in prenehanju posebnih okoliščin, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvesti Evropsko komisijo.

81. člen (milejši ukrep)

(1) Policija po uradni dolžnosti v najkrajšem možnem času po izreku ukrepa omejitve gibanja in nastanitve tujca v centru, ali na prošnjo tujca, ki mu je bil izrečen ukrep omejitve gibanja in nastanitve tujca v centru, izreče milejši ukrep, če se lahko tudi na tak način zagotovi namen iz prvega oziroma drugega odstavka 76. člena tega zakona.

(2) Policija lahko na podlagi prejšnjega odstavka tujcu z odločbo dovoli bivanje izven centra in mu določi eno ali več obveznosti:

- določitev kraja prebivanja na določenem naslovu;
- naložitev obveznosti rednega javljanja na policijski postaji;
- predložitev osebnih dokumentov.

(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, s pravilnikom določi način izvedbe milejših ukrepov.

84. člen (stroški odstranitve)

(1) Tujec iz prvega odstavka 76. člena tega zakona, ki ima lastna sredstva, je dolžan sam kriti stroške svojega preživljanja in nastanitve ter stroške odstranitve do višine lastnih sredstev.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki je nastanjen v centru, je dolžan lastna sredstva ob nastanitvi deponirati. Zaradi zadovoljevanja nujnih osebnih potreb, tujec lahko zaprosi za vračilo dela deponiranih lastnih sredstev. Znesek posameznega vračila se določi ob upoštevanju razumnih potreb tujca, navedenih v zaprosilu.

(3) Če tujec nima sredstev, se stroški iz prvega odstavka tega člena plačajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije.

(4) Stroške iz prvega odstavka tega člena solidarno nosi tudi oseba, ki je tujca pripeljala čez državno mejo na nedovoljen način ali mu omogočila nezakonito zaposlitev ali opravljanje dela ali omogočila nezakonito bivanje v Republiki Sloveniji, ter fizična ali pravna oseba, ki je tujcu omogočila pridobitev vizuma ali dovoljenja za prebivanje na podlagi dokumentacije, ki ni izkazovala pravega namena vstopa tujca v državo.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, s pravilnikom podrobneje predpiše pogoje in postopek deponiranja lastnih sredstev in vračila teh sredstev tujcu.

86. člen (organi)

(1) Diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, so pristojni za vodenje in odločanje v postopkih v zvezi z izdajo, razveljavitvijo, podaljšanjem in preklicem vizumov za kratkoročno in dolgoročno bivanje, za označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki nalepke v tujčevo potno listino ter odvzem dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, katerega veljavnost je prenehala.

(2) Za ukrepe in odločitve ter postopke v zvezi s prebivanjem tujcev v Republiki Sloveniji so na prvi stopnji pristojne upravne enote, na območju katerih tujec prebiva ali namerava prebivati, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Policija je pristojna za opravljanje mejne kontrole, za zavrnitev tujca na meji, izdajo vizuma za kratkoročno bivanje na meji, razveljavitve in preklic vizuma, označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki nalepke v tujčevo potno listino, odvzem dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, katerega veljavnost je prenehala, za izvajanje ukrepov iz V. poglavja tega zakona, razen 60.a, 61. in 62. člena tega zakona, za izdajo Evropske potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov

tretjih držav, in za druge ukrepe in odločitve v zvezi s tujci na meji ali v državi, ki jih določa zakon, ter za izvajanje nadzorstva nad izvrševanjem določb tega zakona, katerih kršitve so določene kot prekrški.

(4) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, opravlja upravne in strokovne zadeve, ki se nanašajo na migracijsko politiko, vstop, zapustitev in prebivanje tujcev v državi, odloča o pritožbah zoper odločbe izdane na prvi stopnji in sprejema ukrepe v zvezi s tujci, kadar je tako določeno z zakonom ter je pristojno za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz tretjega odstavka 51. člena tega zakona.

(5) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka sodeluje z drugimi ministrstvi, organi in službami, tako da usmerja in usklajuje njihovo delo. Zaradi zagotovitve povezanega in usklajenega opravljanja zadev iz prejšnjega odstavka, ki so skupnega pomena za več ministrstev in zaradi enotnega in organiziranega sodelovanja in usklajevanja, se pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, ustanovi skupno delovno telo.

(6) V okviru ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, se za namen izmenjave informacij, potrebnih za izvajanje določb, ki se nanašajo na mobilnost tujcev in njihovih družinskih članov, in prenos informacij, povezanih s prenosom prava Evropske unije v pravni red Republike Slovenije, vzpostavi nacionalna kontaktna točka, ki sodeluje s pristojnimi organi v Republiki Sloveniji in drugimi nacionalnimi kontaktnimi točkami držav članic Evropske unije.

(7) Za namen izmenjave informacij, potrebnih za izvajanje določb, ki se nanašajo na mobilnost tujcev in njihovih družinskih članov, pristojna ministrstva in drugi državni organi ter nosilci javnih pooblastil v Republiki Sloveniji ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, na njegovo pisno zahtevo ali zahtevo, poslano po elektronski poti, v katerih je navedena ustrezna pravna podlaga, brezplačno posredujejo podatke in informacije, ki so potrebne za izmenjavo informacij preko nacionalnih kontaktnih točk držav članic Evropske unije.

87. člen

(pritožba in postopek na drugi stopnji)

(1) O pritožbah zoper odločbe in ukrepe, ki so jih na prvi stopnji izdali organi iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) O pritožbah zoper odločbe in sklepe, ki so jih na prvi stopnji izdala diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini, odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(3) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz drugega odstavka prejšnjega člena glede izdaje enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37.b, 38.č, 39., 41., 44.b, 44.d, 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona in pisne odobritve po 37. in 39. členu tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor.

(4) Pritožba v zadevah izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljena le v primerih, če tujec uveljavlja svojo pravico do izdaje dovoljenja po 38., 44., 47. in 48. členu tega zakona.

(5) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je izdal organ iz tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi z izvajanjem 73., 74., 76.c., 78., 79. in 81. člena tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor.

(6) V postopkih sodnega varstva po 73., 76.c, 78., 79. in 79.a člena tega zakona ministrstvo, pristojno za notranje zadeve in policijo zastopa Državno odvetništvo Republike Slovenije.

88. člen

(postopek v diplomatskih predstavništvih in konzulatih Republike Slovenije v tujini)

(1) Tujec mora prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje priložiti vsa dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona, ter v postopku predložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca ter dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem.

(2) Če upravna enota v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje zahteva zaslišanje tujca, diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini o tem pošlje poziv tujcu v pisni obliki. Poziv za dopolnitev prošnje za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tujcu ali pooblaščenцу, če ga je tujec določil, pošlje upravna enota.

(3) Diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini vroči tujcu izdano prvo dovoljenje za začasno prebivanje osebno. K vročitvi tujca povabi na način, kot ga določa prejšnji odstavek. Tujec ob vročitvi podpiše vročilnico, ki jo diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije posreduje upravni enoti, ki je dovoljenje za prebivanje izdala.

(4) Odločbo, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, sklepe in druge dokumente, izdane v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, upravna enota lahko vroči tujcu neposredno v tujino tako, da tujec potrdi prejem. Če vročitev ni mogoča, ker naslovnik ne prebiva na naslovu, ki ga je navedel v vlogi, obenem pa ni ugotovljeno kje prebiva, ali če dokumenta ni prevzel v roku za prevzem pošiljke, se vročitev opravi z javnim naznanilom na oglasni deski upravne enote in na državnem portalu e Uprava.

90. člen

(obveznosti tujca v postopku)

(1) Tujec mora ves čas postopka sodelovati s pristojnimi organi in se podrežati njihovim ukrepom. Tujec mora omogočiti pristojnemu organu dostop do vseh razpoložljivih dokazov ter predložiti vse listine in potrdila, ki jih ima in ki so lahko pomembna za postopek, ter se odzivati vabilom pristojnih organov. Pristojni organ lahko tujcu postavi primeren rok, v katerem mora predložiti zahtevane listine, potrdila oziroma druge dokaze, sicer jih ni dolžan upoštevati. Če tujec dokumentov, ki so ključni za izvršitev odstranitve in jih ima v posesti, ne izroči prostovoljno, mu jih pristojni organ začasno odvzame do zaključka postopka odstranitve in o tem izda potrdilo.

(2) Tujec, nastanjen v centru, mora poleg spoštovanja obveznosti iz prejšnjega odstavka, sodelovati s policijo, diplomatskimi predstavništvami in konzulati pri ugotavljanju njegove istovetnosti.

(3) Če je bil postopek po tem zakonu uveden na zahtevo ali prošnjo tujca oziroma njegovega delodajalca in ga ni mogoče končati brez njegovega sodelovanja, se njegov molk šteje za umik zahteve, če kljub opozorilu pristojnega organa v postavljenem roku ne opravi nobenega dejanja za nadaljevanje oziroma dokončanja postopka oziroma, če se iz opustitve teh dejanj da sklepati, da ni več zainteresiran za nadaljevanje postopka.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za državljane EU, njihove družinske člane in družinske člane slovenskih državljanov.

92. člen (dolžnost obveščanja)

(1) Državni in drugi organi in organizacije morajo brez odlašanja obvestiti policijo o tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, o tujcu, za katerega je podan razlog za odpoved prebivanja.

(2) Sodišče, ki tujcu izreče pravnomočno stransko kazen ali stransko sankcijo izгона tujca iz države, in sodišče, ki je tujcu izreklo sodbo, katere pravna posledica je prenehanje pravice do prebivanja ali razlog za odpoved prebivanja, o tem nemudoma obvesti policijo in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, če ima tujec v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje.

(3) Zavod za izvrševanje kazenskih sankcij pred izpustitvijo na prostost v Republiki Sloveniji nezakonito prebivajočega tujca ali tujca, ki ga je potrebno odstraniti iz države, obvesti policijo in ji ga preda v postopek.

(4) Subjekt gostitelj mora o spremembah, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila premestitev odobrena, obvestiti pristojni organ v Republiki Sloveniji v roku desetih dni od nastanka sprememb. (5) Tujec in raziskovalna organizacija v Republiki Sloveniji, v kateri namerava tujec opravljati raziskovalno delo, ter tujec in višješolski oziroma visokošolski zavod v Republiki Sloveniji, v katerem bo tujec opravil del študija, morajo o spremembah, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila mobilnost odobrena, obvestiti pristojni organ v Republiki Sloveniji v desetih dneh od nastanka sprememb.

95. člen (ugotavljanje istovetnosti tujca)

Policija lahko tudi proti volji tujca ugotavlja njegovo istovetnost, če:

- je nameščen v centru;
- mu je bilo odpovedano prebivanje v Republiki Sloveniji ali izrečena prepoved vstopa v državo;
- obstaja sum, da zanj, pod drugim osebnim imenom, še vedno velja prepoved vstopa v Republiko Slovenijo;
- se mu namerava izdati potni list za tujca ali druga listina za tujca;
- svoje istovetnosti ne more izkazati oziroma dokazati;
- je to potrebno zaradi ugotovitve državljanstva;
- je poskušal vstopiti ali je vstopil v državo s ponarejeno oziroma tujo potno listino in
- obstajajo drugi razlogi, določeni z zakonom.

98. člen (izdaja potnih in drugih listin)

(1) Tujcu, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko izda potni list za tujca, če:

- je oseba brez državljanstva;
- nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je.

(2) Potni list za tujca se lahko izda tudi drugemu tujcu, ki nima veljavne potne listine, če so za to upravičeni razlogi.

(3) Prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vložijo tujec osebno pri upravni enoti. Prošnjo lahko vložijo tujec, ki je dopolnil 18 let, in tudi tujec, ki še ni star 18 let, če je sklenil zakonsko zvezo.

(4) Za tujca, mlajšega od 18 let, oziroma tujca, ki ni poslovno sposoben, prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vložijo njegov zakoniti zastopnik.

(5) Policija tujcu, ki je v postopku odstranitve iz države in si ne more ali noče pridobiti potne ali potni listini enakovredne listine države, katere državljan je, izda evropsko potno listino za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav.

(6) Za namen vstopa družinskega člana osebe s priznanim statusom begunca ali subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji, ki mu je v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za prebivanje za družinskega člana in nima veljavne potne listine, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, izda potni list za tujca brez dveh prstnih odtisov in podpisa družinskega člana osebe s priznanim statusom begunca oziroma subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji z veljavnostjo do 90 dni. Prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vložijo pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, oseba s priznanim statusom begunca ali subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji ali družinski član, ki mu je izdano dovoljenje za prebivanje za družinskega člana, oziroma njegov zakoniti zastopnik.

(7) Potni list za tujca z veljavnostjo do 90 dni, brez dveh prstnih odtisov in podpisa, se izda tudi državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva iz zakona, ki ureja mednarodno zaščito, ki bo v Republiko Slovenijo sprejeta na podlagi kvote. Potni list iz prejšnjega stavka izda ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(8) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za zunanje zadeve, predpiše obrazec potnega lista za tujca. S predpisom o obrazcu potnega lista za tujca se določi tudi način zajemanja prstnih odtisov.

99. člen
(veljavnost potnega lista za tujca)

(1) Potni list za tujca se lahko izda z veljavnostjo do dveh let, razen če:

- tujec zaprosi za potni list s krajšo veljavnostjo ali
- če je za namen, zaradi katerega je bil izdan, zadostna tudi krajša veljavnost.

(2) Potni list za tujca, ki je v državi, izda upravna enota, na območju katere namerava tujec prebivati oziroma upravna enota, na območju katere tujec prebiva, za tujca, ki je v tujini, pa diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini.

102. člen
(način izdaje, vsebina in oblika dovoljenja za prebivanje za državljane Švicarske konfederacije in njihove družinske člane)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano državljanu Švicarske konfederacije in njegovemu družinskemu članu na podlagi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami, na eni strani, ter Švicarsko konfederacijo, na drugi, o prostem pretoku oseb (UL L št. 114 z dne 30. 4. 2002, str. 6), in dovoljenje za stalno prebivanje, izdano državljanu Švicarske konfederacije in njegovemu družinskemu članu, se izdeta v obliki samostojne listine kot izkaznice.

(2) Dovoljenje za prebivanje, izdano državljanu Švicarske konfederacije, vsebuje podatke, ki jih določa Uredba 1030/2002/ES, razen podatka o podobi obraza in dveh prstnih odtisih imetnika, obdelanih in shranjenih kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju izkaznice dovoljenja za prebivanje, podatek o naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji in podatek o pravici do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pravico do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela.

(3) Dovoljenje za prebivanje, izdano družinskemu članu državljana Švicarske konfederacije, ki ni državljan Švicarske konfederacije ali državljan EU, vsebuje podatke iz prejšnjega odstavka in podatke o podobi obraza in dveh prstnih odtisih imetnika, obdelanih in shranjenih kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju izkaznice dovoljenja za prebivanje.

(4) Za zajem in hrambo biometričnih podatkov ter vrnitev samostojne listine v primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje se uporabljajo določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 58. člena in enajstega odstavka 111. člena tega zakona.

(5) Način izdaje in obliko dovoljenja za prebivanje, način označitve prenehanja dovoljenja za prebivanje, zajem prstnih odtisov in ceno izkaznice predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(6) Veljavnost izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, izdane državljanu Švicarske konfederacije in njegovemu družinskemu članu, je deset let. Veljavnost izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, ki se izda tujcu iz prejšnjega stavka, mlajšemu od treh let, je tri leta, staremu od tri do 18 let, pa pet let.

110. člen
(vrste evidenc)

(1) Zaradi zagotovitve podatkov o stanju, gibanju tujcev in odločanju o pravicah in dolžnostih tujcev po tem zakonu ter o listinah, ki so jim bile izdane, se vodijo evidences o:

- dovoljenjih za začasno prebivanje,
- dovoljenjih za stalno prebivanje,
- vizumih,
- potnih listih za tujca,
- tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja,
- tujcih, nastanjenih v centru,
- izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države,
- tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo,
- odpovedih prebivanja tujcu,
- zadržkih za izdajo potnega lista za tujca,
- tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor,
- tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra,
- tujcih, ki jim je bil zavržen vstop v državo,
- izdanih odločbah o vrnitvi,
- vrnjenih in odstranjenih tujcih,
- overitvah garantnih pisem,
- udeležbi tujcev v programih vključevanja in
- nedovoljenih vstopih tujcev v državo in
- potrdilih o pravicah obmejnega delavca.

(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravlja evidences iz pete, šeste, sedme, osme, enajste, dvanajste, štirinajste, sedemnajste in devetnajste alinee prejšnjega odstavka, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prejšnjega odstavka.

(3) Pristojni organ upravlja evidences iz prve, druge, četrte, devete, desete, šestnajste in devetnajste alinee prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(4) Policija upravlja evidenco iz tretje, trinajste, petnajste in osemnajste alinee prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz drugih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma diplomatska predstavništva in konzulati, upravlja evidences iz tretje alinee prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(6) Organi iz tretjega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega odstavka 111. člena tega zakona in podatke iz evidence o odpovedih prebivanja tujcu, določene v prvem odstavku 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o dovoljenjih za prebivanje in odpovedih prebivanja tujcu (Register tujcev). Organi iz tretjega in petega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona in podatke iz četrtega odstavka 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o potnih listih za tujca in zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (Evidenca potnih listin).

(7) V evidenci iz tretje alineje prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka 112. člena tega zakona tudi podatke iz zadnje alineje prvega odstavka 27. člena tega zakona.

(8) V evidenci iz četrte alineje prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona.

(9) Pristojni organ lahko podatke iz evidence o udeležbi tujcev v programih vključevanja uporablja v postopkih podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje iz 47. člena tega zakona, izdaje dovoljenja za stalno prebivanje 52. člena tega zakona in pridobitve državljanstva Republike Slovenije.

(10) Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov, lahko pri svojem delu obdeluje podatke iz desetega odstavka 114. člena tega zakona.

(11) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih, za namene, določene v prvem odstavku tega člena, brezplačno pridobiva podatke o sredstvih za preživljanje tujca in njegovih vzdrževanih družinskih članov (EMŠO, višina sredstev za preživljanje). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko za namen pridobivanja podatkov iz prejšnjega stavka s povezovalnim znakom EMŠO Register tujcev poveže z evidencami, ki jih vodi davčni organ, ki vsebujejo podatke, določene v tem odstavku.

(12) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena iz evidenc Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje za namene, določene v prvem odstavku tega člena, brezplačno pridobiva podatke o odločitvah v postopkih podaje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja in pisne odobritve, podatke o odločitvah v postopkih izdaje delovnih dovoljenj ter podatke o umaknjenih soglasjih k izdaji enotnega dovoljenja in pisne odobritve ter podatke o delovnih dovoljenjih, ki so prenehala (priimek in ime, EMŠO, datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo, strokovna izobrazba in poklic, naziv službe Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je izdala odločitev, številka zadeve, vrsta soglasja ali delovnega dovoljenja, datum vloge, vrsta odločitve, podlaga za podajo soglasja ali izdajo delovnega dovoljenja, številka soglasja ali delovnega dovoljenja, številka sklepa ali odločbe, izdane v postopku podaje soglasja ali izdaje delovnega dovoljenja, začetek in konec veljavnosti delovnega dovoljenja, lokacija dela, naziv delodajalca, matična številka delodajalca, sedež delodajalca, podatek o vloženi pritožbi, datum pritožbe, podatek o novi vlogi za izdajo delovnega dovoljenja ali zahtevi za podajo soglasja, podatek o službi Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je odločila o prenehanju delovnega dovoljenja ali umiku soglasja, razlog prenehanja in številka zadeve prenehanja delovnega dovoljenja, razlog za umik soglasja in številka zadeve umika soglasja). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko za namen pridobivanja podatkov iz prejšnjega stavka s povezovalnim znakom EMŠO Register tujcev poveže z zbirko Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki vsebuje podatke, naštetje v tem odstavku.

111. člen (podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) Tujec je dolžan v prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
2. priimek in ime;
3. priimek pred sklenitvijo zakonske zveze;
4. spol;
5. rojstni datum (dan, mesec, leto);
6. rojstni kraj (država, kraj);
7. državljanstvo;
8. zakonski stan;
9. poklic;
10. zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka);
11. sedanje začasno oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka);
12. datum vstopa na območje Republike Slovenije;
13. razlog in namen prebivanja v Republiki Sloveniji;
14. način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje;
15. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere je prestopil državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;
16. datum vložitve prošnje.

(2) V prošnji za izdajo modre karte EU, ki se izda na podlagi soglasja za visokokvalificirano zaposlitev in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pod pogoji za izdajo dovoljenja za zaposlitev, je potrebno poleg podatkov iz prejšnjega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. vrsto in stopnjo strokovne izobrazbe tujca ali nacionalno poklicno kvalifikacijo tujca;
2. firmo ali ime delodajalca;
3. sedež ali naslov delodajalca;
4. matično številko delodajalca;
5. davčno številko delodajalca;

6. davčno številko tujca;
7. upravno enoto delovnega mesta;
8. naziv delovnega mesta, za katero se sklepa delovno razmerje;
9. opis del in nalog delovnega mesta;
10. kodo poklica po standardni klasifikaciji poklicev, ki ga bo tujec opravljal;
11. poklicno oziroma strokovno izobrazbo ali nacionalno poklicno kvalifikacijo, ki se zahteva za zasedbo delovnega mesta;

12. druga potrebna dodatna znanja, ki se zahtevajo za zasedbo delovnega mesta (na primer delovne izkušnje, znanje jezika, računalniška znanja, vozniški izpit).

(3) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zastopnika, ali na podlagi soglasja za usposabljanje, ki ju izda organ, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela, ki se izda na podlagi soglasja za sezonsko delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka.

(4) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev ali delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena.

(5) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime naročnika dela;
2. sedež ali naslov naročnika dela;
3. matično številko naročnika dela.

(6) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za napotene delavce, ki se izda na podlagi soglasja za napote delavce organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
2. sedež ali naslov tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
3. matično številko tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve.

(7) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, ki se izda na podlagi soglasja za samozaposlitev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je vpisan v poslovni register za opravljanje samostojne poklicne dejavnosti;
2. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je v poslovnem registru vpisan kot samostojni podjetnik posameznik.

(8) V prošnji za izdajo pisne odobritve zaradi zamenjave delovnega mesta, zamenjave delodajalca ali zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, ki se izda na podlagi soglasja k pisni odobritvi organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena ter iz 2., 9., 10., 11. in 12. točke drugega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. delovno mesto pri trenutnem delodajalcu;
2. bodoči delodajalec oziroma delodajalci;
3. delovno mesto pri bodočem delodajalcu;
4. firmo ali ime bodočega delodajalca;
5. sedež ali naslov bodočega delodajalca;
6. matično številko bodočega delodajalca;
7. davčno številko bodočega delodajalca.

(9) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ki se izda na podlagi soglasja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;
2. sedež subjekta gostitelja;
3. matično številko subjekta gostitelja.

(10) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja pripravništva, ki se izda na podlagi soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;
2. sedež subjekta gostitelja;
3. matično številko subjekta gostitelja.

(11) Tujec je dolžan prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Tujec, ki prebiva zunaj Republike Slovenije in vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, da prstne odtise na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Prstni odtisi v digitalni obliki se hranijo v začasni zbirki prstnih odtisov za dovoljenja za prebivanje, vzpostavljenim na podlagi tega zakona, do zaključka postopka izdaje dovoljenja za prebivanje na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema. Tujec, mlajši od šestih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(12) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena je tujec dolžan dati tudi v primeru, ko zaradi pogrešitve dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, prosi za izdajo nove listine, in v primeru zamenjave dovoljenja

za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje.

(13) V evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje pristojni organ podatke iz prvega odstavka tega člena, podatke o višini sredstev za preživljanje, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje, zapisanih v digitalni obliki. V evidencah o dovoljenjih za prebivanje obdeluje pristojni organ tudi podatek o številki, datumu izdaje in dokončnosti odločbe, veljavnosti in serijski številki dovoljenja, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje. Evidenca o dovoljenjih za začasno prebivanje vsebuje tudi podatke o enotnem dovoljenju, pisni odobritvi, številki, datumu izdaje in pravnomočnosti pisne odobritve ter podatke o številki, datumu izdaje in pravnomočnosti razveljavitve pisne odobritve ter podatke o številki, datumu izdaje in pravnomočnosti odločbe, s katero se zavrne kratkotrajna premestitev.

(14) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenj za prebivanje se o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogrešitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

(15) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko za namene izdaje dovoljenja za prebivanje v začasni evidenci prstnih odtisov obdeluje naslednje osebne podatke:

- ime in priimek;
- datum rojstva;
- državljanstvo;
- vrsta in številka osebnega dokumenta;
- prstne odtise, kot to določa drugi odstavek tega člena;
- datum zajema prstnih odtisov;
- oznaka predstavništva, ki je biometrične podatke zajelo.

Podatki iz te evidence se hranijo do zaključka postopka na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema.

113. člen (podatki za izdajo potnega lista za tujca)

(1) Tujec mora k prošnji za izdajo potnega lista za tujca pristojnemu organu oziroma organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev, posredovati podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. in 16. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona ter priložiti dve fotografiji predpisane velikosti, ki kažeta pravo podobo tujca in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Fotografija se priloži in fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Tujec, mlajši od dvanajstih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(2) V evidenci potnih listov za tujca (evidenca iz četrte alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ, poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, podatke o številki in datumu izdaje potnega lista za tujca ali odločbe oziroma sklepa, registrski in serijski številki potnega lista za tujca, veljavnosti in datumu izdaje potnega lista za tujca, podobi obraza in prstnih odtisih imetnika potnega lista za tujca, zapisanih kot biometrični podatek, ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih potnih listih za tujca.

(3) Potni list za tujca vsebuje tudi pomnilniški medij, na katerem so podoba obraza in prstna odtisa imetnika, obdelani in shranjeni kot biometrični podatek.

(4) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogrešanih potnih listov za tujca, se o ukradenih oziroma pogrešanih potnih listih za tujca podatki o pristojnem organu, ki je potni list za tujca izdal, datumu izdaje, veljavnosti, registrski in serijski številki potnega lista za tujca ter datumu prijave pogrešitve potnega lista za tujca javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

114. člen (podatki v evidencah)

(1) Evidence o izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države (evidenca iz sedme alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona), o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo (evidenca iz osme alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in o odpovedih prebivanja tujcu (evidenca iz devete alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebujejo podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, čas trajanja določenega ukrepa, organ, ki je ukrep izrekel, in številko ter datum izdaje in pravnomočnosti odločbe oziroma dokončnosti odločbe, kadar je prepoved vstopa določena z odločbo o zavrnitvi izdaje, razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, z odločbo o odpovedi prebivanja ali z odločbo o vrnitvi. Evidenca o odpovedih prebivanja tujcu vsebuje tudi podatek o roku, v katerem mora tujec zapustiti državo.

(2) Evidenca o tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja (evidenca iz pete alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 16. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu izdaje odločbe o dovolitvi zadrževanja, obdobje dovolitve zadrževanja in datum prenehanja, naslov kraja zadrževanja, številko ter kraj in datum izdaje izkaznice o dovolitvi zadrževanja.

(3) Evidenca o tujcih, nastanjenih v centru (evidenca iz šeste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe o nastanitvi v centru, trajanju nastanitve v centru ter policijski enoti, ki je odločbo izdala, razlogu nastanitve in fotografijo.

- (4) Evidenca o zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (evidenca iz desete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 11. in 16. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona ter podatke o vrsti zadržka, o organu, ki je predlagal zadržek, trajanju in zakonski podlagi.
- (5) Evidenca o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor (evidenca iz enajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe in trajanju strožjega policijskega nadzora.
- (6) Evidenca o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo (evidenca iz trinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, razloge in datum ter uro zavrnitve ter organ mejne kontrole, ki je tujcu zavrnil vstop.
- (7) Evidenca o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra (evidenca iz dvanajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe, kraju ter trajanju bivanja izven centra in o imenu, priimku, rojstnem datumu in naslovu osebe, pri kateri tujec biva.
- (8) Evidenca o izdanih odločbah o vrnitvi (evidenca iz štirinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki, datumu, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe, policijski enoti, ki je odločbo izdala, roku za prostovoljno vrnitev, če je ta določen in trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena.
- (9) Evidenca o vrnjenih in odstranjenih tujcih (evidenca iz petnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, razlog, datum in državo odstranitve.
- (10) Evidenca o udeležbi tujcev v programih vključevanja (evidenca iz sedemnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona in podatke o vrsti in številu ur programa, datumu prijave tujca v program, datumu odjave tujca iz programa, datumu začetka in zaključka programa in datumu ter kraju opravljanja internega izpita.
- (11) Evidenca nedovoljenih vstopov tujcev v državo (evidenca iz osemnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., in 15. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, kraj in čas nedovoljenega vstopa v državo, opis kraja nedovoljenega vstopa, način nedovoljenega vstopa, kraj in čas prijeteja, razlog zapustitve svoje države, ceno potovanja, ciljno državo, etnično skupino tujca, jezik in dialekt jezika, ki ga tujec govori in razume, služenje vojaškega roka, predhodne nedovoljene vstopne po migracijski poti do Republike Slovenije ter podatek, ali je tujec izrazil namero za vložitev prošnje za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji.

115. člen

(hranjenje in arhiviranje podatkov iz evidenc)

- (1) Podatki iz evidenc o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidence o vizumih (evidenca iz tretje alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let po poteku veljavnosti dovoljenja oziroma vizuma, v primeru, da dovoljenje oziroma vizum ni bil izdan, pa pet let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo dovoljenja oziroma vizuma in se nato arhivirajo. Biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih se v evidenci o vizumih in evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogršitve ali odtujitve vizuma ali dovoljenja za prebivanje in v primeru podaljšanja ter izdaje nadaljnje dovoljenja za začasno prebivanje hrani pet let po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primeru zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje, za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogršitve ali odtujitve dovoljenja za prebivanje, hrani pet let od vročitve listine, nato pa se iz evidence briše.
- (2) Podatki iz evidence o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo 50 let od prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje, v primeru da dovoljenje ni bilo izdano, pa 50 let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo dovoljenja, nato se arhivirajo, razen biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisih, ki se, za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogršitve ali odtujitve dovoljenja za prebivanje, hrani pet let po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primeru zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogršitve ali odtujitve dovoljenja za prebivanje, hrani pet let od vročitve listine, nato pa se iz evidence briše.
- (3) Podatki iz evidenc o izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države (evidenca iz sedme alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), o odpovedih prebivanja tujcu (evidenca iz devete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo (evidenca iz osme alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in vrnjenih ter odstranjenih tujcih (evidenca iz petnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bila izrečena stranska sankcija ali prepoved vstopa v državo, oziroma po vrnitvi ali odstranitvi tujca iz Republike Slovenije.
- (4) Podatki iz evidence o tujcih, ki jih je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja (evidenca iz pete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, nastanjenih v centru (evidenca iz šeste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor (evidenca iz enajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra (evidenca iz dvanajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od izdaje odločbe, nato se arhivirajo.
- (5) Podatki iz evidence o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo (evidenca iz trinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od datuma zavrnitve vstopa.

(6) Podatki iz evidence o izdanih odločbah o vrnitvi (evidenca iz štirinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od izvršitve odločbe o vrnitvi, nato se arhivirajo. V primeru, da je z odločbo o vrnitvi določena tudi prepoved vstopa v državo, pa se podatki hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bila določena prepoved vstopa v državo, nato se arhivirajo.

(7) Podatki iz evidenc o potnih listih za tujca (evidenca iz četrte alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in o zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (evidenca iz desete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od poteka veljavnosti potnega lista za tujca oziroma od pravnomočne odločbe ali sklepa, nato se arhivirajo, razen biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisih, ki se za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogršitve ali odtujitve potnega lista za tujce, hrani pet let od vročitve listine, nato pa se iz evidence briše.

(8) Podatki iz evidence o overitvah garantnih pisem (evidenca iz šestnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od overitve garantnega pisma, nato se arhivirajo.

(9) Podatki iz evidence o udeležbi tujcev v programih vključevanja (evidenca iz sedemnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let po končanem programu, nato se arhivirajo.

(10) Podatki iz evidence nedovoljenih vstopov tujcev v državo (evidenca iz osemnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo deset let po nedovoljenem vstopu tujca v državo, nato se arhivirajo.

(11) Podatki iz evidence o potrdilih o pravicah obmejnega delavca se hranijo pet let po poteku veljavnosti potrdila, v primeru, da potrdilo ni bilo izdano, pa pet let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo potrdila in se nato arhivirajo. Biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih se v evidenci o potrdilih o pravicah obmejnega delavca, za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogršitve, odtujitve ali podaljšanja potrdila o pravicah obmejnega delavca, hrani pet let po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primerih zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti potrdila o pravicah obmejnega delavca se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o potrdilih o pravicah obmejnega delavca, za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogršitve ali odtujitve potrdila o pravicah obmejnega delavca, hrani pet let od vročitve listine, nato pa se iz evidence briše.

121.a člen

(prijava prebivanja za državljana EU, ki je iskalec zaposlitve)

(1) Državljanu EU, ki se želi zaposliti v Republiki Sloveniji in se prijavi kot iskalec zaposlitve pri pristojnem organu za zaposlovanje, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja z veljavnostjo šestih mesecev, če ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list.

(2) Če se državljan EU v času veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve, zaposli, samozaposli ali začne z izvajanjem storitev, se zanj uporabljajo določbe 120. in 121. člena tega zakona.

(3) Če se državljan EU v času veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve ne zaposli ali samozaposli, lahko pred potekom veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja zaprosi za enkratno obnovo potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve za obdobje največ šestih mesecev, če s potrdilom pristojnega organa za zaposlovanje dokaže, da je še naprej vpisan v evidenci iskalcev zaposlitve oziroma brezposelnih oseb in ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list. Po 12 mesecih od izdaje potrdila o prijavi prebivanja obnova potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve ni več mogoča. Državljan EU lahko za novo potrdilo o prijavi prebivanja kot iskalec zaposlitve ponovno zaprosi po dveh letih od poteka veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja, ki mu je bilo izdano kot iskalcu zaposlitve.

124. člen

(zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU)

(1) Potrdila o prijavi prebivanja se državljani EU ne izda, če:

- ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila, opredeljenih pri posameznih namenih, zaradi katerih se potrdilo o prijavi prebivanja izda;
- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje v skladu s četrtem odstavkom 118. člena tega zakona;
- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- se ugotovi, da v Republiki Sloveniji dela v nasprotju s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, zaposlovanje in delo, ali v nasprotju s predpisi o preprečevanju zaposlovanja in dela na črno.

(2) Če upravna enota oceni, da je za ugotavljanje obstoja razloga nevarnosti za javni red ali varnost iz druge alineje prejšnjega odstavka treba pridobiti podatke o kaznovanosti državljanu EU v državi članici, katere državljan je tujec, oziroma v drugih državah članicah EU, mora te podatke pridobiti sama. Samo predkaznovanost državljanu EU ne zadošča za zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja. V postopku zavrnitve izdaje potrdila o prijavi prebivanja je treba ugotoviti, ali državljan EU predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red ali varnost.

(3) Če državljan EU v postopku izdaje prvega potrdila o prijavi prebivanja kaže resne znake nalezljive bolezni iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona in od njegovega vstopa v Republiko Slovenijo še ni preteklo 90 dni, mora na zahtevo upravne enote opraviti zdravniški pregled. Sredstva za zdravniški pregled zagotovi ministrstvo, pristojno za zdravje.

125. člen

(dovoljen čas prebivanja na podlagi potrdila o prijavi prebivanja in obnova potrdila)

(1) Državljanu EU, ki izpolnjuje pogoje po tem zakonu za izdajo potrdila, upravna enota izda potrdilo o prijavi prebivanja z veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od petih let.

(2) Na prošnjo državljana EU lahko upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva, potrdilo o prijavi prebivanja obnovi za enako časovno obdobje, kot se izda, če državljan EU izpolnjuje pogoje za izdajo potrdila.

(3) O pravočasno vloženi prošnji za obnovo potrdila upravna enota državljanu EU izda potrdilo.

(4) Državljan EU lahko v Republiki Sloveniji prebiva v času dovoljenega prebivanja.

126. člen

(potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU)

(1) Potrdilo o prijavi stalnega prebivanja se izda državljanu EU, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let in ne obstaja utemeljen sum, da bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red ali varnost države. V času odločanja o prošnji za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja mora državljan EU v Republiki Sloveniji prebivati zakonito.

(2) Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja iz prejšnjega odstavka je izpolnjen tudi, če je bil državljan EU v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije:

- za največ šest mesecev na leto;
- enkrat do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo;
- zaradi služenja vojaškega roka.

(3) Pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena se lahko potrdilo o prijavi stalnega prebivanja izda državljanu EU:

- ki je slovenskega rodu;
- katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva;
- ki je kot zaposlena ali samozaposlena oseba v Republiki Sloveniji prenehal z delom in je po predpisih Republike Slovenije upravičen do prejemanja starostne pokojnine, pod pogojem, da je bil v Republiki Sloveniji v zadnjih dvanajstih mesecih zaposlen in da v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot tri leta;
- ki je bil v Republiki Sloveniji zadnjih dvanajst mesecev zaposlen in se je predčasno upokojil, če v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot tri leta; v obdobje dvanajstmesečne zaposlitve se šteje tudi zaposlitev v drugi državi članici Evropske unije, v kateri je bil državljan EU zaposlen;
- ki je bil v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, v katero je dnevno ali tedensko prihajal na delo, zaposlen ali je opravljal dela kot samozaposlena oseba in je prenehal z delom zaradi trajne nezmožnosti za delo, če v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot dve leti, kadar pa je trajna nezmožnost za delo posledica nezgode pri delu ali poklicne bolezni in je v Republiki Sloveniji upravičen do invalidske pokojnine, dolžina prebivanja ni pogoj;
- ki se kot zaposlena ali samozaposlena oseba po treh letih nepretrgane zaposlitve ali opravljanja dela kot samozaposlena oseba in neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji zaposli v drugi državi članici Evropske unije in se vsak dan ali vsaj enkrat tedensko vrača v Republiko Slovenijo; v triletno obdobje nepretrgane zaposlitve ali opravljanja dela se šteje tudi čas zaposlitve ali opravljanja dela v drugi državi članici Evropske unije, v kateri je državljan EU zaposlen ali dela;
- ki je družinski član državljana EU iz tretje, četrte, pete ali šeste alineje tega odstavka;
- ki je družinski član slovenskega državljana ali družinski član državljana EU ali tujca, ki ima v Republiki Sloveniji potrdilo o prijavi stalnega prebivanja, če v Republiki Sloveniji najmanj dve leti neprekinjeno zakonito prebiva.

V obdobje zaposlitve iz četrte, pete in šeste alineje tega odstavka se šteje tudi čas, ko je bil državljan EU brezposeln in prijavljen pri pristojnem organu za zaposlovanje v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, v katero je dnevno ali tedensko prihajal na delo, kot iskalec zaposlitve, in čas, v katerem delavec zaradi bolezni ali nezgode, dela ni mogel opravljati.

(4) Državljanu EU iz tretje, četrte in pete alineje prejšnjega odstavka, katerega zakonec, s katerim skupaj prebivata v Republiki Sloveniji, je imel državljanstvo Republike Slovenije, ki mu je prenehalo po sklenitvi zakonske zveze, se potrdilo o prijavi stalnega prebivanja lahko izda ne glede na dolžino prebivanja in zaposlitve v Republiki Sloveniji.

(5) Za sprejem prošnje in izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja državljanu EU je pristojna upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva.

(6) Potrdilo o prijavi stalnega prebivanja se državljanu EU izda za neomejeno časovno obdobje.

127. člen

(družinski člani državljana EU in družinski člani slovenskega državljana)

(1) Družinski člani državljana EU in družinski člani slovenskega državljana (v nadaljnjem besedilu: družinski član) po tem zakonu so:

- zakonec ali partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi;
- potomci do dopolnjenega 21. leta starosti;
- potomci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, do dopolnjenega 21. leta starosti;
- potomci, starejši od 21 let, in predniki, katere je državljan EU ali slovenski državljan po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali ga dejansko preživlja;
- potomci, starejši od 21 let, in predniki zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki jih je zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali ga dejansko preživlja;
- predniki državljana EU in slovenskega državljana do njegovega 21. leta starosti.

Za družinskega člana šteje tudi druga oseba, ki je kot član gospodinjstva v drugi državi članici Evropske unije ali v tretji državi prebivala z državljanom EU ali slovenskim državljanom, ali jo je državljan EU ali slovenski državljan po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali jo dejansko preživlja, kakor tudi oseba, za katero državljan EU ali slovenski državljan, zaradi njenega zdravstvenega stanja, osebno skrbi in partner, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti.

(2) Družinski član, ki ni državljan EU, lahko zaradi združitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom vstopi v Republiko Slovenijo z veljavnim potnim listom, v katerem je vizum, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če je državljan države, s katero je Republika Slovenija ukinila vizume, ali z veljavnim potnim listom in dovoljenjem za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, razen če z mednarodno pogodbo ni določeno drugače.

(3) Družinskemu članu se vstop zavrne, če:

- nima ustreznega dokumenta oziroma dovoljenja iz drugega ali tretjega odstavka tega člena;
- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 118. člena tega zakona.

(4) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole v skladu z navodilom, ki ga glede obstoja razlogov iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(5) Zoper zavrnitev vstopa se lahko družinski član pritoži v osmih dneh. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(6) Družinski član, ki je v Republiko Slovenijo vstopil na podlagi veljavne osebne izkaznice, potnega lista, potnega lista in dovoljenja za prebivanje, izdanega s strani druge države članice Evropske unije ali potnega lista in vizuma za vstop, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje 90 dni od dneva vstopa v državo.

(7) Če želi družinski član, ki ni državljan EU, zaradi združitve oziroma ohranitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom na območju Republike Slovenije prebivati dlje, kot je dovoljeno po prejšnjem odstavku, mora pred pretekom dovoljenega prebivanja on sam oziroma njegov zakoniti zastopnik ali državljan EU oziroma slovenski državljan pri upravni enoti, na območju katere družinski član prebiva, zaprositi za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU oziroma dovoljenje za prebivanje za družinskega člana slovenskega državljana.

(8) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

128. člen

(dovoljenje za prebivanje za družinskega člana)

(1) Dovoljenje za prebivanje se družinskemu članu, ki ni državljan EU, lahko izda, če:

- je družinski član državljana EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi izdanega potrdila o prijavi prebivanja ali potrdila o prijavi stalnega prebivanja, ali slovenskega državljana, ki ima v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče;
- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU, slovenskega državljana in njunega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije;
- je v Republiko Slovenijo vstopil v skladu z določbami tega zakona;
- se ne ugotovi, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena oziroma registrirana izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje;

- niso podani razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, tretje ali četrte alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

(3) Če državljan EU v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja zaradi zaposlitve ali dela ali potrdila o prijavi prebivanja kot samozaposlena oseba ali izvajalec storitev, ali če je slovenski državljan zaposlen ali samozaposlen, se za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ne zahteva izpolnjevanje pogojev iz tretje in četrte alineje prvega odstavka tega člena.

(4) Dovoljenje za prebivanje se družinskemu članu izda z enako veljavnostjo, kot je izdano potrdilo o prijavi prebivanja državljanu EU, družinskemu članu državljana EU z dovoljenjem za stalno prebivanje in družinskemu članu slovenskega državljana pa z veljavnostjo pet let. Neporočenim potomcem mlajšim od 21 let in prednikom državljana EU ali slovenskega državljana, ki je mlajši od 21 let, se dovoljenje za prebivanje za družinskega člana ne more izdati za daljši čas od dopolnjenega 21. leta starosti potomca. Za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana je pristojna upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(5) Dovoljenje za prebivanje, izdano družinskemu članu, se vroči družinskemu članu osebno oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku.

(6) Družinskemu članu, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko dovoljenje podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Za podaljšanje dovoljenja je potrebno zaprositi pred pretekom dovoljenja pri upravni enoti, na območju katere družinski član prebiva.

(7) O pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

129. člen

(ohranitev pravice do prebivanja družinskih članov)

(1) Smrt, odhod državljana EU ali slovenskega državljana iz Republike Slovenije, razveza ali razveljavitev zakonske zveze, prenehanje partnerske skupnosti oziroma partnerske zveze ali prenehanje dalj časa trajajoče življenjske skupnosti ne vplivajo na veljavnost potrdila o prijavi prebivanja, izdanega družinskemu članu državljana EU ali slovenskega državljana, ki je tudi sam državljan EU.

(2) Dovoljenje za prebivanje, izdano družinskemu članu državljana EU ali slovenskega državljana v primeru smrti državljana EU ali slovenskega državljana, s katerim je družinski član v Republiki Sloveniji prebival najmanj eno leto, ostane v veljavi. Družinski član, ki z državljanom EU ali slovenskim državljanom v Republiki Sloveniji ni prebival najmanj eno leto pred smrtjo državljana EU ali slovenskega državljana, lahko v roku 90 dni od smrti državljana EU ali slovenskega državljana pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi določb četrtega poglavja tega zakona, ki urejajo prebivanje državljanov tretjih držav v Republiki Sloveniji. Z dokončno oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja pravno močno odločitvijo o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana preneha veljati.

(3) Zaradi smrti ali odhoda državljana EU ali slovenskega državljana iz Republike Slovenije dovoljenje za prebivanje, izdano otroku državljana EU in otrokovemu staršu, ki skrbi za vzgojo in varstvo otroka, ostane v veljavi, če se otrok v Republiki Sloveniji šola.

(4) Zaradi prenehanja, razveze ali razveljavitve zakonske zveze ali zaradi prenehanja ali razveljavitve partnerske skupnosti oziroma partnerske zveze dovoljenje za prebivanje, izdano zakoncu ali partnerju državljana EU ali slovenskega državljana, preneha veljati, razen v naslednjih primerih:

- če je zakonska zveza ali partnerska skupnost oziroma partnerska zveza trajala najmanj tri leta, od tega eno leto v Republiki Sloveniji;

- zaradi izvrševanja roditeljske pravice ali skrbništva zakonca ali partnerja državljana EU ali slovenskega državljana nad otroki državljana EU ali slovenskega državljana, ki so mu dani v varstvo in vzgojo, ali zaradi izvrševanja dovoljenih stikov z mladoletnimi otroki državljana EU ali slovenskega državljana;

- če so bili otroci, ki prebivajo v Republiki Sloveniji, zaradi izvrševanja roditeljske pravice dani v varstvo in vzgojo zakoncu ali partnerju državljana EU ali slovenskega državljana;

- če je bil v času trajanja zakonske zveze ali partnerske skupnosti oziroma partnerske zveze zakonec ali partner državljana EU ali slovenskega državljana žrtev družinskega nasilja ali kadar to upravičujejo druge utemeljene okoliščine.

129.a člen

(otroci državljanov EU, rojeni v Republiki Sloveniji)

(1) Otrok državljana EU, rojen v Republiki Sloveniji, ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih treh mesecih od rojstva ne potrebuje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje.

(2) Pristojni organ otroku iz prejšnjega odstavka, ki je državljan EU, najkasneje v treh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda potrdilo o prijavi prebivanja, ki se po uradni dolžnosti obnavlja do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti, če imata otrokova mati ali otrokov oče oziroma otrokov skrbnik do dopolnjenega otrokovega 18. leta starosti veljavno potrdilo o prijavi prebivanja in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

(3) Pristojni organ izda po uradni dolžnosti potrdilo o prijavi stalnega prebivanja otroku iz prvega odstavka tega člena, ki je državljan EU, če ima vsaj eden od staršev potrdilo o prijavi stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji

ali če je skrbnik otroka slovenski državljan ali državljan EU s potrdilom o prijavi stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

(4) Pristojni organ otroku državljanu EU, ki je rojen v Republiki Sloveniji in ne pridobi slovenskega državljanstva in ni državljan druge države članice Evropske unije, najpozneje v treh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljanu EU, ki se po uradni dolžnosti podaljšuje do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti, če ima otrokova mati ali oče oziroma otrokov skrbnik do otrokovega dopolnjenega otrokovega 18. leta starosti veljavno dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

(5) Pristojni organ otroku iz prejšnjega odstavka najpozneje v treh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana državljanu EU, če ima otrokova mati ali oče oziroma otrokov skrbnik veljavno dovoljenje za stalno prebivanje in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

130. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana, ki ni državljan EU)

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda družinskemu članu, ki ni državljan EU, če v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let in ne obstaja utemeljen sum, da bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red ali varnost države. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora družinski član prebivati v Republiki Sloveniji zakonito.

(2) Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja iz prejšnjega odstavka je izpolnjen tudi, če je bil družinski član v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije:

- za največ šest mesecev na leto;
- enkrat do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo;
- zaradi služenja vojaškega roka.

(3) Družinskemu članu državljanu EU iz tretje, četrte, pete in šeste alineje tretjega odstavka 126. člena tega zakona se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena.

(4) Družinskemu članu državljanu EU, ki ima dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, in družinskemu članu slovenskega državljanu se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji.

(5) Če je državljan EU umrl v času, ko je v Republiki Sloveniji zakonito prebival in ko je bil v Republiki Sloveniji zaposlen ali je opravljal delo kot samozaposlena oseba, vendar še ni pridobil dovoljenja za stalno prebivanje, se njegovim družinskim članom lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena, če:

- je državljan EU kot zaposlena ali samozaposlena oseba v Republiki Sloveniji zakonito prebival neprekinjeno dve leti pred smrtjo;
- je smrt državljanu EU posledica nezgode pri delu ali poklicne bolezni, ne glede na dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji.

(6) Zakoncu ali partnerju v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi državljanu EU, kateremu je državljanstvo Republike Slovenije prenehalo po sklenitvi zakonske zveze z državljanom EU in je v Republiki Sloveniji prebival skupaj z njim, se v primeru smrti državljanu EU dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena, če je državljan EU v Republiki Sloveniji zakonito prebival in je bil v Republiki Sloveniji zaposlen ali samozaposlen, ne glede na dolžino prebivanja državljanu EU v Republiki Sloveniji.

(7) Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana lahko zaprosi državljan EU oziroma slovenski državljan ali družinski član oziroma njegov zakoniti zastopnik.

(8) Za sprejem prošnje in izdajo dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana je pristojna upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(9) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu izda za neomejeno časovno obdobje.

133. člen

(prenehanje dovoljenja za prebivanje družinskemu članu)

Dovoljenje za prebivanje družinskemu članu preneha, če:

- poteče njegova veljavnost ali če je razveljavljeno;
- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgonu tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;
- se dovoljenju odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku;
- pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;
- je v času veljavnosti dovoljenja odsoten iz Republike Slovenije več kot šest mesecev na leto;
- je v času veljavnosti dovoljenja iz Republike Slovenije enkrat odsoten več kot dvanajst zaporednih mesecev, razen če je bil odsoten iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo ali zaradi služenja vojaškega roka;
- pred pretekom veljavnosti dovoljenja pridobi novo dovoljenje za prebivanje;
- umre;
- v drugih primerih, določenih s tem zakonom.

134. člen

(prenehanje prijave prebivanja državljanu EU)

(1) Državljanu EU, ki ima potrdilo o prijavi prebivanja v Republiki Sloveniji, prijava prebivanja preneha, če:

- se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila iz istega ali drugega razloga, zaradi katerega je bilo potrdilo izdano ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje potrdila;
 - se pravici do prebivanja odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku.
- (2) Pri odločanju o prenehanju prijave prebivanja zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red in varnost mora pristojni organ upoštevati dolžino prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo. Samo predkaznovanost državljana EU ne zadošča za razveljavitve dovoljenja za prebivanje. V postopku razveljavitve dovoljenja za prebivanje je treba ugotoviti, ali državljan EU predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red ali varnost.
- (3) O prenehanju prijave prebivanja odloča upravna enota, ki je izdala potrdilo o prijavi prebivanja, ali upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva.
- (4) O prenehanju prijave prebivanja iz prvega odstavka tega člena se izda odločba, zoper katero je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba zadrži izvršitev.
- (5) Državljanu EU prijava prebivanja preneha tudi, če:
- mu je odpovedano prebivanje;
 - mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;
 - pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;
 - umre.

135. člen

(prenehanje potrdila o prijavi stalnega prebivanja in prenehanje dovoljenja za stalno prebivanje)

Državljanu EU ali družinskemu članu potrdilo o prijavi stalnega prebivanja oziroma dovoljenje za stalno prebivanje preneha, če:

- se izseli ali ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno več kot dve leti;
- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;
- mu je odpovedano prebivanje;
- pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- se dovoljenju odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku;
- umre;
- je namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja, ali če se ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje.

137. člen

(način izdaje, vsebina in oblika potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za prebivanje ter označitev prenehanja)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU, potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana in dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana se izdajo v obliki samostojne listine kot izkaznica, katere veljavnost je pri potrdilu o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenju za stalno prebivanje za družinskega člana deset let. Veljavnost izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja in izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, ki se izda tujcu, mlajšemu od treh let, je tri leta, veljavnost izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja in izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, ki se izda tujcu, staremu od tri do 18 let, pa je pet let.

(2) Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU in potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke, ki jih določa Uredba 1030/2002/ES, razen podatkov o podobi obraza in dveh prstnih odtisih imetnika, obdelanih in shranjenih kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju izkaznice potrdila, in oznako »čl. 8. DIR 2004/38/ES« oziroma »čl. 19 DIR 2004/38/ES«, podatek o naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji in podatek o pravici do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pravico do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela.

(3) Dovoljenje za prebivanje in dovoljenje za stalno prebivanje, izdana družinskemu članu, vsebujeta podatke, ki jih določa Uredba 1030/2002/ES, podatek o naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji in podatek o pravici do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pravico do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela, ter oznako »družinski član EU 10. čl. DIR 2004/38/ES« oziroma »družinski član EU 20. čl. DIR 2004/38/ES«. Na dovoljenje za prebivanje za družinskega člana slovenskega državljana se vpiše »družinski član«.

(4) Za zajem in hrambo biometričnih podatkov ter vrnitev izkaznice v primeru prenehanja se smiselno uporabljajo določbe tretjega, petega in šestega odstavka 58. člena in enajstega odstavka 111. člena tega zakona.

(5) Način izdaje in obliko potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana ter način označitve prenehanja potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana, zajem prstnih odtisov in ceno izkaznice predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

137.a člen

(vročanje in izdelava potrdil in dovoljenj ter povezovanje z evidencami)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali slovenskega državljan, odločba o zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali slovenskega državljan, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje se vročijo osebo tujcu, za katerega se izdajo, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku pri pristojnem organu, ki je potrdilo, dovoljenje, odločbo ali sklep izdal.

(2) Za vročitev potrdila o prijavi prebivanja, izdanega v postopku obnove potrdila, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali slovenskega državljan, izdanega v postopku podaljšanja ali izdaje nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljan EU ali slovenskega državljan, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

(3) Glede izdelave in personalizacije potrdil oziroma dovoljenj iz prvega in drugega odstavka tega člena, glede uporabe osebnih podatkov za njihovo izdelavo, pregleda dokumentacije in prostorov ter pristojnosti uradne osebe pri opravljanju nadzora se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 104. člena tega zakona. Glede prenosa potrdila oziroma dovoljenja iz prvega in drugega odstavka tega člena med izvajalcem in pristojnim organom oziroma ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, in glede vročanja potrdil oziroma dovoljenj iz prejšnjega odstavka s strani podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštinih pošiljk, in glede uporabe podatkov o registrski in serijski številki izkaznice potrdil oziroma dovoljenj s strani podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštinih pošiljk, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 104. člena tega zakona. Glede pošiljanja podatkov o registrski in serijski številki izkaznice potrdil oziroma dovoljenj iz prejšnjega odstavka ter glede povezovanja registra tujcev z evidenco podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštinih pošiljk, se smiselno uporablja trinajsti odstavek 110. člena tega zakona.

141.b člen (dovoljenje za začasno prebivanje)

(1) Državljan oziroma državljanica (v nadaljnjem besedilu: državljan) Združenega kraljestva in njegov družinski član, ki ni državljan EU, ki na dan poteka prehodnega obdobja iz 126. člena Sporazuma o izstopu (v nadaljnjem besedilu: prehodno obdobje) prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavnega potrdila o prijavi prebivanja za državljan EU, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljan EU ter po poteku prehodnega obdobja še naprej prebiva v Republiki Sloveniji, mora v roku enega leta od konca prehodnega obdobja oziroma pred potekom veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za državljan EU, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljan EU, če je ta krajša od enega leta od konca prehodnega obdobja, pri upravni enoti, na območju katere prebiva, vložiti prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, ki se izda na podlagi Sporazuma o izstopu. Potrdilo o prijavi prebivanja za državljan EU, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljan EU in dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana državljan EU, izdano državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu, ki ni državljan EU, pred koncem prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu, ostanejo v veljavi eno leto od konca prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu oziroma do izdaje dovoljenja za začasno prebivanje po Sporazumu o izstopu oziroma do poteka veljavnosti, če potrdilo o prijavi prebivanja, dovoljenju za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali dovoljenju za začasno prebivanje za družinskega člana državljan EU veljavnost poteče pred enim letom od konca prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu. Za državljan Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, ki ni državljan EU, ki v roku iz prvega stavka ne vložijo prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja, kot je določena v prejšnjem stavku, glede vstopa, zapustitve in bivanja v Republiki Sloveniji veljajo določbe tega zakona, ki veljajo za tujce, državljanke držav, ki niso članice Evropskega gospodarskega prostora, kar pa ne vpliva na možnost vložitve prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje v skladu s točko (d) prvega odstavka 18. člena Sporazuma o izstopu.

(2) Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član, ki ob koncu prehodnega obdobja prebiva v Republiki Sloveniji v času dovoljenega 90-dnevnega prebivanja od vstopa v Republiko Slovenijo iz prvega odstavka 119. člena oziroma šestega odstavka 127. člena tega zakona in želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje kot 90 dni, mora vložiti prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz Sporazuma o izstopu pri upravni enoti, na območju katere prebivata, pred pretekom 90-dnevnega prebivanja.

(3) Družinski član državljan Združenega kraljestva iz prve do šeste alineje prvega odstavka 127. člena tega zakona in partner, s katerim državljan Združenega kraljestva živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki pred koncem prehodnega obdobja ni prebival v Republiki Sloveniji in se želi združiti z državljanom Združenega kraljestva, ki je pred koncem prehodnega obdobja zakonito prebival v Republiki Sloveniji in v državi zakonito prebiva tudi po koncu prehodnega obdobja, lahko po koncu prehodnega obdobja prebiva na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje tri mesece od dneva vstopa v državo ali rojstva v Republiki Sloveniji. Če želi družinski član zaradi združitve družine z državljanom Združenega kraljestva na območju Republike Slovenije prebivati tudi po poteku dovoljenega prebivanja iz prejšnjega stavka, mora on sam oziroma njegov zakoniti zastopnik pred pretekom dovoljenega prebivanja pri upravni enoti, na območju katere prebiva, vložiti prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, ki se izda na podlagi in ob izpolnjevanju pogojev iz Sporazuma o izstopu.

(4) O vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje upravna enota državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu izda potrdilo, ki državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu iz prvega odstavka tega člena po poteku veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za državljan EU, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljan EU, državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu iz drugega in tretjega odstavka tega člena pa od dneva vročitve velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do pravno močne odločitve o prošnji.

- (5) Državljanu Združenega kraljestva iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki se namerava zaposliti ali delati v Republiki Sloveniji oziroma je že zaposlen ali opravlja delo v Republiki Sloveniji, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 120. člena tega zakona.
- (6) Državljanu Združenega kraljestva iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki namerava opravljati delo kot samozaposlena oseba ali izvajati storitve v Republiki Sloveniji oziroma že opravlja delo kot samozaposlena oseba ali izvaja storitve v Republiki Sloveniji, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz 121. člena tega zakona.
- (7) Državljanu Združenega kraljestva iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki želi študirati, se poklicno usposablja ali sodelovati v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji oziroma že študira, se poklicno usposablja ali sodeluje v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz 122. člena tega zakona.
- (8) Državljanu Združenega kraljestva iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki namerava prebivati oziroma že prebiva v Republiki Sloveniji zaradi drugega namena prebivanja kot zaposlitev ali delo, samozaposlitev ali študij, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz četrtega odstavka 119. člena tega zakona.
- (9) Družinskemu članu državljanu Združenega kraljestva, ne glede na njegovo državljanstvo, ki vložijo prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje v skladu s prvim ali drugim odstavkom tega člena, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če:
- je družinski član državljanu Združenega kraljestva, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi izdanega potrdila o prijavi prebivanja za državljanu EU ali potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljanu EU ali dovoljenja za prebivanje;
 - ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
 - so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljanu Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke, izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje pa se lahko dokazuje na način iz drugega odstavka 123. in 128. člena tega zakona;
 - ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve v Republiki Sloveniji.
- (10) Družinskemu članu državljanu Združenega kraljestva iz tretjega odstavka tega člena se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka in če je bil družinski član državljanu Združenega kraljestva iz tretjega odstavka tega člena že pred koncem prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu.
- (11) Dovoljenje za začasno prebivanje po Sporazumu o izstopu se izda z veljavnostjo pet let in brez vezave na določen namen prebivanja, kot nevezano dovoljenje za začasno prebivanje. Glede veljavnosti izkaznice dovoljenja za začasno prebivanje se uporabljajo določbe prvega odstavka 58. člena tega zakona.
- (12) Dovoljenje za začasno prebivanje po Sporazumu o izstopu se lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Prošnjo za podaljšanje dovoljenja mora državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član vložiti pri upravni enoti, na območju katere prebiva pred potekom roka, do katerega dovoljenje velja.
- (13) O vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje upravna enota državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu izda potrdilo, ki po poteku veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji.
- (14) Za izdajo in podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje je pristojna upravna enota, na območju katere državljan Združenega kraljestva oziroma njegov družinski član prebiva.
- (15) Zoper odločbe in sklepe glede izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz tega člena je dovoljena pritožba, o kateri odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

141.c člen **(dovoljenje za stalno prebivanje)**

- (1) Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član, ki ni državljan EU, ki na dan poteka prehodnega obdobja prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavnega potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljanu EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljanu EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljanu EU, mora v roku enega leta od konca prehodnega obdobja oziroma pred potekom veljavnosti izkaznice potrdila oziroma dovoljenja za dovoljenje za stalno prebivanje pri upravni enoti, na območju katere prebiva, vložiti prošnjo za zamenjavo potrdila oziroma dovoljenja za dovoljenje za stalno prebivanje, ki se izda na podlagi in ob izpolnjevanju pogojev iz točke (h) prvega odstavka 18. člena Sporazuma o izstopu. Potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljanu EU, dovoljenje za stalno prebivanje za državljanu EU in dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana državljanu EU, izdano državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu pred koncem prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu, ostanejo v veljavi eno leto od konca prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu oziroma do zamenjave za dovoljenja za stalno prebivanje po Sporazumu o izstopu oziroma do poteka veljavnosti izkaznice potrdila ali dovoljenja, če veljavnost izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljanu EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljanu EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljanu EU poteče pred enim letom od konca prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu. Za državljanu Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, ki v roku iz prejšnjega stavka ne vložijo prošnje za zamenjavo potrdila oziroma dovoljenja za dovoljenje za stalno prebivanje, po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja, kot je določena v prejšnjem stavku, glede vstopa, zapustitve in bivanja v Republiki Sloveniji veljajo določbe tega zakona, ki veljajo za tujce, državljanke držav, ki niso članice Evropskega gospodarskega prostora, kar pa ne vpliva na možnost vložitve prošnje za zamenjavo potrdila oziroma dovoljenja za dovoljenje za stalno prebivanje v skladu s točko (d) prvega odstavka 18. člena Sporazuma o izstopu.
- (2) Dovoljenje za stalno prebivanje se državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu, ki pred koncem prehodnega obdobja nima veljavnega potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljanu EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljanu EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana

državljana EU, izda če izpolnjuje pogoje iz prvega, drugega, tretjega oziroma četrtega odstavka 126. člena ali prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega oziroma šestega odstavka 130. člena tega zakona.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje iz prvega in drugega odstavka tega člena se izda z neomejeno časovno veljavnostjo. Glede veljavnosti izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje se uporabljajo določbe prvega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) O vloženi prošnji za zamenjavo potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU iz prvega odstavka tega člena in vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje iz drugega odstavka tega člena upravna enota državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu izda potrdilo. Potrdilo o vloženi prošnji za zamenjavo potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU, po poteku veljavnosti izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU, velja kot dovoljenje za stalno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora državljan Združenega kraljestva oziroma njegov družinski član prebivati zakonito v Republiki Sloveniji.

141.č člen (zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu ne izda, če:

- ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja, opredeljenih pri posameznih namenih prebivanja, zaradi katerih se dovoljenje za začasno prebivanje izda;
- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, javno varnost Republike Slovenije ali javno zdravje v Republiki Sloveniji v skladu s četrtem odstavkom 118. člena tega zakona;
- obstajajo razlogi za sum, da bi lahko pomenil nevarnost za javni red ali varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo drog ali prometom z njimi ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- obstajajo razlogi za domnevo, da se ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;
- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- se ugotovi, da v Republiki Sloveniji dela v nasprotju s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, zaposlovanje in delo, ali v nasprotju s predpisi o preprečevanju zaposlovanja in dela na črno.

(2) Dovoljenje za stalno prebivanje se državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu ne izda, če:

- ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja;
- obstaja utemeljen sum, da bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red ali varnost države;
- obstajajo razlogi za sum, da bi lahko pomenil nevarnost za javni red ali varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo drog ali prometom z njimi ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- obstajajo razlogi za domnevo, da se ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije.

(3) Zavrnilni razlog iz druge alineje prvega in drugega odstavka tega člena lahko temelji izključno na osebnem ravnanju ali obnašanju državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, do katerega je prišlo pred koncem prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu. Če upravna enota oceni, da je za ugotavljanje obstoja razloga iz druge alineje prve in drugega odstavka tega člena treba pridobiti podatke o kaznovanosti državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, mora te podatke pridobiti sama. Samo predkaznovanost državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana ne zadošča za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje. V postopku zavrnitve izdaje dovoljenja za prebivanje je treba ugotoviti, ali državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red ali varnost.

(4) Zavrnilni razlog iz tretje in četrte alineje prvega in drugega odstavka tega člena se uporabi samo za ravnanje ali obnašanje državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, do katerega je prišlo po koncu prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu.

141.d člen (ohranitev veljavnosti in razveljavitev dovoljenja za začasno prebivanje)

(1) Državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu se dovoljenje za začasno prebivanje razveljavi, če se ugotovi, da ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje se državljanu Združenega kraljestva, ki je ostal brez zaposlitve ali samozaposlitve, ne razveljavi, če je podan eden izmed razlogov iz drugega odstavka 120. člena tega zakona. Če je državljan Združenega kraljestva po prenehanju dela na podlagi pogodbe o zaposlitvi, sklenjeni za določen čas, krajši od enega leta, prijavljen kot brezposelna oseba ali če je v prvih dvanajstih mesecih dela v Republiki Sloveniji brez lastne krivde ostal brez zaposlitve in je prijavljen kot iskalec zaposlitve, se mu dovoljenje za začasno prebivanje razveljavi šest mesecev po prenehanju zaposlitve, če ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz drugega namena prebivanja iz 141.b člena tega zakona.

(3) Glede ohranitve pravice do prebivanja družinskega člana državljana Združenega kraljestva v primeru smrti, odhoda državljana Združenega kraljestva iz Republike Slovenije, razveze ali razveljavitve zakonske zveze, prenehanja partnerske zveze ali prenehanja dalj časa trajajoče življenjske skupnosti se uporabljajo določbe 129. člena tega zakona.

(4) Pri odločanju o razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu se uporablja drugi odstavek 132. člena tega zakona.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje razveljavi upravna enota, ki ga je izdala, ali upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(6) O razveljavitvi dovoljenja za prebivanje izda pristojni organ odločbo, zoper katero je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

141.e člen (prenehanje dovoljenja za prebivanje)

(1) Glede prenehanja dovoljenja za začasno prebivanje državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu se uporabljajo določbe prvega odstavka 57. člena tega zakona.

(2) Glede prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje se uporabljajo določbe tretjega odstavka 57. člena tega zakona.

141.f člen (odpoved prebivanja in odstranitev)

Glede odpovedi prebivanja in odstranitve državljanu Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odpovedi prebivanja in odstranitvi tujca.

141.g člen (način izdaje, vsebina in oblika dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje po Sporazumu o izstopu se državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu izda v obliki samostojne listine kot izkaznica iz 58. člena tega zakona, pri čemer se na izkaznici dovoljenja za prebivanje pri vrsti dovoljenja vpiše »Člen 50 PEU«, pod opombo na sprednji strani izkaznice »člen 18(1) Sporazuma o izstopu Združenega kraljestva iz EU«, pod opombo na zadnji strani izkaznice pa »prost dostop na trg dela«. Na izkaznici dovoljenja za stalno prebivanje se poleg opombe iz prejšnjega stavka vpiše tudi opomba »dovoljenje za stalno prebivanje«.

(2) Za zajem in hrambo biometričnih podatkov ter vrnitev samostojne listine v primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje, izdanega po Sporazumu o izstopu se uporabljajo določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 58. člena in enajstega odstavka 111. člena tega zakona.

(3) Podrobnejši način izdaje dovoljenja za prebivanje iz prvega odstavka tega člena, način zajemanja prstnih odtisov, način označitve prenehanja dovoljenja za prebivanje in cena izkaznice dovoljenja za prebivanje se določijo v predpisu iz sedmega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) V postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz 141.b člena tega zakona se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje osebne izkaznice državljanu Republike Slovenije z veljavnostjo pet let. V postopku za zamenjavo potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU iz prvega odstavka 141.c člena tega zakona se ne plačata upravna taksa in strošek tiskovine za samostojno listino. V postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje iz drugega odstavka 141.c člena tega zakona se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje osebne izkaznice državljanu Republike Slovenije z veljavnostjo deset let.

141.h člen (potrdilo o pravicah obmejnega delavca)

(1) Državljan Združenega kraljestva, ki v Republiki Sloveniji pred potekom prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu opravlja gospodarsko dejavnost v skladu s 45. ali 49. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: Pogodba o delovanju EU) in gospodarsko dejavnost v Republiki Sloveniji opravlja tudi po poteku prehodnega obdobja, lahko po poteku prehodnega obdobja pri Upravni enoti Ljubljana, vloži prošnjo za izdajo potrdila o pravicah obmejnega delavca, ki se izda na podlagi 26. člena Sporazuma o izstopu. Za izdajo potrdila o pravicah obmejnega delavca je pristojna Upravna enota Ljubljana.

(2) Potrdilo o pravicah obmejnega delavca se izda z veljavnostjo pet let. Veljavnost izkaznice potrdila je enaka veljavnosti potrdila o pravicah obmejnega delavca.

(3) Potrdilo o pravicah obmejnega delavca se lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Za podaljšanje je treba zaprositi pred pretekom veljavnosti potrdila pri Upravni enoti Ljubljana.

141.j člen (prenehanje veljavnosti potrdila o pravicah obmejnega delavca)

Potrdilo o pravicah obmejnega delavca preneha veljati, če:

- preteče njegova veljavnost ali, če je razveljavljeno;
- se tujec odreče potrdilu;
- tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- tujec pridobi dovoljenje za prebivanje ali potrdilo o prijavi prebivanja,
- tujec umre.

141.k člen

(podatki za izdajo, način izdaje, vsebina in oblika potrdila o pravicah obmejnega delavca ter podatki v evidenci o potrdilih o pravicah obmejnega delavca)

(1) Potrdilo o pravicah obmejnega delavca se državljanu Združenega kraljestva izda v obliki samostojne listine kot izkaznica iz Uredbe 1030/2002/ES, ki se zahteva za dovoljenja za obmejni promet za državljane tretjih držav, pri čemer se v polje »Naziv dokumenta« vpiše »Potrdilo o pravicah obmejnega delavca«, v polje »Vrsta dovoljenja« se vpiše »Člen 50 PEU – obmejni delavec«.

(2) Za zajem in hrambo biometričnih podatkov ter vrnitev samostojne listine v primeru prenehanja potrdila o pravicah obmejnega delavca se uporabljajo določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 58. člena ter enajstega odstavka 115. člena tega zakona.

(3) Podrobnejši način izdaje potrdila o pravicah obmejnega delavca, način zajemanja prstnih odtisov, način označitve prenehanja potrdila in cena izkaznice potrdila o pravicah obmejnega delavca se določijo v predpisu iz sedmega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Državljan Združenega kraljestva mora v prošnji za izdajo potrdila o pravicah obmejnega delavca dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
2. ime in priimek;
3. spol;
4. rojstni datum (dan, mesec in leto);
5. rojstni kraj (država in kraj);
6. državljanstvo;
7. sedanje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini (država, kraj, ulica in hišna številka);
8. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere prestopa državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;
9. firmo ali ime, sedež ali naslov, matično in davčno številko delodajalca ali tujca, ki je vpisan v poslovni register za opravljanje samostojne poklicne dejavnosti oziroma kot samostojni podjetnik posameznik;
10. davčno številko tujca;
11. datum vložitve prošnje.

(5) V evidenci o potrdilih o pravicah obmejnega delavca (evidenca iz devetnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) pristojni organ obdeluje podatke iz četrtega odstavka tega člena in tudi podatek o številki, datumu izdaje in dokončnosti odločbe, veljavnosti in serijski številki potrdila, podatke o razveljavitvi potrdila ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih potrdilih o pravicah obmejnega delavca.

(6) V postopku izdaje potrdila o pravicah obmejnega delavca se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje.

145. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, ki:

1. je nedovoljeno vstopil v Republiko Slovenijo (12. člen tega zakona);
2. nima vizuma ali mu je vizum prenehal (druga alineja 60. člena tega zakona);
3. nima dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji ali mu je dovoljenje prenehalo (tretja alineja 60. člena tega zakona);
4. mu je potekel čas, ko lahko na podlagi zakona, Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ali mednarodne pogodbe prebiva v Republiki Sloveniji (četrti alineja 60. člena tega zakona);
5. prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju z vstopnim naslovom (peta alineja 60. člena tega zakona).

(2) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, ki po vstopu v Republiko Slovenijo na notranji meji nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji (druga ali četrta alineja 60. člena tega zakona), vendar izpolnjuje pogoje za prebivanje v eni izmed držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985.

(3) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek tujec, ki prebiva v nasprotju z namenom, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje za prebivanje (peti odstavek 35. člena tega zakona).

(4) Z globo 1.200 eurov se kaznuje tujec, ki:

1. vstopi v Republiko Slovenijo, kljub veljavni prepovedi vstopa (osmi odstavek 60.a člena in šesti odstavek 67. člena tega zakona);
2. ne zapusti območja Republike Slovenije, držav članic Evropske unije oziroma držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, v roku, določenem za prostovoljni odhod (osmi odstavek 60.a člena in šesti odstavek 67. člena tega zakona).

146. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje posameznik, ki omogoči ali pomaga, da tujec nezakonito prebiva na ozemlju Republike Slovenije (15. člen tega zakona).

(2) Z globo od 3.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

147.b člen
(uporaba kazenskih določb)

Če drug zakon ali mednarodna pogodba, ki zavezuje Republiko Slovenijo, ne določa drugače, se določbe tega poglavja in določbe tega zakona, katerih kršitve so sankcionirane z določbami tega zakona o prekrških, uporabljajo tudi za tujce iz petega in šestega odstavka 3. člena tega zakona.

**V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA
SKRAJŠANEM POSTOPKU**

/

VI. PRILOGE

/